

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 339

fyrtiosjätte årgången

24 december 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG) nr 2228/2003 av den 22 december 2003 om avslutande av en partiell interimsoversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av karbamid med ursprung i Ryska federationen	1
★	Rådets förordning (EG) nr 2229/2003 av den 22 december 2003 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av kisel med ursprung i Ryssland	3
★	Kommissionens förordning (EG) nr 2230/2003 av den 23 december 2003 om underindelning av löpnumren för vissa tullkvoter för äggprodukter med ursprung i Estland, Polen, Tjeckien och Slovakien	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 2231/2003 av den 23 december 2003 om öppnande för år 2004 av tullkvoter för import till Europeiska gemenskapen av vissa produkter med ursprung i Tjeckien och Slovakien	16
★	Kommissionens förordning (EG) nr 2232/2003 av den 23 december 2003 om öppning av tullkvoter för import till Europeiska gemenskapen av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Schweiz	20
★	Kommissionens förordning (EG) nr 2233/2003 av den 23 december 2003 om öppnande av gemenskapstullkvoter för 2004 för får, getter, fårkött och getkött	22
★	Kommissionens förordning (EG) nr 2234/2003 av den 23 december 2003 om fastställande för år 2004 av tillämpningsföreskrifter för tullkvoter för "baby beef"-produkter med ursprung i Kroatien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Serbien och Montenegro	27
★	Kommissionens förordning (EG) nr 2235/2003 av den 23 december 2003 om gemensamma regler för tillämpningen av rådets förordningar (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 1868/94 när det gäller potatisstärkelse	36

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 2236/2003 av den 23 december 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1868/94 om upprättande av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse	45
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2237/2003 av den 23 december 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter av vissa stödsystem som avses i avdelning IV i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare	52
★ Kommissionens direktiv 2003/124/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan ⁽¹⁾	70
★ Kommissionens direktiv 2003/125/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller skyldigheten att presentera investeringsrekommendationer sakligt och att uppge intressekonflikter ⁽¹⁾	73
★ Kommissionens direktiv 2003/126/EG av den 23 december 2003 om analysmetoder för identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen ⁽¹⁾	78

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2228/2003

av den 22 december 2003

om avslutande av en partiell interimsoversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av karbamid med ursprung i Ryska federationen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Gällande åtgärder**

(1) Rådet införde den 10 maj 2001 genom förordning (EG) nr 901/2001 ⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Ryssland. Tullen var utformad som en rörlig tull på grundval av ett lägsta importpris.

2. Inledande

(2) Kommissionen meddelade den 13 juni 2002 genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (nedan kallat "tillkännagivande om inledande") ⁽³⁾ att en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av karbamid med ursprung i Ryssland skulle inledas i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen.

(3) Kommissionen inledde översynen på eget initiativ i syfte att undersöka om formen på de gällande åtgärderna, dvs. ett lägsta importpris, var lämplig, eftersom det enligt denna åtgärdsform inte görs någon åtskillnad mellan försäljning till närstående parter och försäljning till oberoende parter eller mellan första försäljning och påföljande försäljningar till gemenskapen, och eftersom det hade blivit tydligt att detta kunde leda till problem vid tillämpningen. De gällande åtgärderna föreföll därför inte vara tillräckliga för att motverka den skadevällande dumpningen.

3. Undersökningen

(4) Kommissionen underrättade officiellt importörerna, de användare som den visste var berörda samt deras intresseorganisationer, företrädare för det berörda exportlandet och tillverkarna i gemenskapen om att förfarandet skulle inledas. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet.

(5) En intresseorganisation för tillverkare i gemenskapen, en intresseorganisation för importörer, två intresseorganisationer för användare, en användare och ett företag som företräder tio italienska importörer, handlare och användare lämnade skriftliga synpunkter. Alla parter som inom den angivna tidsfristen begärde att bli hörda och visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle till att bli hörda.

(6) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att avgöra om de gällande åtgärderna var lämpliga.

B. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

(7) Inledandet av interimsoversynen motiverades med att det var nödvändigt att begränsa risken för undvikande av tull. Ett sådant undvikande kan uppstå under flera omständigheter. Exportörer som för närvarande omfattas av de åtgärder genom vilka ett lägsta importpris införs kan, vid export till gemenskapen, fakturera till ett pris som är högre än det lägsta importpriset och därefter genom överenskommelse med importörerna utjämna detta pris efter tullklarering. Detta kan leda till att det lägsta importpriset blir verkningslöst, eftersom det innebär att den berörda produkten faktiskt fortfarande exporteras till gemenskapen till ett lägre pris än det lägsta importpriset. Resultatet skulle således kunna bli återförsäljningspriser i gemenskapen som förhindrar de avsedda effekterna av åtgärden, dvs. att de skadevällande effekterna av dumpningen undanröjs. Den betydande prismanipuleringsrisk som uppstår när tull utformas som ett lägsta importpris betonades i granskningsresultatet i revisionsrättens årsrapport för 2000 ⁽⁴⁾. För att avhjälpa detta problem avsåg man att byta ut det lägsta importpriset mot en värdetull.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 11.

⁽³⁾ EGT C 140, 13.6.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT C 359, 15.12.2001, s. 1, skälen 1.31 och 1.35.

- (8) Även om värdetullar i allmänhet anses lämpligare för att förebygga prismanipulering konstaterades det att risken för prismanipulering under de särskilda omständigheterna i detta specifika fall var mycket liten, eftersom importpriserna under en sammanhängande tidsperiod i allmänhet har varit högre än det lägsta importpriset. Exportörerna skulle därför inte ha någon anledning att manipulera priserna på det sätt som anges i skäl 7 för att förbli konkurrenskraftiga. Med undantag av intresseorganisationen för tillverkare i gemenskapen bekräftades detta också av alla berörda parter som lämnade synpunkter; de ansåg att åtgärdsformen inte skulle ändras.
- (9) Intresseorganisationen för tillverkare i gemenskapen ansåg att det skulle ha varit lämpligare med en specifik tull för att undvika risken för prismanipulering. Den ansåg också att en värdetull skulle vara mer effektiv än ett lägsta importpris. Det konstaterades emellertid att risken för prismanipulering under de särskilda omständigheterna i detta fall är mycket liten. Om situationen på karbamidmarknaden skulle förändras och det för kommissionen skulle läggas fram bevisning för att denna förändring ökar risken för prismanipulering kan emellertid lämpliga åtgärder komma att vidtas. Kommissionen kommer under tiden att vara särskilt

uppmärksam på importpriserna för karbamid med ursprung i Ryssland och vill göra tullmyndigheterna uppmärksamma på denna fråga.

- (10) Det konstateras därför att det på grund av de särskilda och mycket specifika omständigheterna i detta fall för närvarande inte finns någon anledning att ändra den åtgärdsform som tillämpas på import av karbamid med ursprung i Ryssland, och att den pågående partiella interimsoversynen bör avslutas utan ändring av de antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning (EG) nr 901/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den partiella interimsoversynen av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av karbamid med ursprung i Ryssland, vilken inleddes i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96, skall avslutas utan att de gällande antidumpningsåtgärderna ändras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2003.

På rådets vägnar

A. MATTEOLI

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2229/2003

av den 22 december 2003

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av kisel med ursprung i Ryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Provisoriska åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 1235/2003 ⁽²⁾ (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") införde kommissionen preliminära antidumpningsåtgärder på import av kisel med ursprung i Ryssland. Åtgärder infördes i form av en värdetull på mellan 24,0 % och 25,2 %.
- (2) Det erinras om att undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2001 till och med den 30 september 2002 (nedan kallad "undersökningsperioden"). Undersökningen av skadeindikatorernas utveckling omfattade perioden från och med den 1 januari 1998 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

1.2. Andra åtgärder i kraft

- (3) För närvarande är antidumpningstullar i kraft i form av en värdetull på 49 % på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan "Kina") ⁽³⁾. En översyn ⁽⁴⁾ av dessa åtgärder i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen pågår.

1.3. Efterföljande förfarande

- (4) Efter införandet av den preliminära antidumpningstullen underrättades parterna om de omständigheter och överväganden som legat till grund för förordningen om preliminär tull. Några parter lämnade skriftliga synpunkter. Alla berörda parter som begärde det gavs tillfälle att bli hörda av kommissionen.

- (5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införandet av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull. Parterna medgavs också en tid inom vilken de kunde lämna uppgifter efter mottagandet av denna information.

- (6) De berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter beaktades, och vid behov ändrades de slutgiltiga avgörandena i enlighet med dessa synpunkter.

- (7) Kommissionen fortsatte att inhämta alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten.

- (8) Förutom de kontrollbesök på plats som företogs hos de företag som anges i skäl 7 i förordningen om preliminär tull företogs dessutom kontrollbesök på plats hos följande användare i gemenskapen efter införandet av provisoriska åtgärder:

— GE Bayer Silicones, Leverkusen, Tyskland

— Raffinera Metalli Capra SA, Brescia, Italien

— Vedani Carlo Metalli SpA, Milano, Italien

2. Berörd produkt och likadan produkt

2.1. Berörd produkt

2.1.1. Synpunkter från exporterande tillverkare

- (9) I skäl 9 i förordningen om preliminär tull definierades den berörda produkten som kisel som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 2804 69 00. Vissa exportörer har frågat huruvida kiseldioxidpulver, en biprodukt av kiseldioxid som erhålls genom en filtreringsprocess vid framställningen av kisel, omfattas av det aktuella antidumpningsförfarandet.

- (10) Det bör noteras att kiseldioxidpulver inte motsvarar den definition av den berörda produkten som ges i skälen 9 och 10 i förordningen om preliminär tull, eftersom det endast är en biprodukt i pulverform som erhålls vid framställningen av kisel, som används som tillsats till betong. Det bekräftas därför att denna produkt, som klassificeras enligt KN-nummer ex 2811 22 00 inte omfattas av detta förfarande.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1972/2002, EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 173, 11.7.2003, s. 14.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 2496/97 av den 11 december 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 345, 16.12.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT C 246, 12.10.2002, s. 9.

- (11) Definitionen av den berörda produkten ifrågasattes av en rysk exporterande tillverkare, som hävdade att det finns två typer av kisel som omfattas av detta KN-nummer, nämligen en typ avsedd för metallurgiskt bruk och en typ avsedd för kemiskt bruk. Till stöd för detta påstående anförde den ryska tillverkaren att den kemiska sammansättningen för de två kvaliteterna avsevärt skiljer sig från varandra när det gäller halten av spårelement, att kvaliteterna har olika användningsområden, att det finns två klart skilda grupper av användare som inte konkurrerar med varandra och att graden av inbördes utbytbarhet mellan de båda kvaliteterna är obetydlig.
- (12) Undersökningen visade att kisel tillverkas i olika kvaliteter och att den kisel som såldes på EU-marknaden under undersökningsperioden, innehöll mer än 95 viktprocent kisel, oavsett om den tillverkats av gemenskapsindustrin eller importerats från Ryssland. Kvaliteten av kisel fastställs i första hand på grundval av kiselhalten, och i andra hand av halten av andra ämnen, i synnerhet järn och kalk. För specialiserade användare, särskilt i den kemiska industrin, är halten av andra spårelement avgörande för huruvida kisel lämpar sig för det ändamålet som avsetts. För specialiserade användare tillverkas kisel enligt särskilda krav och produkten inköps av en enskild användare först efter en utdragen kontrollprocess. Även om halterna av spårelement är viktiga för användare i den kemiska industrin är detta faktum inte tillräckligt för att man skall kunna dra slutsatsen att det är fråga om en annan produkt än den kisel som används i den metallurgiska industrin.
- (13) Bevis framlades också för att kisel av högre kvalitet inte uteslutande såldes till användare i den kemiska industrin, och att användare i den kemiska industrin köpte vissa mängder kisel av lägre kvalitet avsedd för metallurgiskt bruk. Det anses också allmänt att användare som har lägre krav på kvalitet, i synnerhet sekundära användare i den metallurgiska industrin, också kan använda kisel av högre kvalitet. För dessa är priset den avgörande faktorn, eftersom de inte är beredda att betala ett högre pris för kisel av högre kvalitet än de behöver.

2.1.2. Synpunkter från användare

- (14) Även antal användare ifrågasatte den definition av den berörda produkten som ges i förordningen om preliminär tull. Synpunkterna var av samma slag som de som lämnats av de exporterande tillverkarna, i synnerhet användarna i den metallurgiska industrin. Alla användare i den metallurgiska industrin hävdade att det finns tre olika typer av produkten, nämligen kisel för kemiskt bruk samt kisel för metallurgiskt bruk, vilken kan uppdelas i kisel av standardkvalitet respektive lägre kvalitet. Alla medgav dock att de kan använda vilken som helst av dessa kvaliteter i produktionsprocessen, även om de av kostnadsskäl föredrar kisel av lägre kvalitet. Liknande synpunkter framfördes även av en sammanslutning av användare i den metallurgiska industrin.

- (15) En användare i den kemiska industrin kommenterade den berörda produkten, och bekräftade att den kisel företaget köper tillverkas enligt företagets specifikationer och att spårelementen i kisel härvid utgör den viktigaste faktorn.

2.1.3. Gemenskapsindustrins synpunkter

- (16) Gemenskapsindustrin stödde den preliminära slutsatsen att alla kvaliteter av kisel som omfattas av definitionen i skälen 9 och 10 i förordningen om preliminär tull skall anses som den berörda produkten. De påpekade också att många av de synpunkter som lämnats inte gällde den berörda produkten utan definitionen av likadan produkt, och att de exporterande tillverkarna inte hållit isär dessa frågor.

2.1.4. Slutsats angående den berörda produkten

- (17) Kisel är en produkt som framställs i flera kvaliteter, i första hand beroende på halten av järn, i andra hand halten av kalk och i tredje hand halten av andra spårelement. Den tillverkningsprocess som tillämpas i EU och Ryssland, dvs. med hjälp av elektrisk ljusbågsugn, är i stort sett densamma.
- (18) På EU-marknaden finns väsentligen två olika grupper av användare: användare i den kemiska industrin, som huvudsakligen tillverkar silikon, och användare i den metallurgiska industrin, som tillverkar aluminium. Användarna i den metallurgiska industrin kan delas upp på tillverkare av primärt respektive sekundärt (återvunnet) aluminium. All kisel som används innehåller dock minst 95 viktprocent kisel, typiskt 98 eller 99 viktprocent kisel.
- (19) Tre kvaliteter av kisel har fastställts, nämligen kisel av hög kvalitet, standardkvalitet och låg kvalitet, på grundval av halten av järn och kalcium. En viss överlappning konstaterades när det gällde de olika användargruppernas användning av dessa kvaliteter. Det anses allmänt att det inte finns några fysiska, kemiska eller tekniska egenskaper som skulle kunna hindra tillverkare av sekundärt aluminium att använda kisel av vilken kvalitet som helst eller tillverkare av primärt aluminium att använda kisel av standardkvalitet eller hög kvalitet. I motsatt riktning finns inte samma utbytbarhetsgrad, även om det framlagts bevis för att användare i den kemiska industrin är beredda att använda kisel av standardkvalitet och låg kvalitet. Kostnaden för de olika kvaliteterna är vanligen den avgörande faktorn för vilken kvalitet som används av respektive grupp.
- (20) Såsom ovan nämnts har det påvisats i undersökningen att alla typer av kisel, trots skillnader i fråga om halten av andra kemiska grundämnen, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper. Även om kisel kan användas för olika ändamål visade det sig att det förelåg utbytbarhet av varierande grad mellan de olika kvaliteterna och användningarna.

- (21) Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skäl 9 och 10 i förordningen om preliminär tull.

2.2. Likadan produkt

- (22) Vid analysen visade det sig att det påstående om produktkontrollnummer som det redogörs för i skäl 14 i förordningen om preliminär tull avsåg jämförelsen av priset på kisel med ursprung i Ryssland med kisel producerat i gemenskapen samt motsvarande nivå för undanröjande av skada. Skillnader i pris, kvalitet och användning behöver inte innebära att det inte är fråga om likadan produkt. Väsentligt i sammanhanget är däremot huruvida de berörda produkttyperna har samma fysiska och kemiska egenskaper samt grundläggande användningsområde. De ovan nämnda skillnaderna kommer att beaktas i jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet och vid fastställandet av t.ex. prisunderskridandet och nivån för undanröjande av skada.

- (23) En rysk exporterande tillverkare nämnde de antidumpningsåtgärder som för närvarande tillämpas på import av kisel från Kina (se skäl 3 ovan). Företaget hänvisade särskilt till skäl 55 i rådet förordning (EG) nr 2496/97, enligt vilken "kisel från Ryssland och Ukraina kvalitetsmässigt inte kan jämföras med den europeiska eller kinesiska kisel".

- (24) Som svar på detta bör det först påpekas att uttalandet gjordes i samband med en undersökning som utfördes för mer än fem år sedan och att det bygger på upplysningar som lämnades i den nämnda undersökningen, samt att detta förhållande inte bekräftas i den aktuella undersökningen. Dessutom är det enbart frågan om orsakssamband som tas upp i skäl 55 i den ovan nämnda förordningen. Det framgår klart av ordalydelsen att den berörda produkten, och den likadana produkten, oavsett huruvida dess ursprung är Kina, Ryssland, EU eller det jämförbara landet, dvs. Norge, är kisel. Kiseln utgör en likadan produkt i den mening som avses i definitionen i artikel 1.4 i grundförordningen. Om kvalitetskillnader kan konstateras mellan olika tillverkare av kisel i olika länder kan lämplig hänsyn dessutom tas till dessa genom justeringar. Det kan även noteras att det förekom skillnader i kvalitet mellan de olika typer av kisel som exporterades från Ryssland till gemenskapen.

- (25) Mot bakgrund av ovanstående och resultaten av undersökningen, bekräftas det att den kisel som tillverkas i Ryssland och säljs på hemmamarknaden respektive exporteras till gemenskapen, den kisel som säljs på hemmamarknaden i det jämförbara landet, och den kisel som tillverkas av gemenskapsindustrin och säljs i gemenskapen har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper. Följaktligen dras slutsatsen att alla typer av kisel utgör en produktfamilj och anses som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. DUMPNING

3.1. Normalvärde

- (26) Eftersom några synpunkter inte lämnats bekräftas skälen 15–18 rörande marknadsekonomisk status i förordningen om preliminär tull.

- (27) Alla exporterande tillverkare hävdade att det elpris som använts i det preliminära skedet borde ändras. De framhöll att deras huvudsakliga elleverantör är ett företag med privat aktiemajoritet och att det låga priset har sin orsak i att företaget äger världens största komplex av vattenkraftverk och därmed har en naturlig komparativ fördel. Frågan undersöktes ytterligare, men eftersom det konstaterades att elpriserna i Ryssland är reglerade och att denna elleverantörs pris var mycket lågt, till och med i jämförelse med andra leverantörer av el producerad av vattenkraftverk i det jämförbara landet Norge och i Kanada, beslutades att avvisa detta påstående och att bekräfta det preliminära beslutet att använda en annan rysk elleverantörs pris. Detta pris visade sig motsvara det lägsta pris som representativa elproducenter i gemenskapen tog ut.

- (28) Eftersom några andra synpunkter inte lämnats bekräftas skälen 19–26 rörande fastställande av normalvärde i förordningen om preliminär tull.

3.2. Exportpris

- (29) Alla exporterande tillverkare har hävdats att de företag belägna utanför Ryssland som säljer den berörda produkten till EG är närstående parter och att dessa företag tillsammans med de företag som är belägna i Ryssland bör behandlas som en ekonomisk enhet. De hävdade att det exportpris som används därför bör vara det pris som dessa närstående företag första gången tagit ut av en oberoende köpare i EG.

- (30) Beträffande importören i gemenskapen (Förenade kungariket) lades det inte fram någon ny bevisning för att denna var en exporterande tillverkare närstående. Påståendet avvisades därför och det preliminära tillvägagångssättet för att fastställa exportpriset, nämligen på grundval av försäljningspriset till denna importör, behölls.

- (31) Hos importören i Schweiz utfördes ett kontrollbesök på plats efter det att den provisoriska åtgärden införts, och det befanns att detta företag var den exporterande tillverkaren närstående. För den försäljning som skedde genom denna importör fastställdes därför exportpriset på grundval av det pris denna importör första gången tagit ut av en oberoende köpare i gemenskapen.

(32) När det gäller importören på Brittiska Jungfruöarna bör det för det första noteras att det exportpris som skall användas enligt artikel 2.8 i grundförordningen är det pris "som faktiskt betalas eller skall betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen". I fall där exporten till gemenskapen inbegriper mellanled, är det med andra ord inte det slutgiltiga pris som tas ut av köparen i gemenskapen som är av betydelse (och ofta känner den exporterande tillverkaren inte till priset), utan produktens pris när den lämnar exportlandet. Detta pris måste eventuellt ersättas av senare återförsäljningspriser, i synnerhet om parterna är varandra närstående. RUSAL har lämnat nya upplysningar som enligt företaget bevisar att ett sådant förhållande föreligger. Kommissionen anser dock att detta inte kunnat bevisas på ett avgörande och otvetydligt sätt. Det finns inget direkt aktieäggande mellan RUSAL och företaget på Brittiska Jungfruöarna, och företagsstrukturerna är komplexa och ogenomskinliga. Enligt företaget är förbindelsen ett resultat av indirekt aktieäggande, men det har inte lagts fram någon dokumentation för detta som går att kontrollera. Enligt RUSAL bedriver företaget på Brittiska Jungfruöarna dessutom inte någon ekonomisk verksamhet i form av försäljning eller distribution av de exporterade produkterna, utan det är enbart ett brevlådeföretag. Med andra ord är det här inte fråga om försäljning via tredje part, utan företaget på Brittiska Jungfruöarna är snarast en adress som utnyttjas för redovisningsändamål av oklar natur. Eftersom det inte var möjligt att kontrollera den verkliga roll som företaget på Brittiska Jungfruöarna spelade eller att på ett tillräckligt säkert sätt följa betalningsströmmarna, beslutades det att det preliminära tillvägagångssättet skulle bibehållas och att exportpriset skulle fastställas på grundval av försäljningspriset till denna importör.

3.3. Jämförelse

- (33) En exporterande tillverkare begärde ånyo en justering för olikheter i fysiska egenskaper, eftersom den kisel som säljs på den ryska marknaden i genomsnitt är av högre kvalitet, och att produktionskostnaderna för denna därför är högre. Företaget kunde dock inte lägga fram ny bevisning för att det skulle föreligga en genomgående skillnad i kvalitet mellan de produkttyper som säljs på den inhemska marknaden och de som exporteras till gemenskapen. Därför bibehölls det preliminära tillvägagångssättet och ingen justering för olikheter i fysiska egenskaper gjordes.
- (34) Två företag upprepade sin begäran om en justering för olikheter i kvantitet och för olikheter i handelsled. Kravet på justering för olikheter i kvantitet kunde inte beaktas, eftersom företaget inte kunde påvisa att rabatterna eller avdragen hade givits särskilt för inköp av olika kvantiteter, och eftersom dessa skillnader i fråga om kvantitet redan beaktats i det preliminära skedet i begäran om justering för olikheter i handelsled med avseende på olika typer av kunder. När det gäller begäran om ytterligare justering för olikheter i handelsled kunde företaget inte påvisa att den justering som gjorts i det preliminära skedet varit otillräcklig och någon ytterligare justering kunde därför inte beviljas.

3.4. Dumpningsmarginal

- (35) Eftersom några synpunkter inte lämnats bekräftas den dumpningsmarginal som anges i skälen 29 och 30 i förordningen om preliminär tull.
- (36) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

Företag	Dumpningsmarginal
OJSC "Bratsk Aluminium Plant" (RUSAL-koncernen)	23,6 %
SKU LLC, Sual Kremny-Ural och ZAO Kremny (SUAL-koncernen)	24,8 %
Ryssland	24,8 %

4. SKADA

4.1. Gemenskapsindustrin

- (37) Eftersom några synpunkter inte lämnats på definitionen av gemenskapsindustrin bekräftas slutsatserna i skälen 33 och 34 i förordningen om preliminär tull.

4.2. Förbrukning av kisel i gemenskapen

- (38) Eftersom det inte framkommit några nya uppgifter om förbrukningen bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 35 och 36 i förordningen om preliminär tull.

4.3. Import av kisel till gemenskapen

4.3.1. Importens omfattning och marknadsandel

- (39) Eftersom det inte framkommit några nya uppgifter om vare sig importen av kisel till gemenskapen eller marknadsandelarna för denna import bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 37–43 i förordningen om preliminär tull.

4.3.2. Prisunderskridande och prisnedgång

- (40) Prisunderskridandeberäkningarna sågs över så att de beaktade justeringarna för olikheter i handelsled och justeringarna för kvalitet. Dessa justeringar fastställdes på grundval av kontrollerade uppgifter och de motsvarar en rimlig uppskattning av de olika skillnadernas marknadsvärde.
- (41) De slutgiltiga marginalerna för prisunderskridande visade att prisunderskridandet var 10,2 %.
- (42) Det faktum att prisunderskridande förelåg, liksom nivån av prisunderskridande, bör ses mot bakgrunden att priserna hade pressats ned. Priserna sjönk betydligt under skadeundersökningsperioden (– 16 %), och var så låga att de inte täckte gemenskapsindustrins fulla produktionskostnader under undersökningsperioden.

4.4. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

- (43) De två ryska exporterande tillverkarna hävdade att gemenskapsindustrin inte led väsentlig skada, eftersom de flesta av skadeindikatorerna uppvisade en positiv utveckling. De exporterande tillverkarna visade särskilt på förbättringar i fråga om produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym i gemenskapen, marknadsandel, lager, sysselsättning och produktivitet under skadeundersökningsperioden.
- (44) När det gäller skadeindikatorerna, och såsom anges i skälen 71 och 72 i förordningen om preliminär tull, visade en närmare undersökning att den positiva utvecklingen för gemenskapsindustrin i huvudsak skedde mellan 1998 och 2000. Mellan 2000 och undersökningsperioden förbättrades nästan alla indikatorer endast svagt, förblev på samma nivå eller försämrades. Det är under denna period som den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin är som mest uppenbar.
- (45) Det bör noteras att den relativt positiva utvecklingen för gemenskapsindustrin fram till 2000, såsom anges i skäl 72 i förordningen om preliminär tull, direkt kunde tillskrivas gemenskapsindustrins beslut att investera i ytterligare produktionsanläggningar i gemenskapen. Under denna period ökade gemenskapsindustrins produktion, produktionskapacitet, försäljningsvolym, marknadsandel, sysselsättning och produktivitet. Lönsamheten fastställdes till 5 % av nettoförsäljningsvärdet.
- (46) Därefter förvärrades situationen för gemenskapsindustrin till följd av den ökade förekomsten av dumpad lågprisimport från Ryssland. En betydande minskning kunde konstateras i fråga om marknadsandel, kassaflöde, investeringar och räntabilitet.
- (47) Dessutom ledde utvecklingen i fråga om de andra skadeindikatorerna, och i synnerhet den minskning i fråga om lönsamhet och försäljningspriser som gemenskapsindustrin drabbats av under skadeundersökningsperioden, till att kommissionen drog slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada.

4.5. Slutsats om skada

- (48) Av dessa orsaker, och eftersom det inte framkommit några nya uppgifter som skulle göra det nödvändigt att se över slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada under undersökningsperioden, speciellt i fråga om priser och lönsamhet, avisas de ryska exporterande tillverkarnas argument. Slutsatserna i skälen 71–73 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

5. ORSAKSSAMBAND

- (49) En rysk exporterande tillverkare hävdade att även om slutsatsen om väsentlig skada bekräftats, orsakades denna skada inte av den ryska importen av kisel. Ett antal andra

faktorer påstods utgöra den egentliga orsaken till den eventuella skada som gemenskapsindustrin lidit. Andra tredjeländer som hade en mycket större andel av gemenskapsimporten än Ryssland, självförvållad skada från gemenskapsindustrins sida, gemenskapsindustrins exportresultat, gemenskapsindustrins egen import av kisel och skillnaderna på marknaderna för kisel för kemiskt respektive metallurgiskt bruk nämndes som förklaringar till den eventuella skada som gemenskapsindustrin lidit. En rysk tillverkare påstod även att skillnaden mellan gemenskapsindustrins priser och de ryska priserna under undersökningsperioden uppgick till 16 %, och att en sådan stor skillnad visade att det inte råder någon priskonkurrens på gemenskapsmarknaden mellan kisel från de båda källorna.

5.1. Import från andra tredjeländer

- (50) Såsom anges i skäl 98 i förordningen om preliminär tull var importvolymerna från ett antal andra tredjeländer mycket större än importen från Ryssland. Med undantag av Kina sjönk dock importen från alla dessa länder mellan 2000 och undersökningsperioden, dvs. vid den tidpunkt då man kunde konstatera en nedgång i den ekonomiska situationen för gemenskapsindustrin. Dessutom var priset för denna övriga import i samtliga fall högre än priset för den ryska importen, och även i de fall då de underskred gemenskapsindustrins priser var prisskillnaden obetydlig.
- (51) En rysk exporterande tillverkare hävdade att uppgifterna från Eurostat inte var tillförlitliga, eftersom ingen hänsyn tagits till skillnader i produkturvalet. De påpekade att det finns väsentliga skillnader mellan den kisel av övervägande lägre kvalitet som exporteras från Ryssland, och den kisel av högre kvalitet som exporteras från andra tredjeländer. De hävdade att man vid prisjämförelsen snarare borde använda de faktiska priser som erlaggs av användare av kisel härrörande från olika källor.

- (52) Denna tillverkare lade inte fram någon ny bevisning till stöd för sitt påstående, och eftersom användarna dessutom inte lämnat tillräckliga uppgifter rörande det pris de betalat för kisel från andra tredjeländer var det inte möjligt att utföra en prisjämförelse. De uppgifter som lämnats av Eurostat utgör under dessa omständigheter den bästa källan när det gäller att fastställa priset på kisel från tredjeländer. Av de uppgifter som finns tillgängliga för den parallella översynen vid giltighetstidens utgång rörande Kina framgick det att den genomsnittliga marginal för prisunderskridande som konstaterats genom en kvalitetsbaserad jämförelse motsvarade den marginal som konstaterades när Eurostats genomsnittliga importpris jämfördes med gemenskapsindustrins genomsnittliga importpris.

(53) Det bör dessutom noteras att för att få en rättvis jämförelse av importpriserna användes i samtliga fall uppgifter från Eurostat. För Rysslands vidkommande, i den mån det förelåg kontrollerade uppgifter för undersökningsperioden, var det verkliga priset på importen något lägre än det pris som noterats av Eurostat.

5.2. Självförvårdad skada

(54) Det hävdades att den skada som gemenskapsindustrin lidit hade sin huvudsakliga orsak i att kostnaderna ökat genom att produktionskapaciteten höjts i strävan efter en större marknadsandel. I detta sammanhang hävdades det att gemenskapsindustrin har de högsta genomsnittliga produktionskostnaderna i världen. Detta påstående byggde på en jämförelse av å ena sidan de kontrollerade produktionskostnaderna för gemenskapsindustrin och de ryska tillverkarna i detta förfarande och å andra sidan de kostnader som offentliggjorts för andra tredjeländer. De kostnadsfaktorer som ingick i de offentliggjorda uppgifterna hade dock inte klart avgränsats, och därför fanns inget bevis för att dessa produktionskostnader kunde jämföras med de produktionskostnader som bekräftats i undersökningen. Dessa offentliggjorda uppgifter visade sig i regel bygga på enbart tillverkningskostnaderna, och inbegrep inte väsentliga kostnadsfaktorer som försäljnings- och administrationskostnader. Det är dessutom intressant att notera att den ryska tillverkaren inte lade fram några motsvarande offentliggjorda uppgifter för gemenskapstillverkarna. På grundval av detta anser kommissionen att detta påstående inte kan beaktas, och de argument som framförts av den ryska exportören avvisades. Denna hållning får stöd av det faktum att de kontrollerade produktionskostnaderna i det jämförbara landet Norge faktiskt var högre än vad som uppgivits av den ryska tillverkaren. Efter det att de fulla kostnaderna beaktats, visade sig de kontrollerade produktionskostnaderna i Norge överensstämma med produktionskostnaderna för gemenskapsindustrin.

(55) Även om gemenskapsindustrins kostnader i jämförelse var högre, upphävdes därmed inte sambandet mellan den dumpade lågprisimporten och den skada som gemenskapsindustrin lidit. Såsom konstateras i skäl 83 i förordningen om preliminär tull skulle gemenskapsindustrin, om inte priserna sjunkit mellan 2000 och undersökningsperioden, gjort en vinst på 1,7 % i stället för en faktisk förlust på 2,1 %.

5.3. Gemenskapsindustrins export

(56) Det hävdades att nedgången i gemenskapsindustrins exportförsäljning skulle ha påverkat lönsamheten i fråga om gemenskapsindustrins försäljning i EU. Det lades dock inte fram någon bevisning till stöd för detta påstående.

(57) Den totala nedgången i exportförsäljningen mellan 1998 och undersökningsperioden utgjorde endast 2,3 % av gemenskapsindustrins sammanlagda försäljning under undersökningsperioden. Den eventuella påverkan nedgången haft på gemenskapsindustrins priser och lönsamhet på EU-marknaden kan därför endast ha varit ringa. Det kan även rimligen antas att nedgången i exporten delvis har sin orsak i efterfrågan på gemenskapsproducerad kisel under undersökningsperioden.

5.4. Gemenskapsindustrins import av kisel

(58) En rysk tillverkare ifrågasatte slutsatsen i skäl 85 i förordningen om preliminär tull att företag som var gemenskapsindustrin närliggande, och som köper kisel, skulle ha fattat beslut om inköp för egen del utan påverkan från gemenskapsindustrin. Till stöd för denna synpunkt hävdades det att dessa gemenskapsindustrin närliggande företag inte tillåtit uttala sig i förfarandet. Detta påstods bevisa att dessa företag faktiskt är under gemenskapsindustrins kontroll.

(59) Det faktum att de gemenskapsindustrin närliggande företagen inte uttalat sig mot antidumpningsåtgärderna i detta förfarande betyder inte att de inte fritt kan välja var de skaffar sitt eget råmaterial utifrån ekonomiska hänsyn. Eftersom det konstaterats att dessa företag köpt kisel från gemenskapsindustrin, från Ryssland och andra källor enligt eget val, bekräftas därför slutsatsen i skäl 85 i förordningen om preliminär tull.

5.5. Skillnader mellan marknaderna för kisel för kemiskt respektive metallurgiskt bruk

(60) Det påstods att de problem som gemenskapsindustrin ställts inför från och med år 2000 hade sin orsak i en nedgång i efterfrågan på den typ av kisel som används i den kemiska industrin, som i sin tur orsakats av en nedgång i efterfrågan på produkter från denna industri. Det hävdades att gemenskapsindustrin säljer en större andel av sin kisel till användare i den kemiska industrin än till användare i den metallurgiska industrin, medan det motsatta gäller för de ryska exporterande tillverkarna. Eftersom den ryska kisel inte konkurrerar med gemenskapsproducerad kisel på den kemiska marknaden kan eventuella problem för gemenskapsindustrin inte tillskrivas importen från Ryssland.

(61) Av nedanstående tabell framgår tendenserna i fråga om priser och volymer i gemenskapsindustrins försäljning av kisel till kunder i den kemiska industrin.

Gemenskapsindustrins försäljning till kunder i den kemiska industrin

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Ton	48 907	59 924	74 880	74 435	69 652
Index	100	123	153	152	142
euro per ton	1 488	1 313	1 287	1 316	1 301
Index	100	88	86	88	87

Källa: gemenskapsindustrin

- (62) Av denna tabell framgår att försäljningen av kisel till användare i den kemiska industrin volymmässigt steg med 42 % under skadeundersökningsperioden, medan det genomsnittliga priset sjönk med 13 %. Detta kan jämföras med en volymmässig ökning på 57 % och en prismässig nedgång på 16 % för all försäljning av kisel under skadeundersökningsperioden (se tabellerna 8 och 9 i förordningen om preliminär tull).
- (63) Under perioden mellan 2000 och undersökningsperioden, när det i utvecklingen av skadeindikatorerna kunde konstateras en märkbar nedgång i fråga om priser och lönsamhet, sjönk försäljningen till användarna i den kemiska industrin med ca 5 000 ton (- 7,0 %), medan det genomsnittliga priset steg med 14 euro per ton (+ 1,1 %). Den sammanlagda försäljningen av kisel uppvisade en ökning med 3 000 ton (+ 2,1 %), medan det genomsnittliga priset sjönk med 46 euro per ton (- 3,7 %).
- (64) Därför finns det ingen anledning att tro att den skada som gemenskapsindustrin lidit skulle ha orsakats av en nedgång i försäljningen till kunder i den kemiska industrin. Skadans karaktär visar i själva verket att motsatsen är fallet.
- (65) Därför förkastas påståendet att utvecklingen i fråga om gemenskapsindustrins försäljning till kunderna i den kemiska industrin skulle ha varit den verkliga orsaken till den skada som gemenskapsindustrin led under undersökningsperioden.

5.6. Priskonkurrens

- (66) Det bekräftas att prisskillnaden mellan den kisel som tillverkats i gemenskapen och den kisel som importerats från Ryssland i genomsnitt var 11 % under undersökningsperioden och inte 16 %, vilket en rysk exporterande tillverkare hävdade (se skäl 46 i förordningen om preliminär tull). Denna skillnad förelåg trots att gemenskapsindustrins pris sjönk med 7 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Detta ses som ett tydligt utslag på den inverkan de ryska priserna hade på gemenskapsindustrins priser. Det är inte logiskt att hävda att prisunderskridandet är av en sådan storlek att den inte kunde ha utgjort orsaken till gemenskapsindustrins skada.
- (67) I undersökningen framkom nämligen att stora mängder kisel säljs av både gemenskapsindustrin och de ryska exporterande tillverkarna till samma kunder eller kunder som är verksamma i samma sektor. Det är likaså klart att användarna använde den låga ryska prisnivån som ett påtryckningsmedel i förhandlingarna med gemenskapsindustrin.

5.7. Slutsats om orsakssamband

- (68) Mot bakgrund av ovanstående avvisas de ryska exporterande producenternas påståenden och undersökningsresultaten samt slutsatserna i skälen 101 och 102 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

6. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (69) Efter det att det preliminärt fastställts att införandet av åtgärder inte stred mot gemenskapens intresse anmodades berörda parter ge sig till känna och samarbeta i förfarandet. Synpunkter mottogs av fyra användare och en användarorganisation som samarbetat i det preliminära skedet av förfarandet. Dessutom mottogs synpunkter om förfarandet av fyra användare och en användarorganisation som inte samarbetat i det preliminära skedet av förfarandet. Inga importörer av kisel lämnade synpunkter. Tre gemenskapsleverantörer av råmaterial till de ryska tillverkarna hade redan lämnat synpunkter i det preliminära skedet.
- (70) De synpunkter som lämnades efter det att förordningen om preliminär tull offentliggjorts gällde enbart behovet att skilja mellan kisel för kemiskt och metallurgiskt bruk, dvs. frågor beträffande den berörda produkten och den likadana produkten. Användarna lämnade inga synpunkter angående den verkan åtgärderna haft på företagens kostnader och lönsamhet, och inte heller de uppgifter som skulle ha varit nödvändiga för att göra en sådan bedömning.
- (71) Trots att användarna motsätter sig åtgärderna eftersom de kommer att öka deras kostnader, befanns det efter kontrollbesök på plats att de i allmänhet samtyckte till de metoder kommissionen använt i sin analys. Det är sannolikt att åtgärden kommer att få vissa verkningar för användarna. Tillgängliga uppgifter visar att tullarna kommer att öka kostnaderna för användarna i den metallurgiska industrin med ca 11 euro per ton färdig produkt, dvs. med 0,8 %.
- (72) Även om det medgavs att införande av åtgärder skulle kunna medföra vissa negativa konsekvenser för omsättningen och lönsamheten för gemenskapsleverantörerna av råvaror lades ingen bevisning fram för att denna inverkan skulle kunna väga tyngre än de förväntade fördelarna för gemenskapsindustrin.
- (73) Det lades således inte fram några nya uppgifter som skulle kunna leda till slutsatsen att införandet av slutgiltiga åtgärder skulle strida mot gemenskapens intresse. På grundval av detta bekräftas den slutsats som beskrivs i skäl 118 i förordningen om preliminär tull.

7. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

- (74) Med hänsyn till slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse görs bedömningen att slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas i syfte att förhindra att dumpad import från Ryssland vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

7.1. Nivå för undanröjande av skada

- (75) Ett antal påståenden gjordes rörande den metod som i det preliminära skedet använts för beräkningen av nivån för undanröjande av skada.

7.1.1. Tabell över produktkontrollnummer

- (76) Såsom anges i skäl 14 i förordningen om preliminär tull hävdades det att den tabell över produktkontrollnummer där alla typer av kisel definieras inte innehöll tillräckligt detaljerade uppgifter avseende den kemiska sammansättningen av de olika typerna av kisel och att det därför inte var möjligt att göra en ordentlig jämförelse av de olika kvaliteterna av kisel. Det föreslogs därför att tabellen över produktkontrollnummer skulle ändras så att den tydligt definierar de typer som importeras från Ryssland i förhållande till dem som säljs av gemenskapsindustrin.
- (77) Ett företag hävdade att en extra kvalitet borde införas, som omfattar kisel med en järnhalt som överstiger 0,8 %. Även om kisel med en hög järnhalt möjligen säljs till lägre priser på marknaden, framlades ingen bevisning för att det skulle föreligga en klar skillnad på marknaden mellan silikon innehållande mer än 0,5 % respektive 0,8 % järn. Eftersom eventuella prisskillnader till följd av dessa olika järnhalter i vilket fall som helst kan kompenseras genom prisjustering, vilket företaget även kände till, avvisas detta påstående.
- (78) De andra ryska exporterande tillverkarna begärde två ändringar i tabellen över produktkontrollnummer. De begärde för det första att det skulle fastställas en ny kvalitet med spårelementen som viktigaste avgörande faktor. De hävdade att den kisel som säljs till användare i den metallurgiska industrin utan en sådan justering kunde jämföras på orättvisa grunder med den kisel som säljs till användare i den kemiska industrin. De begärde också att kisel innehållande exakt 0,5 % järn skulle klassificeras som kisel av låg kvalitet i stället för standardkvalitet som i den nuvarande tabellen över produktkontrollnummer.

- (79) Ett uppfyllande av den första begäran skulle inte ha gjort tabellen över produktkontrollnummer exaktare, utan i stället lett till bristfälligt fastställda kriterier, med risk för att de berörda parterna skulle ha en viss grad av frihet att fördela sin försäljning på vissa produktkontrollnummer. En sådan frihet skulle minska tillförlitligheten av de uppgifter som fås genom produktkontrollnumret, och därmed även tillförlitligheten i fråga om nivån för undanröjande av skada. Det finns inte heller några bevis för att ett bibehållande av den nuvarande strukturen i fråga om produktkontrollnummer skulle leda till felaktiga eller mindre exakta undersökningsresultat. Exempelvis skulle en beräkning av målprisunderskridande utgående från kisel enbart av standardkvalitet och låg kvalitet skulle leda till en variation i fråga om dumpningsmarginalen med högst 0,2 %. Påståendet avvisas därför.
- (80) När det gäller det andra påståendet har det inte heller lagts fram någon bevisning till stöd för ändringen. Det finns indikationer på att kisel innehållande 0,5 % järn av användarna anses som kisel av standardkvalitet. Ingen ändring av tabellen över produktkontrollnummer ansågs således nödvändig.

7.1.2. Vinstmarginal

- (81) Det hade preliminärt fastställts att en vinstmarginal på 6,5 % av den totala omsättningen kunde anses vara en lämplig miniminivå som gemenskapsindustrin rimligtvis kunde förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning. Det ansågs dock att denna marginal var för hög och att en marginal på ca 3 % skulle vara mer lämplig.
- (82) Begäran om att använda en marginal på 3 % bygger inte på fakta. En vinst på 6,5 % är i linje med de vinster som gemenskapsindustrin uppnådde när rättvisa marknadsvillkor rådde på gemenskapsmarknaden, dvs. mellan 1998 och 2000. Med tanke på nivån av de dumpningsmarginaler som konstaterats och volymen på importen från Ryssland, är det också sannolikt att gemenskapsindustrin skulle ha uppnått vinster på minst denna nivå under undersökningsperioden.

7.1.3. Kvalitetsjustering

- (83) En rysk tillverkare hävdade att den kisel som producerades i den ena av företagens anläggningar till följd av skillnader i tillverkningsprocessen var av lägre kvalitet än den som producerades i den andra anläggningen. Det hävdades därför att en prisjustering borde ske för kisel av lägre kvalitet för att möjliggöra en rättvis jämförelse med gemenskapsindustrins priser. Den begärda justeringen bestod i skillnaden i den genomsnittliga produktionskostnaden mellan de två anläggningarna.
- (84) Det medges att det föreligger en skillnad i kvalitet mellan produkterna från de två anläggningarna. För att en justering skall vara berättigad bör det dock påvisas att dessa skillnader inverkar på de priser som kan uppnås på marknaden, dvs. EU i detta fall. Det gjordes därför en kvalitetsbaserad jämförelse för att se om det förelåg en konsekvent skillnad mellan försäljningspriserna för respektive anläggning. För kisel av hög kvalitet befanns ingen justering vara nödvändig, eftersom anläggningen med lägre kvalitet inte sålde kisel av hög kvalitet. För kisel av standardkvalitet konstaterades en klar prisskillnad, och en justering på 4 % gjordes för försäljning av denna kvalitet från den berörda anläggningen. För kisel av låg kvalitet konstaterades ingen prisskillnad och någon justering var således inte berättigad.
- (85) Den andra ryska tillverkaren hävdade att all den kisel företaget producerade var av så låg kvalitet att det inte kunde jämföras direkt ens med priset på kisel av låg kvalitet som tillverkas av gemenskapsindustrin.
- (86) Det medges likaså att i synnerhet halten av järn är högre i den kisel som produceras av denna tillverkare jämfört med den kisel som produceras av både gemenskapsindustrin och den andra ryska tillverkaren. För att kunna beräkna om kvaliteten hade någon eventuell verkan på de priser som denna tillverkare uppnådde på EU-marknaden gjordes även här en kvalitetsbaserad jämförelse med de genomsnittliga priser som uppnåddes av den andra ryska tillverkaren.
- (87) Resultaten av denna jämförelse visade att en justering av priserna för kisel av låg kvalitet från denna ryska tillverkare bör beviljas för att möjliggöra en jämförelse med priserna på kisel av låg kvalitet som produceras av gemenskapsindustrin.

7.1.4. Justering för olikheter i handelsled

- (88) De ryska tillverkarna begärde en prisjustering för olikheter i handelsled för sin försäljning i EU. Det konstaterades att en rysk tillverkare sålde all sin kisel via en handlare på Brittiska Jungfruöarna. Den andra tillverkaren sålde kisel såväl via en närstående handlare i Schweiz, via en icke-närstående handlare i EU som direkt till slutanvändarna. Gemenskapsindustrin sålde nästan all sin kisel direkt till slutanvändarna.
- (89) I syfte att fastställa om en justering för olikheter i handelsled var berättigad undersöktes all försäljning av samma kvalitet från samma tillverkare via de olika försäljningskanalerna för att se om det förelåg en konsekvent prisskillnad. Till följd av denna undersökning beviljades en justering för olikheter i handelsled för all försäljning via en icke-närstående handlare.

7.2. Den slutgiltiga tullens utformning och nivå

- (90) I enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas, uppgående till nivåer som motsvarar den lägsta konstaterade dumpningsmarginalen eller skadan. Dessa åtgärder bör liksom de provisoriska åtgärderna utformas som en värdetull.

7.3. Slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

- (91) Med hänsyn till storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för de exporterande producenterna i Ryssland och mot bakgrund av nivån på den skada som gemenskapsindustrin vållats, bedöms det som nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull genom kommissionens förordning (EG) nr 1235/2003 tas ut slutgiltigt till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. I de fall där de slutgiltiga tullarna är högre än de preliminära tullarna skall endast de belopp för vilka säkerhet ställts motsvarande de preliminära tullarna tas ut slutgiltigt.
- (92) Eventuella ansökningar om tillämpning av individuella företagsspecifika antidumpningstullsats (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om produktion, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter, vid behov, att ändras i enlighet därmed genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

7.4. Åtaganden

- (93) Efter det att de provisoriska åtgärderna införts och efter meddelandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten gjorde en exporterande tillverkare i Ryssland ett prisåtagande i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen.
- (94) Den berörda exporterande tillverkaren framställer olika typer av produkter som kan säljas tillsammans. Det föreligger här risk för korsvis kompensation, dvs. att man formellt sett skulle fullgöra prisåtagandena, men sänka priserna för andra produkter än den berörda produkten när de säljs tillsammans med den berörda produkten. Detta skulle göra det enkelt att kringgå ett åtagandes minimipris för kisel, och kommissionen skulle få mycket stora svårigheter att övervaka åtagandena.
- (95) Av dessa skäl drogs därför slutsatsen att de åtaganden som gjorts efter meddelandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten inte i sin nuvarande form kan godtas. De berörda parterna underrättades om detta, och bristerna i de gjorda åtagandena beskrevs utförligt för de berörda exportörerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av kisel innehållande mindre än 99,99 viktprocent kisel enligt KN-nummer 2804 69 00, med ursprung i Ryssland.

2. Följande slutgiltiga tullsatser skall tillämpas för den produkt med ursprung i Ryssland som produceras av nedanstående företag:

Företag	Tullsats %	TARIC-tilläggsnummer
OJSC Bratsk Aluminium Plant, Bratsk, Irkutskregionen, Ryssland	23,6%	A464
SKU LLC, Sual-Kremny-Ural, Kamensk, Uralregionen, Ryssland, och ZAO KREMNY, Irkutsk, Irkutskregionen, Ryssland	22,7%	A465
Alla övriga företag	23,6%	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull enligt kommissionens förordning (EG) nr 1235/2003 om import av kisel innehållande mindre än 99,99 viktprocent kisel enligt KN-nummer 2804 69 00 med ursprung i Ryssland skall tas ut slutgiltigt i enlighet med de bestämmelser som anges nedan.

De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga satsen för antidumpningstullen skall frisläppas. I de fall den slutgiltiga tullen överstiger den preliminära tullen skall endast det belopp för vilket säkerhet ställts motsvarande den preliminära tullen slutgiltigt tas ut.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2003.

På rådets vägnar
A. MATTEOLI
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2230/2003**av den 23 december 2003****om underindelning av löpnumren för vissa tullkvoter för äggprodukter med ursprung i Estland, Polen, Tjeckien och Slovakien**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2003/463/EG av den 18 mars 2003 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Estland, å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2 i detta,

med beaktande av rådets beslut 2003/263/EG av den 27 mars 2003 om undertecknande och ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, för att beakta resultatet av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽²⁾, särskilt artikel 3.2 i detta,

med beaktande av rådets beslut 2003/298/EG av den 14 april 2003 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Tjeckien å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽³⁾, särskilt artikel 3.2 i detta,

med beaktande av rådets beslut 2003/299/EG av den 14 april 2003 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Slovakien, å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt besluten 2003/263/EG, 2003/298/EG, 2003/299/EG och 2003/463/EG skall kvoter med nedsatt tull för vissa äggprodukter med ursprung i Polen, Tjeckien, Slovakien respektive Estland förvaltas direkt vid införseln i gemenskapen.
- (2) För att underlätta förvaltningen av dessa tullkvoter och sörja för bästa möjliga förutsättningar för elektronisk informationsbehandling bör man underindela löpnumren för de tullkvoter som omfattar flera äggprodukter med olika omräkningskoefficienter.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Löpnumren i bilagan skall underindelas i enlighet med bilagan.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 31.⁽²⁾ EUT L 97, 15.4.2003, s. 53.⁽³⁾ EUT L 107, 30.4.2003, s. 12.⁽⁴⁾ EUT L 107, 30.4.2003, s. 36.

BILAGA

Löpnummer	Årlig kvantitet	Underindelning	KN-nummer	Koefficient
Del A: Estland				
09.6651	245 t (ekvivalent av torkade ägg)	09.6651	0408 11 80	1
		09.5910	0408 19 81	0,466
			0408 19 89	
		09.6651	0408 91 80	1
		09.5911	0408 99 80	0,257
Del B: Polen				
09.5819	375 t (ekvivalent av torkade ägg)	09.5819	0408 91 80	1
		09.591	0408 99 80	0,257
Del C: Tjeckien				
09.5875	375 t (ekvivalent av flytande ägg)	09.5915	0408 11 80	2,12
		09.5875	0408 19 81	1
			0408 19 89	
09.5876	2 750 t (ekvivalent av flytande ägg)	09.5916	0408 91 80	3,9
		09.5876	0408 99 80	1
Del D: Slovakien				
09.5884	250 t (ekvivalent av flytande ägg)	09.5918	0408 11 80	2,12
		09.5884	0408 19 81	1
			0408 19 89	
09.5885	1 250 t (ekvivalent av flytande ägg)	09.5919	0408 91 80	3,9
		09.5885	0408 99 80	1

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2231/2003**av den 23 december 2003****om öppnande för år 2004 av tullkvoter för import till Europeiska gemenskapen av vissa produkter med ursprung i Tjeckien och Slovakien**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av rådets beslut 98/707/EG av den 22 oktober 1998 om att anta ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet mellan gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Tjeckien, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i det beslutet samt artiklarna 2 och 6 i nämnda protokoll,

med beaktande av rådets beslut 98/638/EG av den 5 oktober 1998 om antagande av protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakiska republiken, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽³⁾, särskilt artikel 2.1 i det beslutet samt artiklarna 2 och 6 i nämnda protokoll, och

av följande skäl:

- (1) I de protokoll 3 om handeln med bearbetade jordbruksprodukter till Europaavtalen med Tjeckien och Slovakien som ändras genom protokollen om anpassning av avtalen i fråga, föreskrivs årliga tullkvoter för importen av produkter med ursprung i Tjeckien och Slovakien. Dessa kvoter bör öppnas för 2004.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 341, 16.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 306, 16.11.1998, s. 1.

- (2) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁴⁾ fastställs bestämmelserna för förvaltningen av tullkvoter. Det bör föreskrivas att de tullkvoter som öppnas genom den här förordningen skall förvaltas i enlighet med bestämmelserna i fråga.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för horisontella frågor beträffande handel med bearbetade jordbruksprodukter som inte finns förtecknade i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De årliga tullkvoter för produkter med ursprung i Tjeckien och i Slovakien som anges i bilagorna I och II skall öppnas under perioden 1 januari–30 april 2004 i enlighet med de villkor som anges i nämnda bilagor.

Artikel 2

Kommissionen skall förvalta de gemenskapstullkvoter som avses i artikel 1 i enlighet med artiklarna 308a–308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

⁽⁴⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1335/2003 (EUT L 187, 26.7.2003, s. 16).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Tjeckien

Löpnr	KN-nr	Varuslag	Kvot från 1.1. till 30.4.2004	Tillämplig tullsats
09.5417	0403 10 51 0403 10 91 0403 10 93 0403 10 99 0405 20 30	Yoghurt, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao	1 812 000 EUR	0 + RAC ⁽¹⁾
ex	1704 90 99 (Taric-nr 1704 90 99 90)	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, innehållande minst 70 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker beräknat som sackaros)		
	1806 10 90	Kakaopulver innehållande minst 80 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros) eller isoglukos uttryckt som sackaros		
ex	1806 20 80 (Taric-nr 1806 20 80 90)	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, andra beredningar i form av block, kakor eller stänger vägande mer än 2 kg eller i flytande form, pastaform, pulverform, granulatform eller liknande form, i behållare eller löst liggande i förpackningar innehållande mer än 2 kg, chokladglasyr innehållande minst 70 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker beräknat som sackaros)		
		Pastaproducter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd		
	1902 11 00	– Okokta pastaproducter, inte fyllda eller på annat sätt beredda -- Innehållande ägg -- Andra:		
	1902 19 10	--- Utan innehåll av vanligt vetemjöl		
	1902 19 90	--- Andra		
	1902 20 91	– Fyllda pastaproducter; även kokta eller på annat sätt beredda -- Andra: --- Kokta		
	2106 90 10	Ostfondue ⁽²⁾		

⁽¹⁾ RAC = minskade jordbruksbeståndsdelar (beräknade i enlighet med de basmängder som anges i protokoll 3 till avtalet) som skall tillämpas inom de kvantitativa gränserna för kvoterna. Sådana minskade jordbruksbeståndsdelar omfattas av den högsta tullsats som anges i den gemensamma tulltaxan, om tullar skall tillämpas.

⁽²⁾ Denna förmånsrätt får utnyttjas under förutsättning att de villkor som fastställs i berörda gemenskapsbestämmelser uppfylls.

BILAGA II

Slovakien

Löpnr	KN-nr	Varuslag	Kvot från 1.1. till 30.4.2004	Tillämplig tullsats
09.5417	0403 10 51 0403 10 53 0403 10 59 0403 10 91 0403 10 93 0403 10 99 0403 90 71 0403 90 73 0403 90 79 0403 90 91 0403 90 93 0403 90 99 1806 10 90 2106 90 10	Yoghurt, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao Annan, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao Kakaopulver innehållande minst 80 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros) eller isoglukos uttryckt som sackaros Ostfondue ^(?)	906 000 euro	0 + RAC ⁽¹⁾

⁽¹⁾ RAC = minskade jordbruksbeståndsdelar (beräknade i enlighet med de basmängder som anges i protokoll 3 till avtalet) som skall tillämpas inom de kvantitativa gränserna för kvoterna. Sådana minskade jordbruksbeståndsdelar omfattas av den högsta tullsats som anges i den gemensamma tulltaxan, om tullar skall tillämpas.

⁽²⁾ Denna förmånsrätt får utnyttjas under förutsättning att de villkor som fastställs i berörda gemenskapsbestämmelser uppfylls.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2232/2003**av den 23 december 2003****om öppning av tullkvoter för import till Europeiska gemenskapen av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Schweiz**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av rådets beslut 2000/239/EG av den 13 mars 2000 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, angående protokoll 2 till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet⁽²⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) De årliga kvoter för vissa bearbetade jordbruksprodukter som föreskrivs i avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, angående protokoll 2 till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet, nedan kallat "avtalet", bör öppnas för 2004.
- (2) Den årliga kvoten för varor enligt KN-nummer 2202 10 00 och ex 2202 90 10 som anges i avtalet har uttömts. I enlighet med avtalet bör den därför ökas med 10 % för 2004.
- (3) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, införs bestämmelser om förvaltningen av tullkvoter. Det bör föreskrivas att de tullkvoter som öppnas genom denna förordning skall förvaltas i enlighet med dessa bestämmelser.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för övergripande frågor rörande handel med bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De gemenskapstullkvoter för import av bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Schweiz som förtecknas i bilagan skall öppnas för tullfrihet från och med den 1 januari till och med den 31 december 2004.

För import av varor som förtecknas i tabell 2 i bilagan och som överskrider den tullfria kvoten skall en tullsats på 9,1 % tillämpas.

Artikel 2

Kommissionen skall förvalta de gemenskapstullkvoter som avses i artikel 1 i enlighet med artikel 308a-c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1335/2003 (EUT L 187, 26.7.2003, s. 16).

BILAGA

Tabell 1

Löp-nummer	KN-nummer	Varuslag	Kvantiteter för 2004 (nettovikt)	Tillämplig tullsats
09.0911	1 302 20 10	Pektinämnen, pektinater och pektater: torra	666 ton	Tullfri
09.0912	2101 11 11	Extrakter, essenser och koncentrat med en torrsbstans på basis av kaffe av minst 95 viktprocent	2057 ton	Tullfri
09.0913	2101 20 20	Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte	145 ton	Tullfri
09.0914	2106 90 92	Livsmedelsberedningar/andra, inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse	1029 ton	Tullfri

Tabell 2

Löp-nummer	KN-nummer	Varuslag	Volym	Tillämplig tullsats inom kvoten	Tillämplig tullsats utanför kvoten
09.0916	2202 10 00 ex 2202 90 10 (Taric-nummer 10)	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne Andra alkoholfria drycker innehållande socker	109 807 500 liter	Tullfri	9,1 %

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2233/2003**av den 23 december 2003****om öppnande av gemenskapstullkvoter för 2004 för får, getter, fårkött och getkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽¹⁾, särskilt artikel 16.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapstullkvoter för fårkött och getkött bör öppnas för 2004. De tullar och kvantiteter som anges i förordning (EG) nr 2529/2001 bör fastställas i enlighet med de internationella avtal som gäller under år 2004.
- (2) Om anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien ratificeras kommer Tjeckien, Slovenien och Slovakien att bli medlemmar i Europeiska unionen den 1 maj 2004. De kvoter som kan tilldelas dessa länder bör därför öppnas endast fram till det datum då de blir medlemmar i unionen.
- (3) Genom rådets förordning (EG) nr 312/2003 av den 18 februari 2003 om genomförande för gemenskapens del av tullbestämmelserna i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan⁽²⁾ öppnas det en extra bilateral tullkvot på 2 000 ton med en årlig ökning på 10 % för produktkod 0204 från och med den 1 februari 2003. Den kvoten bör läggas till GATT/WTO-kvoten för Chile, och båda kvoterna bör förvaltas på samma sätt från och med den 1 januari 2004.
- (4) Genom rådets förordning (EG) nr 1329/2003 av den 21 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 992/95 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och fiskeprodukter med ursprung i Norge⁽³⁾ beviljas ytterligare bilaterala handelsmedgivanden för jordbruksprodukter.
- (5) I enlighet med Cotonou-avtalet har AVS-länderna beviljats vissa tullkvoter för får- och getköttprodukter⁽⁴⁾.
- (6) Eftersom importen förvaltas per kalenderår, och kvoterna fastställs för perioden 1 juli–30 juni, uppgår kvantiteterna för 2004 till summan av hälften av kvantiteten för perioden 1 juli 2003–30 juni 2004 och hälften av kvantiteten för perioden 1 juli 2004–30 juni 2005.
- (7) För att säkerställa att systemet med gemenskapstullkvoter fungerar tillfredsställande är det nödvändigt att fastställa en slaktviktsekvivalent. Eftersom valet mellan import av levande djur och import av kött är fritt för vissa tullkvoter behövs dessutom en omräkningsfaktor.
- (8) Erfarenheten har visat att förvaltningen av gemenskapstullkvoter behöver förbättras. I andra jordbrukssektorer har erfarenheterna från förvaltningssystem enligt först-till-kvarn-principen varit positiva. För att förenkla förvaltningen bör kvoter för får- och getköttprodukter med ursprung i tredje land, genom undantag från kommissionens förordning (EG) nr 1439/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3013/89 beträffande import och export av produkter inom sektorn för får- och getkött⁽⁵⁾, förvaltas i enlighet med artikel 16.2 a i förordning (EG) nr 2529/2001. Detta bör ske i enlighet med artiklarna 308a och 308b samt artikel 308c.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁶⁾. Om import förvaltas i enlighet med dessa bestämmelser bör det inte längre krävas någon importlicens.
- (9) För att undvika diskriminering av exportländerna, och med hänsyn till att jämförliga tullkvoter inte har förbrukats särskilt snabbt under de föregående två åren, bör tullkvoter enligt den här förordningen till att börja med anses som icke-kritiska, i den mening som avses i artikel 308c i förordning (EEG) nr 2454/93, om de förvaltas enligt först-till-kvarn-principen. Tullmyndigheterna bör därför i enlighet med artiklarna 308c.1 och 284.4 i förordning (EEG) nr 2454/93 bemyndigas att avstå från att begära säkerhet för varor som ursprungligen importerats inom dessa kvoter. På grund av de särskilda förhållanden som uppstår vid övergången från ett förvaltningssystem till ett annat bör artikel 308c.2 och artikel 3 i den förordningen inte tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 3. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 46, 20.2.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 187, 26.7.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 272/2001 (EGT L 41, 10.2.2001, s. 3).

⁽⁶⁾ EUT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1335/2003 (EUT L 187, 26.7.2003, s. 16).

- (10) Införandet av först-till-kvarn-principen kräver ytterligare förberedelser när det gäller Australien och Nya Zeeland på grund av den stora kvotvolymen och den traditionella användningen av kvoterna. Först-till-kvarn-principen bör därför gälla för import från dessa två länder först från och med den 1 maj 2004 och importlicenssystemet bör fortsätta att gälla till och med den 30 april 2004 i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1439/95. Det bör därför fastställas bestämmelser om de kvantiteter som är tillgängliga inom ramen för vart och ett av dessa förvaltningssystem.
- (11) Det bör klargöras vilken form av bevis som skall krävas för att styrka produkternas ursprung för att tullkvoterna skall få utnyttjas enligt först-till-kvarn-principen.
- (12) När fårköttprodukter visas upp för tullmyndigheten för import är det svårt för myndigheten att fastställa om produkterna kommer från tamfår eller från andra får, vilket har betydelse för att fastställa tillämplig tullsats. Ursprungsbeviset bör därför innehålla tydliga uppgifter om detta.
- (13) Enligt artikel 3 i rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin och fårskt kött eller köttprodukter⁽¹⁾, och rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁽²⁾, får endast produkter som uppfyller gällande veterinärbestämmelser och bestämmelser om utfärdande av intyg i gemenskapen importeras.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för får och getter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom denna förordning öppnas gemenskapstullkvoter för får, getter, fårkött och getkött för perioden 1 januari–31 december 2004.

Artikel 2

De tullar som tillämpas vid import till gemenskapen av får, getter, fårkött och getkött med KN-nummer 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90, 0210 99 21, 0210 99 29 och 0204 med ursprung i de länder som anges i bilagan skall upphävas tillfälligt eller nedsättas enligt denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

Artikel 3

1. De kvantiteter kött, uttryckta i slaktviktsekvivalent, med KN-nummer 0204, och de kvantiteter levande djur, med KN-nummer 0104 10 30, 0104 10 80 och 0104 20 90, som får importeras, samt den tull som skall tillämpas på denna import, fastställs i bilagan.

2. Vid beräkningen av de kvantiteter, uttryckta i "slaktviktsekvivalent", som avses i punkt 1 skall nettovikten av får- och getprodukter multipliceras med följande koefficienter:

- Levande djur: 0,47.
- Urbanat lamm- och killinkött: 1,67.
- Urbanat får- eller getkött med undantag av lamm- och killinkött samt blandningar av härav: 1,81.
- Produkter med ben: 1,00.

3. Med "killing" avses upp till ett år gamla getter.

Artikel 4

Genom undantag från avdelning II.A och B i förordning (EG) nr 1439/95 skall tullkvoterna i bilagan till den här förordningen för länderna i landgrupperna nr 2, 3, 4 och 5 samt för Argentina, Uruguay, Chile, Island och Slovenien förvaltas enligt först-till-kvarn-principen i enlighet med artiklarna 308a och 308b samt artikel 308c.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 från och med den 1 januari till och med den 31 december 2004. Artikel 308c.2 och artikel 3 i den förordningen skall inte tillämpas. Det skall inte krävas någon importlicens.

Artikel 5

1. Under perioden 1 januari–30 april 2004 skall de tullkvoter som fastställs för Australien och Nya Zeeland i landgrupp nr 1 i bilagan förvaltas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.A i förordning (EG) nr 1439/95.

2. Under perioden 1 maj 2004–31 december 2004 skall, genom undantag från avdelning II.A i förordning (EG) nr 1439/95, de tullkvoter som avses i punkt 1 förvaltas i enlighet med artikel 4 i den här förordningen.

Importlicenser som i enlighet med punkt 1 utfärdas senast den 30 april 2004 skall dock vara giltiga fram till dess att deras giltighetsperiod löper ut.

3. Den kvantitet som förvaltas i enlighet med punkt 2 skall tillfälligt vara de årliga kvantiteter på 18 650 ton för Australien och 226 700 ton för Nya Zeeland, minus den beräknade kvantiteten uttryckt i slaktviktsekvivalent för respektive land, för vilka importlicenser utfärdas senast den 30 april 2004.

Den tillfälliga kvantiteten skall därefter justeras på grundval av de licenser som faktiskt utfärdats under april månad. Den kvantitet som fastställs den 1 maj skall sedan ökas med den kvantitet i slaktviktsekvivalent för vilken de licenser som utfärdats inte utnyttjats eller endast utnyttjats delvis, vilket kan fastställas på grundval av de licenser som returnerats till de behöriga myndigheterna. Licenser som inte returnerats senast den 15 augusti skall anses som fullt utnyttjade licenser.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall medlemsstaterna
- skicka meddelande om de kvantiteter som avses i artikel 19.2 a i förordning (EG) nr 1439/95, samt motsvarande slaktviktsekvivalent,
 - den första arbetsdagen i varje vecka i april 2004, och enligt kraven i artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1439/95, skicka kommissionen meddelande om de importlicenser som utfärdats för den föregående veckan, samt motsvarande slaktviktsekvivalent,
 - genom undantag från artikel 19.2 a i förordning (EG) nr 1439/95 senast den 25 augusti 2004 skicka meddelande om de uppgifter som avses i den punkten.
5. De koefficienter som avses i artikel 3.2 skall användas för att beräkna den slaktviktstekvivalent som avses i punkterna 3 och 4.

Artikel 6

- Utnyttjandet av de tullkvoter som anges i bilagan, och som förvaltas i enlighet med artikel 4, får ske på villkor att det för gemenskapens tullmyndigheter läggs fram ett giltigt ursprungsbevis som utfärdats av de behöriga myndigheterna i det berörda tredje landet samt en tulldeklaration för övergång till fri omsättning för de berörda varorna. För att avgöra vilket ursprung de produkter har som omfattas av andra tullkvoter än de som är en följd av tullavtal med förmånsbehandling skall gällande gemenskapsbestämmelser tillämpas.
- Det ursprungsbevis som avses i punkt 1 är följande:
 - När det gäller tullkvoter som ingår i ett tullavtal med förmånsbehandling, det ursprungsbevis som föreskrivs i det aktuella vatalet.
 - När det gäller andra tullkvoter, ett bevis som utfärdats i enlighet med artikel 47 i förordning (EEG) nr 2454/93, och som, förutom de uppgifter som föreskrivs i den artikeln, innehåller följande upplysningar:
 - KN-nummer (minst de första fyra siffrorna).

- Den aktuella tullkvotens löpnummer i enlighet med tredje stycket i den här punkten.
 - Den sammanlagda nettovikten per koefficientkategori enligt artikel 3.2 i den här förordningen.
- c) När det gäller ett land vars kvot sorterar under led a och b, och dessa har lagts ihop, det bevis som avses i led a.

I det fall som avses i led b får formulär enligt bilaga II till förordning (EG) nr 1439/95, som innehåller alla ytterligare uppgifter som krävs enligt den punkten, användas under 2004, om den text som avser importlicenser stryks när artikel 4 i den här förordningen gäller.

Om det ursprungsbevis som avses i led b läggs fram som styrkande underlag för endast en deklARATION om övergång till fri omsättning får det innehålla flera löpnummer. I alla andra fall skall det endast innehålla ett löpnummer.

3. För att den tullkvot som fastställs i bilagan för landgrupp nr 4, för produkter som omfattas av KN-nummer ex 0204, ex 0210 99 21 och ex 0210 99 29, skall få utnyttjas skall ursprungsbeviset i det fält som avser varuslag innehålla en av följande uppgifter:

- Fårkötsprodukt/er av tamfår
- Produkt/er från andra får än tamfår

Dessa uppgifter skall motsvara uppgifterna i det veterinärintyg som åtföljer produkterna.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

För Tjeckien, Slovenien och Slovakien skall den gälla till och med den 30 april 2004, under förutsättning att anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

BILAGA

FÅRKÖTT OCH GETKÖTT I TON SLAKTVIKTSEKVIVALENT

Gemenskapstullkvoter för 2004

Land-grupp nr	KN-nummer	Tullsats 1 % av värdet	Särskild tull euro/100 kg	Löpnummer ⁽¹⁾ enligt avdelning II.A i förordning (EG) nr 1439/95	Löpnummer enligt "först-till-kvarn-principen" ⁽²⁾				Ursprung	Årlig volym i ton slaktviktsekvivalent
					Levande djur (Koefficient = 0,47)	Urbanat lammkött ⁽³⁾ (Koefficient = 1,67)	Urbanat fårkött ⁽⁴⁾ (Koefficient = 1,81)	Produkter med ben och slaktroppar (Koefficient = 1,00)		
1	0204	Noll	Noll		—	09.2101	09.2102	09.2011	Argentina	23 000
				09.4132	—	09.2105	09.2106	09.2012	Australien	18 650
				09.4134	—	09.2109	09.2110	09.2013	Nya Zeeland	226 700
					—	09.2111	09.2112	09.2014	Uruguay	5 800
					—	09.2115	09.2116	09.1922	Chile	5 183
					—	09.2119	09.2120	09.0790	Island	1 350
					—	09.5931	09.5932	09.1763	Slovenien ⁽⁵⁾	50
2	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204	Noll	Noll		09.5935	09.5936	09.5937	09.5874	Tjeckien ⁽⁵⁾	2 150
					09.5939	—	—	09.5882	Slovakien ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	4 300
	0204	Noll	Noll		—	09.2121	09.2122	09.0781	Norge	300
3	0204	Noll	Noll		—	09.2125	09.2126	09.0693	Grönland	100
					—	09.2129	09.2130	09.0690	Färöarna	20
					—	09.2131	09.2132	09.0227	Turkiet	200

Land-grupp nr	KN-nummer	Tullsats 1 % av värdet	Särskild tull euro/100 kg	Löpnnummer ⁽¹⁾ enligt avdelning II.A i förordning (EG) nr 1439/95	Löpnnummer enligt "först-till-kvarn-principen" ⁽²⁾				Ursprung	Årlig volym i ton slaktviktsekvivalent
					Levande djur (Koefficient = 0,47)	Urbenat lammkött ⁽³⁾ (Koefficient = 1,67)	Urbenat fårkött ⁽⁴⁾ (Koefficient = 1,81)	Produkter med ben och slaktkroppar (Koefficient = 1,00)		
4	0104 10 30, 0104 10 80 och 0104 20 90. För "andra än tamfår" endast: ex 0204, ex 0210 99 21 och ex 0210 99 29.	Noll	Noll		09.2141	09.2145	09.2149	09.1622	AVS-länderna	100
	För "tamfår" endast: ex 0204, ex 0210 99 21 och ex 0210 99 29.	Noll	Nedsättning av särskilda tullar med 65 %		—	09.2161	09.2165	09.1626	AVS-länderna	500
5 ⁽⁷⁾	0204	Noll	Noll		—	09.2171	09.2175	09.2015	Övriga	200
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	10 %	Noll		09.2181	—	—	09.2019	Övriga	49

⁽¹⁾ Löpnnumren gäller från och med den 1 januari till och med den 30 april 2004 i enlighet med artikel 5.1. Det antal importlicenser som utfärdas under dessa löpnnummer skall beaktas vid den slutliga beräkningen av den återstående kvoten inom ramen för först-till-kvarn-systemet.

⁽²⁾ När det gäller Australien och Nya Zeeland skall dessa löpnnummer tillämpas från och med den 1 maj 2004 i enlighet med artikel 5.2.

⁽³⁾ Inklusiv getkött av killing.

⁽⁴⁾ Inklusiv annat getkött än av killing.

⁽⁵⁾ Tullkvoter för de nya medlemsstaterna skall öppnas för perioden 1 januari–30 april 2004 i enlighet med artikel 7.

⁽⁶⁾ För Slovakien skall tullkvoten endast avse KN-nummer 0104 10 30, 0104 10 80 och 0104 20 90

⁽⁷⁾ Med "övriga" avses här samtliga ursprungsländer inklusive AVS-länderna men exklusive de övriga länder som anges i den här tabellen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2234/2003

av den 23 december 2003

om fastställande för år 2004 av tillämpningsföreskrifter för tullkvoter för "baby beef"-produkter med ursprung i Kroatien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Serbien och Montenegro

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 32.1 första stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4.2 i rådets förordning (EG) nr 2007/2000 av den 18 september 2000 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess samt om ändring av förordning (EG) nr 2820/98 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1763/1999 och (EG) nr 6/2000⁽²⁾ föreskrivs en årlig tullkvot till förmånstull på 11 475 ton "baby beef" som skall fördelas mellan Bosnien och Hercegovina och Serbien och Montenegro, inbegripet Kosovo.
- (2) Enligt interimsavtalen med Kroatien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien som godkändes genom rådets beslut 2002/107/EG av den 28 januari 2002 om ingående av ett interimsavtal mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor⁽³⁾, och rådets beslut 2001/330/EG av den 9 april 2001 om ingående av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor⁽⁴⁾, skall de årliga tullkvoterna till förmånstull uppgå till 9 400 ton respektive 1 650 ton.
- (3) Enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2248/2001 av den 19 november 2001 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien⁽⁵⁾, och artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 153/2002 av den 21 januari 2002

om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien⁽⁶⁾ skall det antas närmare bestämmelser för genomförandet av tullkvoten för "baby beef".

- (4) Vid import inom kvoten för "baby beef" som fastställts för Bosnien och Hercegovina och Serbien och Montenegro, inbegripet Kosovo, måste det, enligt förordning (EG) nr 2007/2000, av kontrollskäl uppvisas ett äkthetsintyg av vilket framgår att varan har sitt ursprung i det utfärdande landet och att den exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga II till den förordningen. Av harmoniseringsskäl visar det sig nödvändigt att vid import inom kvoten för "baby beef" med ursprung i Kroatien eller f.d. jugoslaviska republiken Makedonien likaså fastställa att ett äkthetsintyg skall uppvisas av vilket det framgår att varan har sitt ursprung i det utfärdande landet och att den exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga III till interimsavtalen med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och med Kroatien. Det är dessutom nödvändigt att utforma en förlaga för äkthetsintyg och att fastställa bestämmelser för användningen av dem.
- (5) Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999, står under internationell civil förvaltning av Förenta nationernas uppdrag i Kosovo (UNMIK) som också har infört en särskild tullförvaltning. Det är därför nödvändigt att fastställa ett särskilt äkthetsintyg för varor med ursprung i Serbien och Montenegro/Kosovo.
- (6) Det är nödvändigt att förvalta de aktuella kvoterna med hjälp av importlicens. För detta ändamål skall kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelicenser för jordbruksprodukter⁽⁷⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁸⁾, tillämpas enligt bestämmelserna i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 240, 23.9.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 607/2003 (EUT L 86, 3.4.2003, s. 18).

⁽³⁾ EGT L 40, 12.2.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 124, 4.5.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 304, 21.11.2001, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2/2003 (EUT L 1, 4.1.2003, s. 18).

⁽⁶⁾ EGT L 25, 29.1.2002, s. 16. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3/2003 (EUT L 1, 4.1.2003, s. 30).

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 325/2003 (EUT L 47, 21.2.2003, s. 21).

⁽⁸⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 852/2003 (EUT L 123, 17.5.2003, s. 9).

- (7) I syfte att säkerställa en sund förvaltning av importen av de berörda produkterna bör det föreskrivas att utfärdandet av importlicenserna skall föregås av en granskning, särskilt av uppgifterna i äkthetsintyget.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För perioden 1 januari–31 december 2004 skall följande tullkvoter öppnas:

- a) 9 400 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i Kroatien.
- b) 1 500 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i Bosnien och Hercegovina.
- c) 1 650 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- d) 9 975 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i Serbien och Montenegro, inbegripet Kosovo.

De kvoter som avses i första stycket skall ha löpnummer 09.4503, 09.4504, 09.4505 respektive 09.4506.

Vid avräkning mot dessa kvoter skall 100 kg levande vikt anses motsvara 50 kg slaktvikt.

2. För de kvoter som avses i punkt 1 skall den tillämpliga tullen vara 20 % av den värdetull och 20 % av den särskilda tull som föreskrivs i Gemensamma tulltaxan.

3. Import inom de kvoter som avses i punkt 1 skall begränsas till vissa levande djur och vissa köttsorter med följande KN-nummer, vilka anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2007/2000 och bilaga III till interimsavtalen med Kroatien och med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien:

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 och ex 0102 90 79.
- ex 0201 10 00 och ex 0201 20 20.
- ex 0201 20 30.
- ex 0201 20 50.

Artikel 2

Om inget annat föreskrivs i denna förordning skall förordningarna (EG) nr 1291/2000 och (EG) nr 1445/95 tillämpas för import inom ramen för de kvoter som avses i artikel 1.

Artikel 3

1. Vid import av de kvantiteter som avses i artikel 1 skall en importlicens uppvisas vid övergången till fri omsättning.

2. I licensansökan och i licensen skall ursprungslandet eller tullområdet anges i fält 8. Licensen skall medföra skyldighet att importera från det angivna landet eller tullområdet.

Licensansökan och licensen skall innehålla en av följande angivelser i fält 20:

- "Baby beef" [Reglamento (CE) n° 2234/2003]
- "Baby beef" [forordning (EF) nr. 2234/2003]
- "Baby beef" [Verordnung (EG) Nr. 2234/2003]
- "Baby beef" [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2234/2003]
- "Baby beef" (Regulation (EC) No 2234/2003)
- "Baby beef" [Règlement (CE) n° 2234/2003]
- "Baby beef" [regolamento (CE) n. 2234/2003]
- "Baby beef" [Verordening (EG) nr. 2234/2003]
- "Baby beef" [Regulamento (CE) n.º 2234/2003]
- "Baby beef" (asetus (EY) N:o 2234/2003)
- "Baby beef" [förordning (EG) nr 2234/2003].

3. Originalen av det äkthetsintyg som upprättats enligt bestämmelserna i artikel 4 skall tillsammans med en kopia uppvisas för den behöriga myndigheten samtidigt med ansökan om den första importlicens som är knuten till äkthetsintyget. Originalen till äkthetsintyget skall bevaras av den behöriga myndigheten.

Inom ramen för den kvantitet som uppges i intyget får ett äkthetsintyg användas för utfärdande av flera importlicenser. Om mer än en licens utfärdas utifrån ett och samma äkthetsintyg skall den behöriga myndigheten påteckna äkthetsintyget i förhållande till avskrivningen.

4. Den behöriga myndigheten får inte utfärda någon importlicens förrän den har försäkrat sig om att alla de uppgifter som finns i äkthetsintyget motsvarar uppgifterna i kommissionens veckomeddelanden om den aktuella importen. Därefter skall licensen utfärdas utan dröjsmål.

Artikel 4

1. Alla ansökningar om importlicenser inom ramen för kvoter som avses i artikel 1, skall åtföljas av ett äkthetsintyg som utfärdats av det exporterande landets eller tullområdets myndigheter, enligt förteckningen i bilaga VI, och av vilket det framgår att produkterna har sitt ursprung i det berörda landet eller tullområdet och överensstämmer med den definition som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2007/2000 eller i bilaga III till de interimsavtal som avses i artikel 1.3.

2. Äkthetsintyg som överensstämmer med förlagorna i bilagorna I, II, III, IV respektive V för de berörda exporterande länderna och tullområdet skall upprättas i ett original och två kopior vilka skall tryckas och fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk. De kan dessutom tryckas och fyllas i på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i det exporterande landet eller tullområdet.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ansökan om importlicens lämnas in kan kräva att intyget översätts.

3. Originalet och kopior av äkthetsintyget skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.

Intygen skall ha formatet 210 × 297 mm. Papperet skall ha en lägsta vikt på 40 g/m². Originalet skall vara vitt, kopia 1 rosa, och kopia 2 gul.

4. Varje intyg skall vara försett med ett individuellt löpnummer följt av namnet på det land eller tullområde där intyget utfärdas.

Kopiorna skall ha samma löpnummer och samma namn som originalet.

5. Ett intyg skall vara giltigt endast om det i vederbörlig ordning bestyrkts av ett av de utfärdande organ som anges i förteckningen i bilaga VI.

6. Ett intyg skall anses vara korrekt påtecknat om det visar datum och ort för utfärdandet och om det är stämplat med den utfärdande myndighetens stämpel samt om det har skrivits under av en eller flera personer som är behöriga att göra detta.

Artikel 5

1. De utfärdande myndigheter som förtecknas i bilaga VI skall

- a) vara godkända som sådana av det berörda exporterande landet eller tullområdet,
- b) ha åtagit sig att kontrollera uppgifterna i intygen,

c) ha åtagit sig att minst en gång i veckan förse kommissionen med alla nödvändiga uppgifter för att möjliggöra kontroll av de uppgifter som anges på äkthetsintygen, särskilt intygets nummer, exportören, mottagaren, destinationslandet, produkten (levande djur/kött), nettovikten samt datum då intyget undertecknades.

2. Kommissionen skall ändra förteckningen i bilaga VI om det villkor som anges i punkt 1a inte längre uppfylls eller om ett utfärdande organ inte längre fullgör ett eller flera av sina åtaganden eller om ett nytt utfärdande organ utses.

Artikel 6

Äkthetsintyg och importlicenser skall vara giltiga i tre månader från det datum då de utfärdats. De skall dock som längst vara giltiga till och med den 31 december 2004.

Artikel 7

De berörda exporterande länderna eller tullområdet skall till kommissionen översända avtryck av de stämplat som deras utfärdande myndigheter använder samt namn och underskrifter för de personer som är behöriga att underteckna äkthetsintygen. Kommissionen skall vidarebefordra dessa upplysningar till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original KROATIEN		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 2234/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior. B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.			
3. Förpackningarna eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Bruttovikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Undertecknad intyg på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i, i enlighet med bifogade veterinärintyg av den, har sitt ursprung i och kommer från Republiken Kroatien och exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga III till det interimsavtal som återfinns i beslut 2002/107/EG (EGT L 40, 12.2.2002, s. 9).			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel) (Underskrift)	

BILAGA II

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original BOSNIEN OCH HERCEGOVINA		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 2234/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior. B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.			
3. Förpackningarna eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Bruttovikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Jag intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i, i enlighet med bifogade veterinärintyg av den, har sitt ursprung i och kommer från Bosnien och Hercegovina och exakt överensstämmer med den definition som återfinns i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 2007/2000 (EGT L 240, 23.9.2000, s. 1).			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel) (Underskrift)	

BILAGA III

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 2234/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior. B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.			
3. Förpackningarna eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Bruttovikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Jag intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i, i enlighet med bifogade veterinärintyg av den, har sitt ursprung i och kommer från f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga III till det interimsavtal som återfinns i beslut 2001/330/EG (EGT L 124, 4.5.2001, s. 2).			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel) (Underskrift)	

BILAGA IV

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original SERBIEN OCH MONTENEGRO ⁽¹⁾		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 2234/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior. B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.			
3. Förpackningarna eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Bruttovikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Jag intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i, i enlighet med bifogade veterinärintyg av den, har sitt ursprung i och kommer från Serbien och Montenegro och exakt överensstämmer med den definition som återfinns i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 2007/2000 (EGT L 240, 23.9.2000, s. 1).			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel) (Underskrift)	
⁽¹⁾ Med undantag för Kosovo enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.			

BILAGA V

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original Förenta nationernas uppdrag i Kosovo (UNMIK) – Internationell civil förvaltning		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 2234/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior. B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.			
3. Förpackningarna eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Bruttovikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Jag intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i, i enlighet med bifogade veterinärintyg av den, har sitt ursprung i och kommer från Serbien och Montenegro/Kosovo och exakt överensstämmer med den definition som återfinns i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 2007/2000 (EGT L 240, 23.9.2000, s. 1).			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel) (Underskrift)	

BILAGA VI

Utfärdande organ:

- Republiken Kroatien: "Euroinspekt", Zagreb, Kroatien
 - Bosnien och Hercegovina:
 - F.d. jugoslaviska republiken Makedonien:
 - Serbien och Montenegro ⁽¹⁾: "YU Institute for Meat Hygiene and Technology", Kacanskog 13, Belgrad, Jugoslavien
 - Serbien och Montenegro/Kosovo:
-

⁽¹⁾ Med undantag för Kosovo enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2235/2003

av den 23 december 2003

om gemensamma regler för tillämpningen av rådets förordningar (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 1868/94 när det gäller potatisstärkelse

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001⁽¹⁾, särskilt artikel 145 c i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I avdelning IV kapitel 6 i förordning (EG) nr 1782/2003 finns bestämmelser om stöd till jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Enligt artikel 93 i den förordningen skall stödbeloppet gälla för den kvantitet potatis som behövs för att producera ett ton stärkelse.
- (2) I artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94 finns bestämmelser om ett minimipris för potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Detta pris skall justeras med hänsyn till potatisens stärkelseinnehåll. Enligt artikel

5 i den förordningen skall ett bidrag betalas ut till företag som producerar potatisstärkelse för den kvantitet potatisstärkelse som producerats.

- (3) Det måste upprättas gemensamma regler för att bestämma potatisens vikt och betalningen av stöd för potatisstärkelse, minimipriset och bidraget för potatisens stärkelseinnehåll.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för direktstöd och Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

När det gäller artiklarna 93 och 94 i förordning (EG) nr 1782/2003 och artiklarna 4a och 5 i förordning (EG) nr 1868/94, skall potatisens vikt bestämmas i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Stödet för potatisstärkelse enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003, minimipriset och bidraget för potatisens stärkelseinnehåll enligt artiklarna 4a och 5 i förordning (EG) nr 1868/94 skall fastställas i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2004/05.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003.

BILAGA I

Potatisens vikt skall bestämmas med hjälp av någon av följande metoder:

METOD A

Potatisens nettovikt bestäms genom uttag av prover. Proverna tas på flera ställen i det använda transportmedlet och i tre olika nivåer: i en övre nivå, i mitten och i en lägre nivå.

Den kvarvarande jorden avlägsnas innan det urlastade transportmedlet vägs.

De undersökta proverna skall väga minst 20 kg. Potatisen tvättas, främmande beståndsdelar avlägsnas och potatisen vägs på nytt.

Den noterade vikten minskas med 2 % med hänsyn till det vatten som absorberas under tvättningen. Resultatet utgör det totala avdrag som skall göras per 1 000 kg potatis.

METOD B

Potatisen i ett parti från en enskild potatisodlare samlas i silor.

Potatisen tvättas, främmande beståndsdelar avlägsnas och potatisens faktiska sammanlagda vikt i silorna bestäms med hänsyn tagen till en absorberad vattenmängd på 2 %.

METOD C

1. Denna metod för bestämning av potatisens faktiska vikt skall tillämpas i de fall då potatispartier från olika potatisodlare har samlats i samma silo, förutsatt att odlarna i förväg har enats om att använda denna metod.

Innan partiernas faktiska vikt bestäms, skall varje partis nettovikt bestämmas enligt metod A.

2. Den potatis som har samlats i silon tvättas, främmande beståndsdelar avlägsnas och potatisens faktiska sammanlagda vikt bestäms, med hänsyn tagen till en absorberad vattenmängd på 2 %.

3. Om den sammanlagda vikten av partierna av tvättad potatis skiljer sig från summan av de vikter som erhålls med hjälp av metod A, görs följande justering: den sammanlagda vikt som anges i punkt 2 ovan multipliceras med den nettovikt som erhålls med hjälp av metod A för varje parti i tur och ordning.

Varje resultat delas med partiernas sammanlagda nettovikt bestämd enligt metod A.

BILAGA II

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
352	13,0	6 533	27,29	3,406	16,92	10,15
353	13,1	6 509	27,39	3,418	16,98	10,19
354	13,1	6 486	27,49	3,430	17,04	10,23
355	13,2	6 463	27,59	3,443	17,10	10,26
356	13,2	6 439	27,69	3,456	17,17	10,30
357	13,3	6 416	27,79	3,468	17,23	10,34
358	13,3	6 393	27,89	3,480	17,29	10,37
359	13,4	6 369	28,00	3,493	17,36	10,41
360	13,4	6 346	28,10	3,506	17,42	10,45
361	13,5	6 322	28,20	3,519	17,48	10,49
362	13,5	6 299	28,31	3,532	17,55	10,53
363	13,6	6 276	28,41	3,545	17,61	10,57
364	13,6	6 252	28,52	3,559	17,68	10,61
365	13,7	6 229	28,63	3,572	17,75	10,65
366	13,7	6 206	28,73	3,585	17,81	10,69
367	13,8	6 182	28,84	3,599	17,88	10,73
368	13,8	6 159	28,95	3,613	17,95	10,77
369	13,9	6 136	29,06	3,626	18,01	10,81
370	13,9	6 112	29,17	3,640	18,09	10,85
371	14,0	6 089	29,28	3,654	18,15	10,89
372	14,0	6 065	29,40	3,669	18,23	10,93
373	14,1	6 047	29,49	3,680	18,28	10,97
374	14,1	6 028	29,58	3,691	18,34	11,00
375	14,2	6 005	29,69	3,705	18,41	11,04
376	14,2	5 981	29,81	3,720	18,48	11,09
377	14,3	5 963	29,90	3,731	18,54	11,12
378	14,3	5 944	30,00	3,743	18,60	11,16
379	14,4	5 921	30,11	3,758	18,67	11,20
380	14,4	5 897	30,24	3,773	18,75	11,25

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
381	14,5	5 879	30,33	3,785	18,80	11,28
382	14,5	5 860	30,43	3,797	18,86	11,32
383	14,6	5 841	30,53	3,809	18,92	11,35
384	14,6	5 822	30,63	3,822	18,99	11,39
385	14,7	5 799	30,75	3,837	19,06	11,44
386	14,7	5 776	30,87	3,852	19,14	11,48
387	14,8	5 757	30,97	3,865	19,20	11,52
388	14,8	5 738	31,08	3,878	19,26	11,56
389	14,9	5 720	31,17	3,890	19,33	11,59
390	14,9	5 701	31,28	3,903	19,39	11,63
391	15,0	5 682	31,38	3,916	19,45	11,67
392	15,0	5 664	31,48	3,928	19,52	11,71
393	15,1	5 626	31,69	3,955	19,65	11,79
394	15,2	5 607	31,80	3,968	19,71	11,83
395	15,2	5 589	31,90	3,981	19,78	11,87
396	15,3	5 570	32,01	3,995	19,85	11,91
397	15,3	5 551	32,12	4,008	19,91	11,95
398	15,4	5 542	32,17	4,015	19,95	11,97
399	15,4	5 533	32,23	4,021	19,98	11,99
400	15,4	5 523	32,28	4,029	20,01	12,01
401	15,5	5 486	32,50	4,056	20,15	12,09
402	15,6	5 467	32,62	4,070	20,22	12,13
403	15,6	5 449	32,72	4,083	20,29	12,17
404	15,7	5 430	32,84	4,098	20,36	12,21
405	15,7	5 411	32,95	4,112	20,43	12,26
406	15,8	5 393	33,06	4,126	20,50	12,30
407	15,8	5 374	33,18	4,140	20,57	12,34
408	15,9	5 364	33,24	4,148	20,61	12,36
409	15,9	5 355	33,30	4,155	20,64	12,38
410	15,9	5 346	33,35	4,162	20,68	12,41
411	16,0	5 327	33,47	4,177	20,75	12,45

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
412	16,0	5 308	33,59	4,192	20,83	12,49
413	16,1	5 280	33,77	4,214	20,94	12,56
414	16,2	5 266	33,86	4,225	20,99	12,59
415	16,2	5 252	33,95	4,236	21,05	12,63
416	16,3	5 234	34,07	4,251	21,12	12,67
417	16,3	5 215	34,19	4,267	21,20	12,72
418	16,4	5 206	34,25	4,274	21,23	12,74
419	16,4	5 196	34,32	4,282	21,27	12,76
420	16,4	5 187	34,38	4,290	21,31	12,79
421	16,5	5 150	34,62	4,320	21,46	12,88
422	16,6	5 136	34,72	4,332	21,52	12,91
423	16,6	5 121	34,82	4,345	21,59	12,95
424	16,7	5 107	34,91	4,357	21,64	12,99
425	16,7	5 093	35,01	4,369	21,70	13,02
426	16,8	5 075	35,13	4,384	21,78	13,07
427	16,8	5 056	35,27	4,401	21,86	13,12
428	16,9	5 042	35,36	4,413	21,92	13,15
429	16,9	5 028	35,46	4,425	21,98	13,19
430	17,0	5 000	35,66	4,450	22,11	13,26
431	17,1	4 986	35,76	4,462	22,17	13,30
432	17,1	4 972	35,86	4,475	22,23	13,34
433	17,2	4 963	35,93	4,483	22,27	13,36
434	17,2	4 953	36,00	4,492	22,32	13,39
435	17,2	4 944	36,07	4,500	22,36	13,41
436	17,3	4 930	36,17	4,513	22,42	13,45
437	17,3	4 916	36,27	4,526	22,49	13,49
438	17,4	4 902	36,37	4,539	22,55	13,53
439	17,4	4 888	36,48	4,552	22,61	13,57
440	17,5	4 874	36,58	4,565	22,68	13,61
441	17,5	4 860	36,69	4,578	22,74	13,65
442	17,6	4 846	36,80	4,591	22,81	13,69

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
443	17,6	4 832	36,90	4,605	22,88	13,73
444	17,7	4 818	37,01	4,618	22,94	13,77
445	17,7	4 804	37,12	4,632	23,01	13,81
446	17,8	4 790	37,23	4,645	23,08	13,85
447	17,8	4 776	37,33	4,659	23,14	13,89
448	17,9	4 762	37,44	4,672	23,21	13,93
449	17,9	4 748	37,55	4,686	23,28	13,97
450	18,0	4 720	37,78	4,714	23,42	14,05
451	18,1	4 706	37,89	4,728	23,49	14,09
452	18,1	4 692	38,00	4,742	23,56	14,13
453	18,2	4 685	38,06	4,749	23,59	14,16
454	18,2	4 679	38,11	4,755	23,62	14,17
455	18,2	4 673	38,16	4,761	23,66	14,19
456	18,3	4 645	38,39	4,790	23,80	14,28
457	18,4	4 631	38,50	4,805	23,87	14,32
458	18,4	4 617	38,62	4,819	23,94	14,36
459	18,5	4 607	38,70	4,830	23,99	14,40
460	18,5	4 598	38,78	4,839	24,04	14,42
461	18,6	4 584	38,90	4,854	24,11	14,47
462	18,6	4 570	39,02	4,869	24,19	14,51
463	18,7	4 561	39,09	4,878	24,24	14,54
464	18,7	4 551	39,18	4,889	24,29	14,57
465	18,7	4 542	39,26	4,899	24,34	14,60
466	18,8	4 523	39,42	4,919	24,44	14,66
467	18,9	4 509	39,55	4,935	24,52	14,71
468	18,9	4 495	39,67	4,950	24,59	14,75
469	19,0	4 481	39,79	4,965	24,67	14,80
470	19,0	4 467	39,92	4,981	24,75	14,85
471	19,1	4 458	40,00	4,991	24,80	14,88
472	19,1	4 449	40,08	5,001	24,85	14,91
473	19,2	4 437	40,19	5,015	24,91	14,95

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
474	19,2	4 425	40,30	5,028	24,98	14,99
475	19,3	4 414	40,40	5,041	25,04	15,02
476	19,3	4 402	40,51	5,055	25,11	15,07
477	19,4	4 390	40,62	5,068	25,18	15,11
478	19,4	4 379	40,72	5,081	25,24	15,15
479	19,5	4 367	40,83	5,095	25,31	15,19
480	19,5	4 355	40,94	5,109	25,38	15,23
481	19,6	4 343	41,06	5,123	25,45	15,27
481,6	19,6	4 337	41,11	5,130	25,49	15,29
482	19,7	4 335	41,13	5,133	25,50	15,30
483	19,7	4 332	41,16	5,136	25,52	15,31
483,2	19,7	4 332	41,16	5,136	25,52	15,31
484	19,8	4 325	41,23	5,145	25,56	15,33
484,8	19,8	4 318	41,29	5,153	25,60	15,36
485	19,9	4 317	41,30	5,154	25,61	15,36
486	19,9	4 311	41,36	5,161	25,64	15,38
486,4	19,9	4 309	41,38	5,164	25,65	15,39
487	20,0	4 305	41,42	5,168	25,68	15,41
488	20,0	4 299	41,48	5,176	25,71	15,43
489	20,1	4 294	41,53	5,182	25,74	15,44
490	20,1	4 290	41,56	5,186	25,77	15,46
491	20,2	4 287	41,59	5,190	25,78	15,47
492	20,2	4 285	41,61	5,193	25,80	15,48
493	20,3	4 283	41,63	5,195	25,81	15,48
494	20,3	4 280	41,66	5,199	25,83	15,50
495	20,4	4 278	41,68	5,201	25,84	15,50
496	20,4	4 276	41,70	5,203	25,85	15,51
497	20,5	4 273	41,73	5,207	25,87	15,52
498	20,5	4 271	41,75	5,210	25,88	15,53
499	20,6	4 266	41,80	5,216	25,91	15,55
500	20,6	4 262	41,84	5,221	25,94	15,56

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
501	20,7	4 259	41,87	5,224	25,95	15,57
502	20,7	4 257	41,89	5,227	25,97	15,58
503	20,8	4 255	41,91	5,229	25,98	15,59
504	20,8	4 252	41,94	5,233	26,00	15,60
505	20,9	4 248	41,98	5,238	26,02	15,61
506	20,9	4 243	42,02	5,244	26,05	15,63
507	21,0	4 238	42,07	5,250	26,08	15,65
508	21,0	4 234	42,11	5,255	26,11	15,66
509	21,1	4 229	42,16	5,261	26,14	15,68
509,9	21,1	4 224	42,21	5,268	26,17	15,70
510	21,1	4 224	42,21	5,268	26,17	15,70
511	21,2	4 219	42,26	5,274	26,20	15,72
511,8	21,2	4 215	42,30	5,279	26,23	15,73
512	21,3	4 214	42,31	5,280	26,23	15,74
513	21,3	4 209	42,36	5,286	26,26	15,76
513,7	21,3	4 206	42,39	5,290	26,28	15,77
514	21,4	4 204	42,41	5,293	26,29	15,78
515	21,4	4 199	42,46	5,299	26,33	15,79
515,6	21,4	4 196	42,50	5,303	26,34	15,81
516	21,5	4 194	42,52	5,305	26,36	15,81
517	21,5	4 189	42,57	5,312	26,39	15,83
517,5	21,5	4 187	42,59	5,314	26,40	15,84
518	21,6	4 184	42,62	5,318	26,42	15,85
519	21,6	4 180	42,66	5,323	26,44	15,87
519,4	21,6	4 178	42,68	5,326	26,46	15,87
520	21,7	4 175	42,71	5,329	26,48	15,89
521	21,7	4 170	42,76	5,336	26,51	15,90
521,3	21,7	4 168	42,78	5,338	26,52	15,91
522	21,8	4 165	42,81	5,342	26,54	15,92
523	21,8	4 160	42,86	5,349	26,57	15,94
523,2	21,8	4 159	42,87	5,350	26,58	15,95

Vikten under vatten av 5 050 g potatis (gram)	Potatisens stärkelse- innehåll (%)	Kvantitet potatis som behövs framställning av 1 000 kg stärkelse (kg)	Minimipris som skall betalas till potatis- odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	Bidrag som skall betalas till stärkelse- producenten per 1 000 kg potatis (euro)	Stöd som skall betalas till odlaren per 1 000 kg potatis (euro)	
					Förordning (EG) nr 1782/2003 – artikel 93	
					Första strecksatsen	Andra strecksatsen
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
524	21,9	4 155	42,91	5,355	26,60	15,96
525	21,9	4 150	42,97	5,361	26,64	15,98
525,1	21,9	4 150	42,97	5,361	26,64	15,98
526	22,0	4 145	43,02	5,368	26,67	16,00
527	22,0	4 140	43,07	5,374	26,70	16,02
528	22,1	4 135	43,12	5,381	26,73	16,04
528,8	22,1	4 131	43,16	5,386	26,76	16,05
529	22,2	4 130	43,17	5,387	26,77	16,06
530	22,2	4 125	43,23	5,394	26,80	16,08
530,6	22,2	4 122	43,26	5,398	26,82	16,09
531	22,3	4 119	43,29	5,402	26,84	16,10
532	22,3	4 114	43,34	5,408	26,87	16,12
532,4	22,3	4 112	43,36	5,411	26,88	16,13
533	22,4	4 111	43,37	5,412	26,89	16,13
534	22,4	4 108	43,41	5,416	26,91	16,14
534,2	22,4	4 108	43,41	5,416	26,91	16,14
535	22,5	4 103	43,46	5,423	26,94	16,16
536	22,5	4 098	43,51	5,429	26,97	16,18
537	22,6	4 093	43,56	5,436	27,01	16,20
537,8	22,6	4 089	43,61	5,441	27,03	16,22
538	22,7	4 088	43,62	5,443	27,04	16,22
539	22,7	4 083	43,67	5,449	27,07	16,24
539,6	22,7	4 080	43,70	5,453	27,09	16,25
540	22,8	4 078	43,72	5,456	27,11	16,26
541	22,8	4 076	43,75	5,459	27,12	16,27
541,4	22,8	4 075	43,76	5,460	27,13	16,27
542	22,9	4 072	43,79	5,464	27,15	16,29
543	22,9	4 066	43,85	5,472	27,19	16,31
543,2	22,9	4 066	43,85	5,472	27,19	16,31
544	23,0	4 061	43,91	5,479	27,22	16,33
545	23,0	4 056	43,96	5,486	27,25	16,35
eller mer						

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2236/2003

av den 23 december 2003

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1868/94 om upprättande av ett kvot-system avseende produktionen av potatisstärkelse

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättande av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse⁽¹⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 97/95⁽²⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1868/94. På grund av ändringarna av förordning (EG) nr 1868/94 genom fördraget om Republiken Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning, och genom rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 bör förordning (EG) nr 97/95 anpassas med beaktande av dessa ändringar. För tydlighetens skull, och av rättssäkerhetsskäl, är det därför nödvändigt att upphäva förordning (EG) nr 97/95 och ersätta den med en ny text.

(2) För att kunna få gemenskapsbidrag inom det kvotssystem som fastställs genom förordning (EG) nr 1868/94 skall stärkelseproducenter ingå odlingsavtal med potatisproducenter.

(3) För att förhindra att avtal ingås som får till följd att den underkvot som tilldelats stärkelseproducenten överskrids, är det nödvändigt att införa bestämmelser om vad som skall ingå i de odlingsavtal som sluts mellan en stärkelseproducent och en potatisproducent. Stärkelseproducenter bör förbjudas att ta emot potatisleveranser som inte omfattas av något odlingsavtal, eftersom detta kan hota kvotsystemets effektivitet och respekten för den bestämmelse som föreskriver att det minimipris som anges i artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94 skall betalas för all potatis som är ämnad för framställning av

stärkelse. Om produktionen på den mark som omfattas av ett odlingsavtal av klimatskäl ändå överstiger den kvantitet som ursprungligen förutsågs eller har ett högre stärkelseinnehåll än vad som förutsetts, bör emellertid stärkelseproducenter ha möjlighet att ta emot denna potatis, förutsatt att minimipriset betalas.

(4) Potatis med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 % kan inte anses vara potatis som är ämnad för framställning av stärkelse. Potatis med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 % bör inte tas emot av stärkelseproducenter. Om ett lågt stärkelseinnehåll beror på klimatförhållanden bör kommissionen, på en medlemsstats begäran, kunna godkänna att potatis med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 % tas emot på vissa villkor.

(5) Det är nödvändigt att fastställa tillfredsställande metoder för att bestämma potatisens vikt under vatten och att upprätta en tabell över stärkelseinnehållet och motsvarande stöd som betalas ut.

(6) Kontrollåtgärder bör införas för att säkerställa att bidraget utbetalas endast för sådan stärkelse som producerats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. För att skydda potatisproducenterna måste det minimipris som avses i artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94 betalas för all potatis. Därför är det nödvändigt att fastställa påföljder för de fall då minimipriset inte har betalats eller då stärkelseproducenter har tagit emot potatis som inte omfattas av ett odlingsavtal.

(7) Det är nödvändigt att införa bestämmelser för att säkerställa att stärkelse som tillverkats utöver den underkvot som tilldelats en stärkelseproducent exporteras utan exportbidrag, enligt vad som föreskrivs i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1868/94. Påföljder bör tillämpas vid överträdelse.

(8) Det bör fastställas hur underkvoterna skall behandlas hos stärkelseproducenter som slår sig samman, byter ägare eller upphör med handel.

(9) Medlemsstaterna och kommissionen bör ges möjlighet att kontrollera driften av kvotsystemet. Det bör anges vilka uppgifter som stärkelseproducenter skall lämna till medlemsstaten, som medlemsstaten sedan skall vidarebefordra till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 16, 24.1.1995, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 16, 24.1.1995, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1350/2003 (EUT L 192, 31.7.2003, s. 7).

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

DEFINITIONER – KVOTSYSTEM

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *kvot*: den kvot för varje medlemsstat som avses i artikel 2.1 och 2.3 i förordning (EG) nr 1868/94.
- b) *underkvot*: den del av en kvot som medlemsstaten tilldelar en stärkelseproducent.
- c) *stärkelseproducent*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i den berörda medlemsstaten som får de underkvoter och bidrag som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1868/94.
- d) *potatisproducent*: varje fysisk eller juridisk person eller grupp av personer som till en stärkelseproducent levererar potatis som producerats av personen själv eller av gruppmedlemmarna, i eget namn och för egen räkning, inom ramen för ett odlingsavtal som slutits av personen eller i dess namn.
- e) *odlingsavtal*: varje avtal som sluts mellan en potatisproducent eller en grupp av potatisproducenter å ena sidan och stärkelseproducenten å andra sidan.
- f) *potatis*: potatis som är ämnad för framställning av potatisstärkelse enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003 och som har ett stärkelseinnehåll på minst 13 %.
- g) *råstärkelse*: framställd stärkelse som omfattas av KN-nummer 1108 13 00 och som inte har bearbetats.
- h) *samgående mellan stärkelseproducenter*: sammanslagning av två eller flera stärkelseproducenter till en enda.
- i) *avyttring av ett stärkelseproducerande företag (ägarbyte)*: en eller flera stärkelseproducenters överföring eller införlivande av tillgångarna hos en stärkelseproducent som tilldelats underkvoter.
- j) *avyttring av en stärkelsefabrik (ägarbyte)*: överföring av ägandet av en teknisk enhet som innehåller alla nödvändiga installationer för framställning av stärkelse till en eller flera stärkelseproducenter, så att produktionen hos den stärkelseproducent som överför egendom helt eller delvis införlivas.
- k) *hyra av en fabrik*: hyresavtal gällande en teknisk enhet som innehåller alla nödvändiga installationer för framställning av stärkelse, vilket i syfte att utnyttja enheten sluts för en period på minst tre på varandra följande regleringsår med en stärkelseproducent som är etablerad i samma medlems-

stat som den där fabriken i fråga ligger, förutsatt att den stärkelseproducent som hyr fabriken, efter det att hyresavtalet har trätt i kraft, vad gäller den totala produktionen kan betraktas som en enda stärkelseproducent.

- l) *stöd till stärkelsepotatis*: stöd som fastställs för producenter av potatis avsedd för stärkelseproduktion enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Artikel 2

Om artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1868/94 tillämpas, skall de underkvoter som tilldelats anpassas i enlighet därmed vid början av regleringsåret efter det regleringsår då kvoten över-skreds.

KAPITEL II

PRIS- OCH BIDRAGSSYSTEM

Artikel 3

1. Ett odlingsavtal skall slutas för varje regleringsår. Detta avtal skall förses med ett identifikationsnummer och åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) Namn och adress på potatisproducenten eller gruppen av potatisproducenter.
- b) Stärkelseproducentens namn och adress.
- c) Odlad areal uttryckt i hektar med två decimaler och fastställd enligt kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001⁽¹⁾ om det integrerade administrations- och kontrollsystemet.
- d) Den kvantitet potatis (i ton) som man planerar skörda på denna yta och leverera till stärkelseproducenten.
- e) Potatisens förväntade stärkelseinnehåll, på grundval av det genomsnittliga stärkelseinnehållet i den potatis som potatisproducenten i fråga under de tre senaste regleringsåren har levererat till stärkelseproducenten, eller, om denna uppgift inte är tillgänglig, på grundval av det genomsnittliga stärkelseinnehållet i odlingsområdet.
- f) Stärkelseproducentens förbindelse att till potatisproducenten betala det minimipris som avses i artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94.

2. Varje stärkelseproducent skall till den behöriga myndigheten överlämna en förteckning över avtalen, av vilken det för varje avtal framgår identifikationsnumret, potatisproducentens namn, odlad areal och kvantiteten i ton, uttryckt i stärkelse, före ett datum som skall fastställas av medlemsstaten före regleringsårets början, så att de nödvändiga kontrollerna kan göras.

3. Summan, uttryckt som stärkelse, av de kvantiteter som fastställs i odlingsavtalen får inte överstiga den underkvot som fastställts för stärkelseproducenten i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 327, 12.12.2001, s. 11.

4. Om den kvantitet som faktiskt produceras inom ramen för odlingsavtalet, uttryckt som stärkelse, överstiger den kvantitet som fastställts i avtalet, får denna kvantitet levereras om stärkelseproducenten så önskar, under förutsättning att det minimipris som avses i artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94 betalas för kvantiteten.

5. Det är förbjudet för en stärkelseproducent att ta emot potatisleveranser som inte omfattas av något odlingsavtal.

Artikel 4

1. Stärkelseproducenterna skall ta emot potatisleveranser antingen vid själva stärkelsefabriken eller vid de mottagningsställen som hör till denna.

2. Potatisens vikt och stärkelseinnehållet skall i enlighet med artiklarna 5 och 7 bestämmas vid leveransen, under ledning av en inspektör som godkänts av medlemsstaten.

Artikel 5

1. Om användningen av de metoder som beskrivs i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2235/2003⁽¹⁾ kräver detta, skall potatisens bruttovikt bestämmas för varje parti vid leveranstillfället genom jämförande vägning av det använda transportmedlet, med respektive utan last.

2. Potatisens nettovikt skall bestämmas med hjälp av någon av de metoder som beskrivs i bilaga I till förordning (EG) nr 2235/2003.

3. De leveranser som godkänns skall ha ett stärkelseinnehåll på minst 13 %.

Stärkelseproducenter kan emellertid ta emot potatisleveranser med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 % under förutsättning att kvantiteten stärkelse som kan produceras av denna potatis inte överskrider 1 % av underkvoten. I sådana fall skall minimipriset vara det som gäller för ett stärkelseinnehåll på 13 %.

Artikel 6

Potatisens stärkelseinnehåll skall bestämmas på grundval av vikten under vatten av 5 050 g levererad potatis.

Det använda vattnet skall vara rent och utan tillsatser och ha en temperatur som är lägre än 18 °C.

Artikel 7

1. Bidraget till stärkelseproducenter skall beviljas för stärkelse som framställts av potatis av sund och god handelskvalitet på grundval av den använda kvantiteten potatis och dess stärkelseinnehåll, enligt de satser som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2235/2003 och inom ramarna för den kvantitet stärkelse som motsvarar deras underkvot. Inget stöd skall beviljas till stärkelse som producerats ur potatis som inte uppfyller kraven på sund och god handelskvalitet eller till stärkelse som producerats ur potatis med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 %, utom när andra stycket i artikel 5.3 är tillämpligt.

⁽¹⁾ Se sidan 36 i detta nummer av EUT.

Om potatisens stärkelseinnehåll beräknas med hjälp av Reimanns eller Parows skala och detta motsvarar ett värde som förekommer i två eller tre rader i andra kolumnen i bilaga II till förordning (EG) nr 2235/2003, gäller de satser som anges i rad två eller tre.

2. Om de levererade partierna innehåller 25 % eller mer av potatis som kan passera genom ett såll med kvadratiska maskor med en bredd av 28 mm (nedan kallad "avfallspotatis"), skall den nettovikt som används för att fastställa det minimipris som stärkelseproducenten skall betala, sänkas enligt följande:

Procentuell andel avfallspotatis	Procentuell nedsättning
25–30 %	10 %
31–40 %	15 %
41–50 %	20 %

Om partierna innehåller mer än 50 % avfallspotatis, skall handel med denna ske enligt ömsesidig överenskommelse, och inget bidrag utbetalas för detta.

Den procentuella andelen avfallspotatis skall bestämmas samtidigt med nettovikten.

3. Stärkelseproducenterna skall på grundval av den använda kvantiteten potatis och dess stärkelseinnehåll, enligt de satser som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2235/2003, säkerställa att underkvoten inte överskrids.

Artikel 8

1. Ett mottagningsbevis skall utfärdas under stärkelseproducentens, den godkände inspektörens och leverantörens gemensamma ansvar. Stärkelseproducenten skall överlämna en kopia till potatisproducenten och förvara originalet så att det vid behov kan överlämnas till det organ som ansvarar för kontrollen av bidragen.

2. Mottagningsbeviset skall innehålla de av nedanstående upplysningar som framkommer i samband med åtgärder som vidtas enligt artiklarna 4–7:

- a) Leveransdatum.
- b) Leveransnummer.
- c) Odlingsavtalets nummer.
- d) Potatisproducentens namn och adress.
- e) Transportmedlets vikt vid ankomst till stärkelsefabriken eller mottagningsstället.
- f) Transportmedlets vikt efter lossning och tömning av kvarvarande jord.
- g) Leveransens bruttovikt.
- h) Avdrag, uttryckt i procent, från leveransens bruttovikt av främmande beståndsdelar och vikten av vatten som absorberas under tvättning.
- i) Avdrag, uttryckt i vikt, från leveransens bruttovikt som en funktion av de främmande beståndsdelarna.

- j) Procentuell andel avfallspotatis.
- k) Leveransens sammanlagda nettovikt (bruttovikten minus avdrag, inbegripet justeringen för avfallspotatis).
- l) Stärkelseinnehåll, uttryckt i procent eller vikt under vatten.
- m) Det pris per enhet som skall betalas.

Artikel 9

Stärkelseproducenten skall för varje potatisproducent upprätta en sammanfattande betalningsspecifikation där särskilt följande uppgifter anges:

- a) Stärkelseproducentens firmanamn.
- b) Potatisproducentens namn och adress.
- c) Odlingsavtalets nummer.
- d) Mottagningsbevisets datum och nummer.
- e) Nettovikten av varje leverans med eventuella avdrag som anges i artikel 8.2.
- f) Pris per enhet per leverans.
- g) Det sammanlagda belopp som skall betalas till potatisproducenten.
- h) Belopp som har betalats till potatisproducenten samt betalningsdag.
- i) Stärkelseproducentens underskrift och stämpel.

KAPITEL III

BETALNINGAR OCH PÅFÖLJDER

Artikel 10

1. Bidrag enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1868/94 skall utbetalas på villkor att stärkelseproducenten visar att följande krav är uppfyllda:

- Stärkelsen har framställts under det aktuella regleringsåret.
- Det utbetalade priset fritt fabrik inte är lägre än det som avses i artikel 4a i förordning (EG) nr 1848/94 för hela den kvantitet potatis som producerats i gemenskapen och är avsedd för stärkelseframställning.
- Stärkelsen producerades av potatis som omfattas av de odlingsavtal som avses i artikel 3.

2. Det betalningsbevis som avses i punkt 1 skall framläggas i form av den sammanfattande betalningsspecifikation som föreskrivs i artikel 9, åtföljd av antingen en betalningsbekräftelse från potatisproducenten eller en verifikation från det finansinstitut som har gjort utbetalningen för stärkelseproducentens räkning, av vilken det framgår att utbetalning har skett.

3. Bidraget till stärkelseproducerande företag skall betalas ut av den medlemsstat inom vilkens territorium potatisstärkelsen har framställts, inom fyra månader efter den dag då de bevis som avses i punkt 1 lämnades.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall införa ett kontrollsystem för kontroll på plats av de verksamheter som berättigar till bidraget och även för kontroll av att stärkelseproducenten inte överskrider sin underkvot. För genomförandet av sådana kontroller skall inspektörerna ha tillgång till stärkelseproducenternas lagerbokföring och ekonomiska bokföring samt till produktions- och lagerutrymmen.

Under varje produktionsperiod skall kontrollen omfatta hela produktionskedjan för minst 10 % av den potatis som levereras till stärkelseproducenten.

2. Medlemsstaterna skall i tillämpliga fall meddela varje stärkelseproducent de kvantiteter stärkelse med vilka underkvoten har överskridits.

3. Om det behöriga organet konstaterar att stärkelseproducenten inte har fullgjort de åtaganden som anges i artikel 10.1 andra strecksatsen, skall denne, utom i fall av force majeure, helt eller delvis förlora sin rätt till bidrag enligt följande:

— Om kraven inte har uppfyllts för en stärkelsekvantitet som är mindre än 20 % av producentens totala kvantitet skall det beviljade bidraget nedsättas med fem gånger den konstaterade procentsatsen.

— Om procentsatsen i fråga är 20 % eller högre skall inget bidrag beviljas.

4. Om det konstateras att förbudet i artikel 3.5 inte följs skall det beviljade bidraget för underkvoten minskas på följande sätt:

— Om kontrollen visar att stärkelseproducenten har tagit emot en kvantitet uttryckt i stärkelse som är mindre än 10 % av hans underkvot skall det totala bidragsbeloppet för det aktuella regleringsåret minskas med tio gånger den bokförda procentsatsen.

— Om denna kvantitet, som inte omfattas av odlingsavtal, överskrider gränsen i första strecksatsen skall inget bidrag beviljas för det aktuella regleringsåret. Dessutom skall inget bidrag beviljas för det kommande regleringsåret.

5. Om stärkelse som kan tillverkas från leveranser med ett stärkelseinnehåll på mindre än 13 %, som har mottagits i strid med artikel 5.3

— överskrider 1 % av det stärkelseproducerande företags underkvot skall inget bidrag beviljas för den kvantitet som överskrider gränsen, och dessutom skall det stöd som beviljas för underkvoten sättas ned med tio gånger den registrerade överskridna procentandelen,

— överskrider 11 % av stärkelseproducentens underkvot, skall inget bidrag beviljas för det aktuella regleringsåret, och dessutom skall bearbetningsföretaget inte vara berättigat till bidraget under påföljande regleringsår.

6. De kontroller som görs i enlighet med denna artikel påverkar inte eventuella kontroller som görs av behöriga myndigheter.

Artikel 12

1. Den export som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1868/94 skall betraktas som genomförd i följande fall:

- a) När de bevis som avses i artikel 13.2 har lämnats till producentmedlemsstatens behöriga organ, oberoende av vilken medlemsstat stärkelseexporten har skett från.
- b) När den aktuella exportdeklarationen har godkänts av den exporterande medlemsstaten före den 1 januari efter utgången av det regleringsår under vilket stärkelsen har framställts.
- c) När den aktuella stärkelsen har lämnat gemenskapens tullområde senast inom en frist på 60 dagar från den 1 januari enligt punkt b.
- d) När produkten exporteras utan exportbidrag.

Utom i fall av force majeure skall den kvantitet stärkelse som överskrider underkvoten betraktas som avsatt på den inre marknaden om inte alla villkoren i första stycket är uppfyllda.

2. I fall av force majeure skall det behöriga organet i den medlemsstat på vilkens territorium stärkelsen har framställts fastställa nödvändiga åtgärder i proportion till de förhållanden som åberopas.

Om stärkelsen exporteras från en annan medlemsstat än den där framställningen skedde skall dessa åtgärder vidtas efter meddelande från den medlemsstatens behöriga myndigheter.

3. Vid tillämpningen av denna förordning får bestämmelserna i artikel 36 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999⁽¹⁾ inte användas.

Artikel 13

1. Trots bestämmelserna i artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003⁽²⁾ skall säkerheten för exportlicensen vara 23 euro/ton.

2. Bevis för att de villkor som avses i artikel 12.1 är uppfyllda av stärkelseproducenten skall lämnas till det behöriga organet i den medlemsstat på vilkens territorium stärkelsen har framställts, före den 1 april kalenderåret efter utgången av det regleringsår under vilket stärkelsen har framställts.

3. Bevisningen kan ske genom uppvisande av följande:

- a) Trots bestämmelserna i artikel 3 i förordning (EG) nr 1518/95⁽³⁾, en exportlicens som har utfärdats till stärkelseproducenten i fråga av medlemsstatens behöriga organ enligt punkt 2 och som har någon av följande påskrifter:

— «Para exportación sin restitución, de conformidad con el artículo 6 del Reglamento (CE) n° 1868/94»

— »Skal eksporteres uden restitution, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 1868/94«

— „Ausfuhr ohne Erstattung gemäß Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 1868/94“

— «Προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94»

— 'For export without refund under Article 6 of Regulation (EC) No 1868/94'

— «À exporter sans restitution conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 1868/94»

— «Da esportare senza restituzione a norma dell'articolo 6 del regolamento (CE) n. 1868/94»

— „Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1868/94 zonder restitutie uit te voeren”

— «A exportar sem restituição em conformidade com o artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 1868/94»

— "Viedään tuetta asetuksen (EY) N:o 1868/94 6 artiklan mukaisesti"

— "För export utan exportbidrag enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1868/94"

- b) De handlingar som avses i artiklarna 32 och 33 i kommissionens förordning (EEG) nr 1291/2000⁽⁴⁾ vilka behövs för frisläppande av säkerheten.

- c) En försäkran från stärkelseproducenten som intygar att denne har framställt stärkelsen.

4. Om en stärkelseproducent, i avsikt att exportera varan, lagrar råstärkelse som han producerat i en silo, en lagerlokal eller en behållare som ligger utanför fabriken, i den medlemsstat där produktionen ägt rum eller i en annan medlemsstat, och där även annan råstärkelse som producerats av andra producenter eller av samma producent hålls lagrad, utan att det finns någon möjlighet att fysiskt skilja dem åt, skall hela den kvantitet stärkelse om lagras på detta sätt, fram tills dess att den exportdeklaration som avses i artikel 12.1 b godkänts, ställas under myndighetskontroll som ger samma garantier som tullkontroll, och från och med detta godkännande ställas under tullkontroll.

I de fall som beskrivs i första stycket, i samband med uttag ur lager före godkännandet av den exportdeklaration som avses i artikel 12.1 b ett bevis utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där lagringen har skett.

I samband med uttag ur lager efter godkännandet av den exportdeklaration som avses i artikel 12.1 b, ett bevis enligt artikel 33.2 a i förordning (EG) nr 1291/2000 utfärdas av tullmyndigheterna i den medlemsstat där lagringen har skett.

⁽¹⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 189, 29.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Det bevis som avses i andra och tredje stycket skall styrka att produkten eller motsvarande utbytbara kvantitet enligt första stycket har tagits ut ur lagret.

Artikel 14

När råstärkelse som framställs av en stärkelseproducent bulklagras i enlighet med ordningen för tullagring eller frizon med sikte på förskottsbetalning av exportbidraget i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 565/80⁽¹⁾, får stärkelsen, utöver den behandling som avses i artikel 29.4 i förordning (EG) nr 800/1999, blandas på samma lagringsställe med annan råstärkelse enligt samma KN-nummer som har likvärdiga tekniska egenskaper och uppfyller de villkor för exportstöd som fastställs genom förordning (EG) nr 800/1999 eller förordning (EEG) nr 565/80.

Artikel 15

1. Den berörda medlemsstaten skall, för de kvantiteter som enligt artikel 12.1 andra stycket har avsatts på den inre marknaden, när det gäller råstärkelse eller härledda produkter enligt bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽²⁾ eller som omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000⁽³⁾ påföra en avgift som motsvarar den fasta tullsats per ton stärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 eller härledd produkt som gäller under det regleringsår under vilket stärkelsen eller den härledda produkten framställdes, plus 10 %.

2. Medlemsstaten skall före den 1 maj som följer efter den 1 januari som avses i artikel 12.1 b underrätta stärkelseproducenten om det totala belopp som skall betalas.

Stärkelseproducenten skall betala detta belopp före den 20 maj samma år.

Artikel 16

1. I samband med samgående mellan stärkelseproducenter skall medlemsstaten tilldela det företag som uppstår ur samgåendet en underkvot som motsvarar summan av de underkvoter som producenterna hade tilldelats före samgåendet.

I samband med avyttring av ett stärkelseproducerande företag (ägarbyte) skall medlemsstaten överföra den avyttrade producentens underkvot till den nya ägaren. Om det finns flera nya ägare skall kvotfördelningen göras proportionellt mot de produktionskvantiteter som ägarna tar över.

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

I samband med avyttring av en stärkelsefabrik (ägarbyte) skall medlemsstaten minska underkvoten för den producent som avyttrar äganderätten till fabriken och öka underkvoten för den producent eller de producenter som tar över fabriken med en kvantitet som är proportionell mot de produktionskvantiteter som har tagits över.

2. I händelse av nedläggning av ett stärkelseproducerande företag under andra förhållanden än de som avses i punkt 1, eller av en eller flera fabriker som tillhör ett stärkelseproducerande företag kan medlemsstaten överföra de berörda underkvoterna till ett eller flera stärkelseproducerande företag.

3. I samband med hyra av en fabrik som tillhör en stärkelseproducent skall medlemsstaten minska underkvoten för den producent som hyr ut fabriken och överföra denna del till den producent som hyr fabriken för att där framställa stärkelse.

Om hyresförhållandet varar kortare tid än den tid som anges i artikel 1 k skall den ändring av underkvoten som har gjorts i enlighet med första stycket tas tillbaka av medlemsstaten retroaktivt från och med den dag då hyresavtalet trädde i kraft.

4. Om produktionen efter tillämpning av punkt 1 första stycket upphör i de fabriker som tillhör ett eller flera av de stärkelseproducerande företag som har slagits samman, så att det uppstår en risk för kontinuiteten i produktionen av potatis för stärkelseframställning i det område som tidigare försåg företaget eller företagen med råvaran, får medlemsstaten anmoda det sammanslagna företaget att till medlemsstaten överföra de underkvoter som ursprungligen beviljades de fabriker som sedan har avbrutit produktionen. Kvoter som överförs enligt första stycket kan av medlemsstaten omfördelas till ett stärkelseproducerande företag som åtar sig att framställa stärkelsen i det berörda området.

Artikel 17

Om stärkelseproducentens eller fabriken verksamhet upphör eller sammanslagningen eller ägarbytet äger rum mellan den 1 juli och den 31 mars påföljande år skall de åtgärder som avses i artikel 16 vidtas för det innevarande regleringsåret.

Om stärkelseproducentens eller fabriken verksamhet upphör eller sammanslagningen eller ägarbytet äger rum mellan den 1 april och den 30 juni samma år skall de åtgärder som avses i artikel 16 vidtas för det påföljande regleringsåret.

KAPITEL IV
ANMÄLNINGAR

Artikel 18

Senast den 30 april varje regleringsår skall stärkelseproducenterna till de behöriga myndigheterna anmäla följande:

- De kvantiteter stärkelsepotatis som har beviljats bidrag enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- De kvantiteter stärkelse för vilka det bidrag har utbetalats som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1868/94.

Artikel 19

1. Senast den 30 juni varje regleringsår skall medlemsstaterna till kommissionen anmäla följande:

- a) De kvantiteter stärkelsepotatis som omfattas av bestämmelserna i artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- b) De kvantiteter stärkelse för vilka det bidrag har utbetalats som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1868/94.
- c) Kvantiteter och underkvoter för de stärkelseproducerande företag som omfattas av artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1868/94 under regleringsåret, och de underkvoter som finns tillgängliga för påföljande regleringsår.
- d) De kvantiteter som skall exporteras utan exportbidrag enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1868/94.
- e) De kvantiteter som avses i artikel 11.3 och 11.4 i den här förordningen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

f) De kvantiteter som avses i artikel 15 i den här förordningen.

2. Vid tillämpning av artikel 16 skall medlemsstaten senast den 30 juni varje regleringsår lämna samtliga uppgifter om detta till kommissionen, tillsammans med dokument som styrker detta och som visar att de fastställda villkoren är uppfyllda.

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Den omräkningskurs som skall användas för att uttrycka beloppen för minimipriset enligt artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94, och det bidrag som avses i artikel 5 i samma förordning, skall vara den som senast offentliggjorts av Europeiska centralbanken den dag då stärkelseproducenten mottog potatisen.

Artikel 21

Förordning (EG) nr 97/95 skall upphöra att gälla från och med den 1 juli 2004.

Artikel 22

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2004/05.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2237/2003

av den 23 december 2003

om fastställande av tillämpningsföreskrifter av vissa stödsystem som avses i avdelning IV i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001⁽¹⁾, särskilt artikel 145 c, e, f, q och artikel 155 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs vissa stödsystem för jordbrukare. I förenklingssyfte är det lämpligt att anta en enda förordning där tillämpningsföreskrifterna för de system som träder i kraft 2004 fastställs.
- (2) Med början 2005 skall det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i kapitel 4 i avdelning II i förordning (EG) nr 1782/2003 (nedan kallat "IAKS") tillämpas för de stödsystemen. En del av dessa stödsystem samt en del av de produkter för vilka direktstöd beviljas inom ramen för en del av dessa stödsystem omfattas redan av IAKS. För att underlätta övergången från de ordningar som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen⁽²⁾ till de ordningar som fastställs genom IAKS är det lämpligt att de existerande bestämmelserna i enlighet med förordning (EEG) nr 3508/92, och dess tillämpningsföreskrifter som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001⁽³⁾ tillämpas på dessa stödsystem.
- (3) För systemens effektivitet och goda förvaltning måste arealstöden begränsas till vissa arealer och villkor som skall anges.
- (4) Det bör förhindras att arealer besås enbart för att arealersättning skall kunna erhållas. Vissa villkor för sådd och odling av grödor bör specificeras, särskilt när det

gäller durumvete, proteingrödor och ris. För att ta hänsyn till skillnaderna mellan de olika jordbrukstekniska metoder som används inom gemenskapen bör lokala normer beaktas.

- (5) Endast en ansökan för ett arealstöd bör tillåtas för varje jordbruksskifte och år utom när det gäller fall då arealersättningen ges som ett tillägg för samma gröda eller stödet avser produktion av utsäde. Arealersättning kan beviljas för grödor för vilka stöd erhålls enligt en ordning som omfattas av gemenskapens struktur- eller miljöpolitik.
- (6) I de arealbaserade stödsystemen fastställs att om den areal för vilken det begärs stöd överskrider den maximala garanterade arealen, basarealerna eller delbasarealerna, skall den areal per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året. Det är därför lämpligt att fastställa villkor och tidsgränser för utbyte av information mellan kommissionen och medlemsstaterna för att fastställa en minskningskoefficient och för att informera kommissionen om de arealer för vilka stöd har betalats ut. Samma föreskrifter skall gälla för minskningen av det totala antalet individuella referenskvantiteter vad gäller tillämpningen av artikel 95.4 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- (7) I enlighet med artikel 73 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall stöd beviljas på villkor att det används vissa kvantiteter av certifierat utsäde av sorter som i regionen erkänns vara av hög kvalitet för semolina- eller pastaproduktion. För att säkerställa att dessa krav uppfylls bör det fastställas kriterier för den metod som används för att kontrollera sorterna i varje medlemsstat, ett förfarande för upprättning av en förteckning över stödberättigande sorter, samt minimikvantiteten för certifierat utsäde som skall användas.
- (8) Det korta dröjsmålet mellan antagandet av förordning (EG) nr 1782/2003 och ikraftträdandet av det särskilda kvalitetsbidraget för durumvete gör det omöjligt att redan upprätta en förteckning över sorter som berättigar till stödet under 2004 och 2005 i enlighet med den planerade kontrollmetoden. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna upprättar en övergångsförteckning baserad på ett urval av de nuvarande sorterna.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 495/2001 (EGT L 72, 14.3.2001, s. 6).

⁽³⁾ EGT L 327, 12.12.2001, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2550/2001 (EGT L 341, 22.12.2001, s. 105).

- (9) Mot bakgrund av att en viss mängd certifierat utsäde måste användas för att få det särskilda kvalitetsbidraget för durumvete bör ett lämpligt kontrollförfarande upprättas för att kontrollera att bidragsberättigande utsäde och de mängder som krävs faktiskt används.
- (10) I vissa regioner sås proteingrödorna traditionellt i en blandning med spannmål av agronomiska skäl. Den gröda som blir resultatet består huvudsakligen av proteingrödor. För att proteingrödebidraget skall kunna beviljas bör de arealer som sås därför anses vara proteingrödearealer.
- (11) Av skäl som har att göra med effektivitet och god förvaltning av stödsystemet för nötter bör arealersättningen inte användas för att finansiera marginella planteringar eller isolerade träd. En minsta skiftesstorlek och trädthet för en specialiserad fruktodling bör därför fastställas. För att underlätta övergången mellan de befintliga förbättringsplaner som löper ut senare än införandet av det nya stödsystemet är det lämpligt att föreskriva övergångsåtgärder.
- (12) Stöd villkoren samt beräkningen av det grödspecifika stödet för ris beror inte bara på basarealen eller de arealer som fastställts för varje producerande medlemsstat genom förordning (EG) nr 1782/2003, utan också på den eventuella uppdelningen av dessa basarealer i delbasarealer och på de objektiva kriterier som varje medlemsstat valt för att genomföra denna uppdelning, på villkoren för odlingen av skiftena och på dessa skiftens minimistorlek. Följaktligen bör detaljerade bestämmelser fastställas för upprättande, förvaltning och odling för basarealer och delbasarealer.
- (13) Om den basareal som det hänvisas till i artikel 82 i förordning (EG) nr 1782/2003 riskerar att överskridas skall det grödspecifika stödet för ris minskas. För att fastställa bestämmelserna för beräkningen av denna minskning bör de kriterier som man skall ta hänsyn till samt de tillämpliga koefficienterna definieras.
- (14) Uppföljningen av det grödspecifika stödet för ris förutsätter att kommissionen har meddelats viss information som avser odlingen av basarealer och delbasarealer. I detta syfte bör den detaljerade information som medlemsstaterna bör meddela kommissionen samt tidsgränserna för dessa meddelande fastställas.
- (15) Det grödspecifika stödet för ris ersätter de kompensationsbidrag för ris som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 613/97 av den 8 april 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 avseende villkor för beviljande av kompensationsbidrag i enlighet med stödsystemet för risproducenter⁽¹⁾. Den förordningen förlorar sitt syfte och bör därför upphöra att gälla.
- (16) I artiklarna 93 och 94 i förordning (EG) nr 1782/2003 föreskrivs stöd för jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse som omfattas av ett odlingsavtal och inom den kvot som fastställs i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse⁽²⁾. Villkoren för beviljandet av stödet bör därför fastställas och i förekommande fall bör korshänvisningar göras till de existerande bestämmelserna avseende det kvotsystem som föreskrivs i förordning (EG) nr 1868/94. Med tanke på att potatisen levereras fortlöpande till det stärkelseproducerande företaget och att stödet hittills har betalats för de kvantiteter som levererats är det lämpligt att ha kvar det nuvarande stödsystemet för 2004. Av skäl som har att göra med effektivitet och god förvaltning av stödsystemet bör det föreskrivas bestämmelser om kontroller.
- (17) I artiklarna 95 och 96 i förordning (EG) nr 1782/2003 föreskrivs att mjölkbidraget och den ytterligare ersättningen skall betalas till producenterna. I rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽³⁾ fastställs särskilda bestämmelser vid inställd verksamhet. Det är därför lämpligt att föreskriva att när en fysisk eller juridisk person som innehar referenskvantiteter inte längre uppfyller kraven enligt artikel 5 c under de tolv månader som föregår den 31 mars det aktuella året skall denne uteslutas från att få bidraget och betalningen. Av skäl som har att göra med effektivitet och god förvaltning av stödsystemet bör det föreskrivas bestämmelser om kontroller.
- (18) I artiklarna 88–92 i förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs ett nytt stöd för energigrödor som skall beviljas jordbrukare. Med tanke på att det handlar om ett nytt system som kräver ganska komplicerade åtgärder för förvaltning och kontroll är det lämpligt att begränsa tillämpningsföreskrifterna till 2004 för att för kommande år se över dem med hänsyn till de erfarenheter som gjorts.
- (19) I överensstämmelse med kommissionens förordning (EG) nr 2461/1999 av den 19 november 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1251/1999 beträffande användningen av jordbruksmark som tagits ur bruk för produktion av råvaror för framställning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller foder⁽⁴⁾, i vilket sockerbetor utesluts från stöd, är det lämpligt att odling av sockerbetor utesluts från stödet för energigrödor.

⁽¹⁾ EGT L 94, 9.4.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1127/98 (EGT L 157, 30.5.1998, s. 86).

⁽²⁾ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EGT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 123.

⁽⁴⁾ EGT L 299, 20.11.2003, s. 16. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 345/2002 (EGT L 55, 26.2.2002, 2. 10).

- (20) Det är nödvändigt att fastställa villkoren för att få detta stöd. I detta hänseende är det nödvändigt att fastställa villkoren för hur avtalet mellan producenten och den förste förädlaren för de berörda jordbruksvarorna skall slutas. Villkoren för det fall där bearbetningen görs av jordbrukaren själv på jordbruksföretaget bör fastställas.
- (21) För att säkerställa att råvaran bearbetas till den föreskrivna energiprodukten bör en säkerhet ställas av den förste förädlaren trots att stödet inte beviljas denne utan beviljas jordbrukaren. Säkerhetens storlek bör vara tillräcklig för att undanröja risken för att råvarorna omdirigeras från sin destination. För att göra ordningens kontrollsystem effektivt är det dessutom nödvändigt att begränsa försäljningen av råvaror samt halvförädlade varor till två gånger den slutliga bearbetas.
- (22) En tydlig skillnad måste göras mellan de skyldigheter som gäller för den som ansöker om stöd som upphör när den totala mängden skördad råvara levereras och de skyldigheter som gäller för den förste förädlaren och som börjar vid leveransen och upphör i och med att råvarorna slutligt bearbetas till energiprodukter.
- (23) Vissa transporter inom gemenskapen av råvaror och produkter som härrör från dessa bör omfattas av kontrollsystem som inbegriper användning av kontroll-exemplar T5 som skall utfärdas enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾. Andra bevis bör föreskrivas om kontroll-exemplar T5 går förlorade på grund av omständigheter som inte beror på den förste förädlaren. Av skäl som har att göra med effektivitet och god förvaltning av stödssystemet bör det föreskrivas bestämmelser om kontroller.
- (24) Förvaltningskommittén för direktstöd har inte yttrat sig inom den tidsgräns som dess ordförande har fastställt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

RÄCKVIDD OCH ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för genomförandet av följande stödssystem som föreskrivs i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003:

- a) Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete som föreskrivs i kapitel 1 i avdelning IV i den förordningen.
- b) Bidrag för proteingrödor som föreskrivs i kapitel 2 i avdelning IV i den förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1335/2003 (EUT L 187, 26.7.2003, s. 16).

- c) Grödspecifikt stöd för ris som föreskrivs i kapitel 3 i avdelning IV i den förordningen.
- d) Arealstöd för nötter som föreskrivs i kapitel 4 i avdelning IV i den förordningen.
- e) För 2004, stöd för energigrödor som föreskrivs i kapitel 5 i avdelning IV i den förordningen.
- f) Stöd för potatisstärkelse som föreskrivs i kapitel 6 i avdelning IV i den förordningen.
- g) Mjölkbidrag och ytterligare betalningar som föreskrivs i kapitel 7 i avdelning IV i den förordningen.

Artikel 2

Tillämpning av det integrerade systemet för administration och kontroll

Förordning (EEG) nr 3508/92 och förordning (EG) nr 2419/2001 skall gälla för ansökningar för kalenderåret 2004 om de direktstöd som avses i artikel 1 a–e, om inte annat föreskrivs.

För kalenderåret 2004 skall artiklarna 11–15, 17, 20, 44 och 46–51 i förordning (EG) nr 2419/2001 gälla för de ansökningar om direktstöd som avses i artikel 1 f och g.

För kalenderåret 2004 skall artikel 2 r samt artiklarna 4, 22 och 23 i förordning (EG) nr 2419/2001 gälla för de ansökningar om de direktstöd som avses i artikel 1 f.

Artikel 3

Datum för ansökningarna

Jordbrukarna skall ansöka om de stöd som anges i artikel 1 senast det datum som skall fastställas av medlemsstaterna, men senast den 15 maj. I Finland och i Sverige får datumet den 15 maj senareläggas, dock inte längre än till den 15 juni.

Kommissionen får emellertid enligt det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 tillåta att de datum som anges i första stycket senareläggs i vissa zoner där det normala datumet inte kan tillämpas på grund av exceptionella klimatförhållanden.

Artikel 8 i förordning (EG) nr 2419/2001 skall bara gälla för arealrelaterade stödansökningar. För stärkelsepotatis får ändringar i ansökningarna göras fram till och med den 30 juni i Finland och Sverige.

Artikel 4

Stöd villkor

1. Det direktstöd som anges i artikel 1 a, b, c och e skall endast beviljas för de arealer, för varje typ av gröda, som omfattas av en ansökan om minst 0,3 hektar där varje skifte överstiger den minimistorlek som fastställts av medlemsstaten inom den gräns som fastställs genom artikel 4 i förordning (EG) nr 2419/2001.

2. Det direktstöd som anges i artikel 1 a, b och c skall bara beviljas för de arealer som är helt besädda och där alla normala odlingsvillkor följs i enlighet med de lokala normerna.

När det gäller det särskilda kvalitetsbidraget för durumvete enligt kapitel 1 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 skall grödor som odlas på arealer som är helt besädda och som brukas i överensstämmelse med lokala normer, men som inte uppnår blomningsstadiet beroende på exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, förbli stödberättigande förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av den tidsperiod som fastställs i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall direktstöd i enlighet med denna förordning betalas ut efter det att kontrollerna i enlighet med förordning (EG) nr 2419/2001 och denna förordning har genomförts.

4. Under ett givet år får inte mer än en ansökan om arealstöd i enlighet med ett system finansierat i enlighet med artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾ göras för något odlat skifte.

Varje odlat skifte som samma år omfattas av en ansökan om

- a) det särskilda kvalitetsbidraget för durumvete som avses i kapitel 1 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003, eller proteingrödebidraget som avses i kapitel 2 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 får vara föremål för en ansökan om det stöd för jordbruksgrödor som avses i artiklarna 2, 4 och 5 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999⁽²⁾ eller i kapitel 10 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003,
- b) det grödspecifika stödet för ris som avses i kapitel 3 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003, eller bidraget för proteingrödor som avses i kapitel 2 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003, får vara föremål för en ansökan om det stöd för utsäde som avses i artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 2358/71⁽³⁾ eller i kapitel 9 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003,
- c) det stöd för energigrödor som avses i kapitel 5 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 får vara föremål för en ansökan om det stöd för jordbruksgrödor som avses i artiklarna 2, 4 och 5 i förordning (EG) nr 1251/1999 eller i kapitel 10 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003, utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket i artikel 90 i förordning (EG) nr 1782/2003 eller det grödspecifika stödet för ris som avses i kapitel 3 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003,
- d) det stöd för jordbruksgrödor som avses i artiklarna 2, 4 och 5 i förordning (EG) nr 1251/1999 eller i kapitel 10 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 får vara föremål

för en ansökan om det stöd för utsäde som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 2358/1971 eller i kapitel 9 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003.

Mark som används för att producera råvaror odlade i enlighet med det stöd för energigrödor som avses i kapitel 5 i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 berättigar inte till gemenskapsstöd i enlighet med kapitel VIII i rådets förordning (EG) nr 1257/1999⁽⁴⁾, med undantag för stöd som beviljats för utgifterna för plantering av snabbväxande arter i enlighet med andra stycket i artikel 31.3 i den förordningen.

Artikel 5

Meddelanden

Medlemsstaterna skall kommunicera med kommissionen på elektronisk väg i enlighet med följande tidtabell:

- a) Senast den 15 september det aktuella året: arealerna, eller kvantiteterna i det fall som avses i artiklarna 95 och 96 i förordning (EG) nr 1782/2003, för vilka stödet har begärts för det kalenderåret, där fallet kan delas upp för varje delbareaal.
- b) Senast den 31 oktober: slutliga uppgifter om de arealer eller kvantiteter som erhållits med hänsyn tagen till de kontroller som redan utförts.
- c) Senast den 31 juli följande år: de slutliga uppgifter som motsvarar de arealer eller kvantiteter för vilka stöd faktiskt har utbetalats för det kalenderåret, efter, i förekommande fall, avdrag av de minskningar i areal som föreskrivs i artikel 32 i förordning (EG) nr 2419/2001.

Arealerna skall anges i hektar med två decimaler. Kvantiteten skall anges i ton med tre decimaler.

Artikel 6

Minskningkoefficient

1. Minskningkoefficienten för arealen i det fall som avses i artikel 75, artikel 78.2, artiklarna 82 och 85 samt artikel 89.2 i förordning (EG) nr 1782/2003, eller för de kvantiteter och objektiva kriterier i det fall som avses i artikel 95.4 i den förordningen, skall fastställas senast den 15 november det berörda året på grundval av de uppgifter som meddelats i enlighet med artikel 5 b i denna förordning.

2. I de fall som avses i artiklarna 75, 82, 85 och artikel 95.4 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall medlemsstaterna senast den 1 december det aktuella året meddela kommissionen den minskningkoefficient som tillämpas, och i det fall som avses i artikel 95.4 i den förordningen, de objektiva kriterier som tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 246, 5.11.1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

KAPITEL 2

SÄRSKILT KVALITETSBI DRAG FÖR DURUMVETE

Artikel 7

Kontroll av sorter

1. De medlemsstater som anges i artikel 74.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall fastställa en förteckning över sorter av durumvete som berättigar till det särskilda kvalitetsbidrag som anges i artikel 72 i förordning (EG) nr 1782/2003, i enlighet med punkterna 2 till 5 i denna artikel.

2. Medlemsstaterna skall, minst vartannat år, fastställa minst två representativa sorter. De representativa sorterna skall vara de mest certifierade durumvetesorterna.

3. Medlemsstaterna skall analysera durumvetesorter i enlighet med följande kvalitetsparametrar och tilldela varje parameter relevant viktning:

- Proteininnehåll (40 %).
- Glutenkvalitet (30 %).
- Färgindex (20 %).
- Rymdvikt eller vikten av ett tusen kärnor (10 %).

Summan av genomsnittet av de kvalitetsparametrar som anges i leden a till d multiplicerad med det angivna procentvärdet, skall utgöra sorternas kvalitetsindex.

Varje medlemsstat skall under en period på minst två år jämföra kvalitetsindexen för durumvetesorterna med kvalitetsindexen för de representativa sorterna på regional nivå. De sorter som skall undersökas är de som är registrerade i varje medlemsstats nationella katalog, med undantag för de sorter för vilka inga analytiska uppgifter är tillgängliga för de senaste tre åren eftersom de inte längre används eller certifieras.

I det syftet, och baserat på det genomsnittliga kvalitetsindexet 100 som tilldelats de representativa sorterna, skall varje medlemsstat för var och en av de kvalitetsparametrar som anges i leden a till d beräkna den procentsats som skall tilldelas de andra durumvetesorterna jämfört med indexet 100. Endast durumvetesorter med ett index lika med eller högre än 98 får berättiga till kvalitetsbidraget för durumvete.

4. En medlemsstat får utesluta de sorter som har en genomsnittlig grad av förlorat glasaktigt utseende (mitadinage) som överstiger 27 % från förteckningen över bidragsberättigande sorter.

5. Sorter som är registrerade i den nationella katalogen i en annan medlemsstat får också undersökas vad gäller deras bidragsberättigande.

Artikel 8

Analysmetoder

1. Analysmetoderna för proteininnehåll, rymdvikt och graden av förlorat glasaktigt utseende (mitadinage) skall vara de som fastställs i kommissionens förordning (EG) 824/2000⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 100, 20.4.2000, s. 31.

2. Färgindexet skall mätas i enlighet med ICC 152-metoden eller en likvärdig erkänd metod.

3. Glutenkvaliteten skall mätas i enlighet med ICC 158-metoden eller i enlighet med ICC 151-metoden.

Artikel 9

Kvantitet av certifierat utsäde

Medlemsstaterna skall före den 1 oktober det år som föregår året då bidraget beviljas fastställa den minimikvantitet utsäde, certifierat i enlighet med rådets direktiv 66/402/EEG⁽²⁾, som skall användas i enlighet med nuvarande jordbrukspraxis i det berörda produktionsområdet.

Artikel 10

Offentliggöranden och meddelanden

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 oktober för vintersorter, och senast den 31 december för vårsorter det år som föregår året då bidraget beviljas, offentliggöra den förteckning över utvalda sorter som på nationell och regional nivå berättigar till det särskilda kvalitetsbidraget för durumvete.

2. Medlemsstaterna skall senast en månad efter de datum som fastställs i punkt 1 meddela kommissionen den förteckning som anges i punkt 1 samt den minsta kvantitet certifierat utsäde som används om denna har ändrats.

Artikel 11

Giltighet

1. De sorter som finns med i den förteckning som anges i artikel 10.1 skall berättiga till det särskilda kvalitetsbidrag för durumvete för femårsperioder från och med det datum de först angavs i den förteckningen.

2. Bidragsberättigandet för varje sort får förlängas för en period på fem år, baserat på resultaten av de kvalitativa analyser som utförts under andra och tredje året av den bidragsberättigande perioden på fem år.

Artikel 12

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna skall före den 15 maj 2004 offentliggöra en förteckning över de sorter som berättigar till bidraget endast 2004 och 2005, och de skall före den 30 juni 2004 överlämna denna förteckning till kommissionen.

2. Medlemsstaterna skall fastställa den förteckning som anges i punkt 1 genom att från den förteckning över sorter som är registrerade i den nationella katalogen avlägsna de sorter som inte har certifierats 2002 och 2003 och de sorter som inte uppfyller minst två av följande parametrar:

- Ett minsta proteininnehåll på 11,5 %.
- En minsta rymdvikt på 78 kg/hl.

⁽²⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2309/1966.

- c) En minsta vikt för ett tusen kärnor på 42 g.
- d) En högsta grad av förlorat glasaktigt utseende för durumvetet (mitadinage) på 27 %.
- e) Ett minsta gluteninnehåll på 10 %.

3. Förteckningarna över sorter som är bidragsberättigande 2004, 2005 och 2006 får inkludera sorter som finns med i förteckningen över utvalda sorter i en annan medlemsstat på grundval av resultaten av de kvalitativa analyser som utförts av denna andra medlemsstat.

Artikel 13

Kontrollåtgärder

1. Stödansökan för det särskilda kvalitetsbidraget för durumvete skall åtföljas av ett bevis som ges i enlighet med de regler som medlemsstaten fastställer om att minimikvantiteten certifierat utsäde har använts.

2. Om en skillnad konstateras mellan den minsta kvantitet certifierat utsäde som fastställts av medlemsstaten och den kvantitet som faktiskt används, skall den fastställda arealen enligt artikel 2 r i förordning (EG) nr 2419/2001 beräknas genom att dela den totala kvantiteten certifierat utsäde, för vilken jordbrukaren har lämnat bevis om att den använts, med den minsta kvantitet certifierat utsäde per hektar som fastställts av medlemsstaten i det berörda produktionsområdet.

KAPITEL 3

BIDRAG FÖR PROTEINGRÖDOR

Artikel 14

Blandning av spannmål och proteingrödor

I regioner där proteingrödor traditionellt sås i en blandning med spannmål skall bidraget för proteingrödor utbetalas på begäran av den sökande, under förutsättning att denne på ett sätt som godtas av de behöriga myndigheterna bevisar att proteingrödorna överväger i blandningen. De berörda arealerna berättigar inte till det särskilda regionalstöd för jordbruksgrödor som avses i artikel 98 i förordning (EG) nr 1782/2003.

KAPITEL 4

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Artikel 15

Ansökan

I sin stödansökan skall jordbrukaren ange vilken sort ris som har såtts på varje odlat skifte för vilka denne ansöker om det grödspecifika stöd för ris som anges i artikel 79 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Artikel 16

Datum för sådd

För att berättiga till det grödspecifika stödet för ris skall den deklarerade arealen vara besädd senast

- a) den 30 juni året innan den aktuella skörden äger rum, i Spanien och Portugal,
- b) den 31 maj i de övriga producerande medlemsstater som anges i artikel 80.2 i förordning (EG) nr 1782/2003.

När det gäller Franska Guyana skall emellertid, för var och en av de två cyklerna, arealerna vara besädda senast den 31 december respektive den 30 juni före skördarna, och det grödspecifika stödet för ris skall beviljas på grundval av genomsnittet för de arealer som sås för var och en av de två cyklerna.

Artikel 17

Minskningkoefficient

Den minskningkoefficient för det grödspecifika stödet för ris som anges i artikel 82 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall beräknas i enlighet med bilaga I.

Artikel 18

Meddelanden

1. Medlemsstaterna skall före den 15 maj 2004 på elektronisk väg meddela kommissionen de åtgärder de vidtagit för tillämpningen av detta kapitel och i förekommande fall

- a) uppdelningen av deras basareal eller arealer i delbasarealer,
- b) de objektiva kriterier på vilka dessa uppdelningar grundas.

2. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 5 meddela kommissionen

- a) senast den 15 september:
- i) en förteckning över de sorter som är registrerade i den nationella katalogen, klassificerade i enlighet med de kriterier som definieras i punkt 2 i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1785/2003⁽¹⁾,
- ii) de besädda arealer för vilka ansökningar för det grödspecifika stödet för ris har lämnats in, per rissort och basareal och delbasareal, i enlighet med tabellen i bilaga II A till denna förordning, inbegripet överskridandena av basarealerna och delbasarealerna, definierade av varje medlemsstat i enlighet med punkt 1 i denna artikel,

- b) senast den 31 oktober: de ändringar avseende de besädda arealerna för vilka ansökningar om det grödspecifika stödet för ris har lämnats in, meddelade i enlighet med första stycket, i enlighet med tabellen i bilaga II B till denna förordning,

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 96.

c) senast den 31 juli: den information avseende de besädda arealerna för vilka det grödspecifika stödet för ris faktiskt har betalats ut för det senaste regleringsåret, i enlighet med den beräkningsmetod som definieras i bilaga I till denna förordning, i enlighet med tabellen i bilaga II C till denna förordning.

3. När det gäller Franska Guyana skall informationen avseende de besädda arealerna meddelas på grundval av genomsnittet för de arealer som besätts under de två cyklerna.

4. Medlemsstaterna får årligen revidera de delbasområden och de objektiva kriterier som anges i punkt 1. De skall meddela kommissionen denna information senast den 15 maj året före den aktuella skörden.

KAPITEL 5

AREALSTÖD FÖR NÖTTER

Artikel 19

Villkor för berättigande till gemenskapsstöd

1. I detta kapitel avses med fruktodling ett homogent och sammanhängande område som är planterat med nöträd, som inte styckas upp av andra grödor eller planteringar och som är geografiskt sammanhängande. Isolerade träd eller en enda rad nöträd planterad längs med vägar eller andra grödor skall inte anses vara en fruktodling.

Genom undantag från första stycket får medlemsstaterna tillåta förekomsten av andra träd än nöträd inom en gräns som motsvarar 10 % av det antal träd som fastställs i punkt 3. Dessutom får medlemsstaterna tillåta förekomsten av kastanjer om det antal träd som fastställs i punkt 3 iaktas vad gäller de stödberättigande nöträden.

2. Endast fruktodlingar som producerar nötter och som uppfyller de villkor som anges i punkterna 3 och 4 vid det datum som skall fastställas i enlighet med artikel 3 i denna förordning berättigar till det arealstöd som föreskrivs i artikel 83 i förordning (EG) nr 1782/2003.

När det gäller en fruktodling där olika typer av nötter odlas och där stödet är differentierat beroende på produkt, skall villkoren för berättigande och/eller nivån på det stöd som är specifikt för den typ av nöt som är vanligast gälla.

3. Fruktodlingarnas minsta skiftesstorlek får inte understiga en areal på 0,10 hektar.

Antalet nöträd per hektar fruktodling får inte understiga

- 125 för hasselnötter,
- 50 för mandlar,
- 50 för valnötter,
- 50 för pistaschmandlar,
- 30 för johannesbröd.

4. Medlemsstaterna får fastställa den minsta skiftesstorleken och trädtätheten till en högre nivå än den som fastställts i punkt 3, i enlighet med objektiva kriterier och för att ta hänsyn till de berörda arealernas och skördarnas specifika egenskaper.

Artikel 20

Villkor för berättigande till nationellt stöd

Artikel 19 i denna förordning skall tillämpas på det nationella stöd som anges i artikel 87 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 87 i förordning (EG) nr 1782/2003 får en medlemsstat fastställa ytterligare kriterier för berättigande, under förutsättning att dessa kriterier överensstämmer med stödsystemets miljömål, landsbygds mål, sociala och ekonomiska mål och inte inför någon diskriminering mellan producenterna. Medlemsstaterna skall fastställa de rutiner som krävs för att kontrollera dessa kriterier.

Artikel 21

Ansökan

I stödansökan skall jordbrukaren ange antal nöträd per typ och per jordbruksskifte.

Artikel 22

Meddelanden

1. Medlemsstaterna skall före det datum som anges i artikel 3 och senast den 15 maj 2004 meddela kommissionen följande:

- a) Nivån på arealstödet per produkt och/eller den nationella garantiarealen (nedan kallade "NGA") då en medlemsstat ansöker för gemenskapsstöd i enlighet med artikel 83.2 i förordning (EG) nr 1782/2003.
- b) De högre nivåerna och kriterierna enligt artikel 19.4 i denna förordning.
- c) De ytterligare kriterier som avses i artikel 20 i denna förordning, och

under följande år, senast den 31 mars, de uppgifter som avses i leden b och c och senast den 15 maj de uppgifter som anges i led a.

2. Varje ändring av de meddelanden som avses i punkt 1 skall gälla för följande år och medlemsstaterna skall omedelbart meddela kommissionen detta, åtföljt av de objektiva kriterier som motiverar sådana ändringar.

Artikel 23

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna får fastställa om och på vilka villkor de förbättringsplaner som anges i artikel 86.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 får avslutas före deras normala upphörande och om de berörda arealerna blir bidragsberättigande i enlighet med detta system.

2. När medlemsstaterna fastställer de villkor som anges i punkt 1 skall de säkerställa att

- a) planen inte har avslutats innan den årliga perioden har fullföljts, och
- b) planens ursprungliga mål har uppfyllts till medlemsstaternas fulla belåtenhet.

KAPITEL 6

STÖD FÖR STÄRKELSEPOTATIS

Artikel 24

Stödberättigande

Det stöd för stärkelsepotatis som föreskrivs i artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall beviljas för potatis som omfattas av ett odlingsavtal som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EG) nr 2236/2003⁽¹⁾ och som har sund, god och marknadsmässig kvalitet, på grundval av potatisens nettovikt som fastställs genom en av de metoder som beskrivs i bilaga I till förordning (EG) nr 2235/2003⁽²⁾ och den levererade potatisens stärkelseinnehåll, i enlighet med de värden som fastställs i bilaga II till förordning (EG) nr 2235/2003.

Inget stöd för stärkelsepotatis får beviljas för potatis som inte har sund, god och marknadsmässig kvalitet eller för potatis vars stärkelseinnehåll understiger 13 %, förutom då andra stycket i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 2236/2003 gäller.

Artikel 25

Ansökan

För 2004 skall jordbrukaren lämna in en stödansökan som innehåller alla nödvändiga uppgifter för att kunna bedöma stödberättigandet, särskilt

- a) jordbrukarens identitet,
- b) en kopia av det odlingsavtal som anges i artikel 24,
- c) en försäkran från jordbrukaren om att han känner till villkoren för stödet i fråga.

Artikel 26

Minimipris

För att stöd skall kunna beviljas för stärkelsepotatis skall bevis tillhandahållas om att ett pris som inte understiger det som anges i artikel 4a i förordning (EG) nr 1868/94 har utbetalats i leveranskedet och i enlighet med de värden som fastställs i bilaga II till förordning (EG) nr 2235/2003.

Det bevis som anges i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 2236/2003 skall gälla.

Artikel 27

Utbetalningar

1. Genom undantag från artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 och utan att det påverkar den tidsperiod som fastställs i samma artikel skall, för 2004, stödet för stärkelsepotatis betalas ut till jordbrukarna av den medlemsstat på vilkens

⁽¹⁾ Se sidan 45 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 36 i detta nummer av EUT.

territorium potatisstärkelsen framställdes för de kvantiteter som levererades till det stärkelseproducerande företaget, inom fyra månader från och med det datum då det bevis som avses i artikel 26 i denna förordning tillhandahölls och de villkor som avses i artikel 24 i denna förordning har uppfyllts.

2. Den omräkningskurs som skall användas för att ange stödet för stärkelsepotatis i nationell valuta skall vara den som tillämpas i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 2236/2003.

Artikel 28

Kontroller och minskningar

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla varandra nödvändigt ömsesidigt bistånd för de kontroller som föreskrivs i denna artikel samt i de fall som potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse är föremål för handeln inom gemenskapen.

2. Kontroller på plats skall för 2004 omfatta minst 3 % av de producenter som har slutit odlingsavtal med stärkelseproducerande företag.

3. Kontroller på plats skall väljas på grundval av en riskanalys i vilken hänsyn tas till

- a) de kvantiteter potatis som är avsedda för framställningen av potatisstärkelse med beaktande av arealerna såsom deklarerats i det odlingsavtal som avses i artikel 24,
- b) andra parametrar som skall definieras.

4. Om det visar sig att den areal som faktiskt odlas understiger den deklarerade arealen med mer än 10 % skall det stöd som skall betalas ut till den berörda producenten för den aktuella skörden minska med två gånger den konstaterade skillnaden.

KAPITEL 7

MJÖLKBIDRAG SAMT YTTERLIGARE BETALNINGAR

Artikel 29

Ansökan om stöd

För 2004 skall producenten lämna in en stödansökan som innehåller alla nödvändiga uppgifter för att kunna bedöma stödberättigandet, särskilt producentens identitet och en försäkran från producenten om att han känner till villkoren för stöden i fråga.

Artikel 30

Fall då ingen verksamheten bedrivs

1. När en fysisk eller juridisk person som innehar en individuell referenskvantitet inte uppfyller de villkor som anges i artikel 5 c i förordning (EG) nr 1788/2003 under den tolv månader långa period som slutar den 31 mars det aktuella året, får inga mjölkbidrag och ytterligare betalningar betalas ut för det aktuella året såvida denne inte på ett sätt som godtas av de behöriga myndigheterna och före tidsfristen för ansökan bevisar att produktionen har återupptagits.

2. Punkt 1 skall inte gälla vid force majeure och i vederbörligen styrkta fall som tillfälligt påverkar de berörda producenternas produktionskapacitet och som godkänns av den berörda myndigheten.

Artikel 31

Kontroller och påföljder

1. Minst 2 % av alla sökande skall varje år omfattas av kontroller på plats. Kontrollerna på plats skall omfatta villkoren för berättigande till mjölkbidraget och den ytterligare betalningen, särskilt på grundval av jordbrukarens redovisning eller andra register.

2. Artikel 31, artikel 32.1 och artikel 33 i förordning (EG) nr 2419/2001 skall gälla i den mån som "areal" tolkas som "individuell referenskvantitet".

Om i det fall som avses i artikel 30.1 i denna förordning den berörda personen inte har återupptagit produktionen senast vid tidsfristen för ansökan skall den individuella referenskvantitet som fastställts enligt föregående stycke anses vara noll. I detta fall skall den berörda personens stödansökan för det aktuella året avslås. Ett belopp som motsvarar det belopp som begärs i den avslagna ansökan skall räknas av mot stödutbetalningar i enlighet med de stödssystem som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 3508/92 och som personen är berättigad till inom ramen för de ansökningar han lämnar in under det kalenderår som följer på konstaterandet.

3. Hänvisningen till artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 3508/92 i artikel 32.2 och i andra stycket i artikel 33 i förordning (EG) nr 2419/2001, samt i punkt 2 i denna artikel, skall tolkas som att det är de stödssystem som fastställs i enlighet med avdelningarna III och IV i förordning (EG) nr 1782/2003 som avses.

KAPITEL 8

STÖD FÖR ENERGIGRÖDOR

AVSNITT 1

Definitioner

Artikel 32

Definitioner

I detta kapitel avses med

a) *sökande*: den jordbrukare som odlar de arealer som avses i artikel 88 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 för att erhålla det stöd som avses i den artikeln,

b) *förste förädlare*: den användare som svarar för det första förädlingssteget av jordbruksråvarorna i syfte att framställa en eller flera av de produkter som avses i artikel 88 i förordning (EG) nr 1782/2003.

AVSNITT 2

Avtal

Artikel 33

Råvarans användning

1. Med undantag för sockerbetor får alla jordbruksråvaror odlas på arealer som omfattas av det stöd som föreskrivs i artikel 88 i förordning (EG) nr 1782/2003 under förutsättning att deras slutanvändning är framställning av någon av de produkter som avses i den artikeln.

Det ekonomiska värdet av de energiprodukter som avses i första stycket som erhålls från varje bearbetning av råvaror skall vara större än värdet av alla andra produkter avsedda för andra användningar och som erhålls från samma förädlingssteg, enligt den värderingsmetod som föreskrivs i artikel 49.3.

2. De råvaror som avses i punkt 1 skall vara föremål för ett avtal i enlighet med artikel 90 i förordning (EG) nr 1782/2003 och enligt de villkor som anges nedan.

3. Den sökande skall leverera all skördad råvara och den förste förädlaren skall ta emot den och garanterar att motsvarande kvantitet råvara används inom gemenskapen vid framställning av en eller flera av de slutprodukter som förtecknas i artikel 88 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Om den förste förädlaren använder den råvara som skördas för att framställa en mellanprodukt eller biprodukt, får han använda motsvarande kvantitet av denna mellanprodukt eller biprodukt för framställning av en eller flera av de slutprodukter som avses i första stycket.

I det fall som avses i andra stycket skall den förste förädlaren informera den behöriga myndighet hos vilken säkerheten har ställts. Om en motsvarande kvantitet används i en annan medlemsstat än den där råvaran har skördats skall de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna hålla varandra informerade om transaktionen.

4. Inom ramen för de nationella bestämmelserna för avtalen kan den förste förädlaren delegera insamlingen av råvaran hos den jordbrukare som ansöker om stöd till en tredje part. Den delegerade skall agera i förädlarens namn och för dennes räkning, och det är förädlaren som har det fulla ansvaret med hänsyn till de skyldigheter som fastställs i detta kapitel.

Artikel 34

Undantag

1. Utan hinder av artikel 33.2 och 33.3 får medlemsstaterna tillåta den sökande att

a) använda all spannmål och alla oljeväxter med KN-numren 1201 00 90, ex 1205 00 90 och 1206 00 91 som är skördade

i) som bränsle för att värma upp sitt jordbruksföretag,

ii) för att producera energi eller bibränsle vid sitt jordbruksföretag,

b) vid sitt jordbruksföretag bearbeta samtliga råvaror som skördats till biogas med KN-nummer 2711 29 00.

2. I de fall som avses i punkt 1 skall den sökande genom en deklARATION som ersätter det avtal som avses i artikel 35 förbinda sig att använda eller direkt förädla den råvara som är föremål för deklARATIONEN. Artiklarna 35–50 skall tillämpas i relevanta delar.

Dessutom måste den sökande låta väga samtliga skördade råvaror hos ett av medlemsstaten utsett organ eller företag samt införa särskild bokföring för den råvara som använts och de produkter och biprodukter som följer av bearbetningen.

För spannmål och oljeväxter, för strån eller om hela växten används, får dock vägningen ersättas genom att råvarans volym fastställs.

3. En medlemsstat som utnyttjar den möjlighet som erbjuds i punkt 1 skall införa lämpliga kontrollåtgärder för att garantera att råvarorna omedelbart utnyttjas vid jordbruksföretaget eller att de bearbetas till biogas med KN-nummer 2711 29 00.

4. Spannmål och oljeväxter som används enligt punkt 1 a skall denatureras, och medlemsstaten skall fastställa vilken metod som skall användas. Medlemsstaterna får dock i stället för denaturering av oljefrön tillåta denaturering av olja som framställts genom bearbetningen av oljeväxter enligt punkt 1 a ii, under förutsättning att denatureringen sker direkt efter bearbetningen till olja och att det införs åtgärder för kontroll av hur fröna används.

Artikel 35

Avtal

1. Den sökande skall för att styrka sin ansökan om stöd till den behöriga myndigheten lämna in ett avtal mellan den sökande och den förste förädlaren.

2. Den sökande skall se till att avtalet innehåller följande uppgifter:

a) Samtliga avtalsslutande parter namn och adresser.

b) Avtalets giltighetstid.

c) Alla berörda råvaruslag och arealen för varje slag.

d) Alla tillämpliga villkor för leverans av den förväntade kvantiteten råvara.

e) En förpliktelse att fullgöra skyldigheterna enligt artikel 33.3.

f) De huvudsakliga slutanvändningarna för råvarorna, i enlighet med de villkor som fastställs i artiklarna 33.1 och 49.3.

3. Den sökande skall se till att avtalet sluts vid en tidpunkt som gör det möjligt för den förste förädlaren att lämna en kopia av avtalet till den behöriga myndigheten senast inom de tidsfrister som anges i artikel 44.1.

4. Av kontrollskäl får medlemsstaterna föreskriva att varje sökande endast får sluta ett leveransavtal för varje råvara.

AVSNITT 3

Ändring eller upphävande av avtalet

Artikel 36

Ändring eller upphävande av avtalet

Om de avtalsslutande parterna ändrar eller upphäver avtalet efter det att den sökande har lämnat in en stödansökan, får denna ansökan endast kvarstå om den sökande före sista inlämningsdatum för ändringar i en stödansökan i den berörda medlemsstaten underrättar den behöriga myndigheten om ändringen eller upphävandet, så att alla nödvändiga kontroller kan utföras.

Artikel 37

Särskilda omständigheter

Om den sökande meddelar den behöriga myndigheten att han på grund av särskilda omständigheter inte kan leverera all eller en del av den råvara som anges i avtalet, kan den behöriga myndigheten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36, efter det att dessa särskilda omständigheter vederbörligen har styrkts, tillåta antingen att avtalet ändras i den utsträckning som förefaller berättigad, eller att det upphävs.

Om ändringen leder till att den areal som avtalet omfattar minskar eller om avtalet upphävs förlorar den sökande sin rätt till det stöd som avses i detta kapitel för de arealer som omfattas av avtalet.

Artikel 38

Ändringar av slutanvändningarna

Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 36 får den förste förädlaren ändra de huvudsakliga slutanvändningarna för de råvaror som avses i artikel 35.2 f, efter det att den i avtalet avsedda råvaran har levererats till den förste förädlaren och villkoren i artikel 40.1 och i artikel 44.3 första stycket har uppfyllts.

Ändringar av slutanvändningarna skall uppfylla de krav som anges i artikel 33.1 andra stycket och artikel 49.3.

Den förste förädlaren skall i förväg lämna besked till den behöriga myndigheten så att alla nödvändiga kontroller kan genomföras.

AVSNITT 4

Representativ avkastning och kvantiteter som skall levereras

Artikel 39

Representativ avkastning

Medlemsstaterna skall varje år, enligt ett lämpligt förfarande, fastställa en avkastning som bedöms vara representativ och som bör kunna uppnås, och de berörda sökandena skall informeras om detta.

Artikel 40

Kvantiteter som skall levereras

1. Den sökande skall till den behöriga myndigheten deklarerera den totala kvantiteten råvara som har skördats för varje slag och sort samt bekräfta den levererade kvantiteten och till vilken part råvaran har levererats.

2. Den kvantitet som skall levereras av den sökande till den förste förädlaren skall minst motsvara den representativa avkastningen.

I styrkta undantagsfall får medlemsstaterna emellertid godta att denna kvantitet är upptill 10 % lägre än den representativa avkastningen.

I sådana fall då den behöriga myndigheten har tillåtit att avtalet ändras eller upphävs i enlighet med artikel 37, får den behöriga myndigheten minska den kvantitet som den sökande skall leverera enligt första stycket i denna punkt i den utsträckning som förefaller motiverad.

Artikel 41

Minskning av stödet

Om den sökande inte levererar den kvantitet av en viss råvara som krävs i enlighet med detta kapitel, skall han anses inte ha uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 32 i förordning (EEG) nr 2419/2001 beträffande skiften med energigrödor i förhållande till en areal som beräknas genom att den odlade arealen som han har använt för att producera råvaror enligt de kriterier som föreskrivs i det här kapitlet, multipliceras med det proportionerliga bortfallet av råvaran.

AVSNITT 5

Villkor för utbetalning av stöd

Artikel 42

Utbetalningar

1. Utbetalningen av stöd till den sökande får äga rum före förädlingen av råvaran. Utbetalningen får dock endast göras när den mängd råvara som skall levereras enligt det här kapitlet har levererats till den förste förädlaren, och under förutsättning att

- a) den deklaration som avses i artikel 40 har lämnats in,
- b) en kopia av avtalet har lämnats av den förste förädlaren till den behöriga myndigheten, och de villkor som avses i artikel 33.1 har uppfyllts,
- c) den behöriga myndigheten har mottagit bevis för att fullständig säkerhet har ställts enligt artikel 45.2,
- d) den behöriga myndighet som ansvarar för utbetalning av stöd för varje ansökan har kontrollerat att villkoren i artikel 35 är uppfyllda.

2. Vid odling av tvååriga grödor, vilken medför att råvaran skördas och levereras först det andra odlingsåret, skall utbetalningen göras under de två år som följer på den tidpunkt då det avtal sluts som avses i artikel 35, under förutsättning att de behöriga myndigheterna kan konstatera

- a) att de skyldigheter som avses i punkt 1 b–d i denna artikel uppfylls från och med det första odlingsåret,
- b) för det andra odlingsåret, att både de skyldigheter är uppfyllda som avses i punkt 1 a i denna artikel samt att de uppgifter har överlämnats som avses i artikel 44.3 första stycket.

För det första odlingsåret gäller att utbetalningen skall göras endast om den behöriga myndigheten har fått bevis för att den säkerhet som avses i artikel 45.2 har ställts. För det andra odlingsåret krävs det inte att säkerheten har ställts för att utbetalningen skall göras.

3. När det gäller en permanent eller flerårig odling skall utbetalningen av stödet göras varje år efter det att avtalet slutits. De villkor som föreskrivs i punkt 2 skall gälla i tillämpliga delar.

AVSNITT 6

Avtal och skyldigheter för den sökande och den förste förädlaren

Artikel 43

Antal förädlare

Energiprodukterna får högst framställas av andra förädlare.

Artikel 44

Avtal och skyldigheter för den sökande och den förste förädlaren

1. Den förste förädlaren skall senast den dag då ansökan om arealstöd skall lämnas in under det aktuella året i den berörda medlemsstaten lämna in en kopia av avtalet till sin behöriga myndighet.

Om den sökande och den förste förädlaren något år ändrar eller upphäver avtalet före den dag som anges i artikel 36, skall den förste förädlaren senast denna dag lämna in en kopia av detta ändrade eller upphävda avtal till sin behöriga myndighet.

2. För att denna kontroll skall kunna genomföras skall den förste förädlaren till sin behöriga myndighet lämna de nödvändiga uppgifterna för förädlingskedjan i fråga, i synnerhet uppgifter om de priser och tekniska förädlingskoefficienter som skall användas för att fastställa vilka kvantiteter slutprodukter som är möjliga att erhålla. Dessa koefficienter skall vara de som avses i artikel 50.1.

3. Den förste förädlare som har mottagit råvarorna från den sökande skall meddela sin behöriga myndighet vilken kvantitet råvaror som har mottagits, med specificering av råvaruslag samt namn och adress på den avtalslutande part som har levererat råvarorna, leveranssorten och det berörda avtalets referensnummer, senast det datum som medlemsstaterna fastställer, för att säkerställa att ersättningen kan utbetalas inom den tidsfrist som anges i artikel 28 i förordning (EG) nr 1782/2003.

Om den förste förädlarens medlemsstat inte är den medlemsstat i vilken råvaran har odlats skall den behöriga myndigheten i fråga, senast 40 arbetsdagar efter det att de uppgifter som avses i första stycket har tagits emot, upplysa den sökandes behöriga myndighet om den totala kvantiteten råvara som har levererats.

AVSNITT 7

Säkerheter

Artikel 45

Den förste förädlarens säkerhet

1. Den förste förädlaren skall ställa hela den säkerhet som avses i punkt 2 till sin behöriga myndighet i den berörda medlemsstaten senast den sista inlämningsdagen för ansökan om ersättning det aktuella året.

2. Säkerheten skall för varje råvara beräknas på grundval av ett belopp på 60 euro per hektar multiplicerat med summan av all mark som odlas enligt detta stödssystem och som omfattas av ett avtal som undertecknats av den förste förädlaren och som används för att producera denna råvara.

3. Om ett avtal ändras eller upphävs enligt artiklarna 36 eller 37, skall säkerheten justeras på motsvarande sätt.

4. Säkerheten skall frisläppas för varje råvara på villkor att den förste förädlarens behöriga myndighet har bevis för att denna kvantitet av råvaran har förädlats enligt villkoren i artikel 35.2 f. 1 förekommande fall skall hänsyn tas till ändringar som har gjorts i enlighet med artikel 38.

Artikel 46

Primära krav och underordnade krav

1. Följande krav utgör primära krav enligt artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾:

a) Kravet att bearbeta i första hand de kvantiteter råvaror till de färdiga produkterna som anges i avtalet. Förädlingen skall ske senast den 31 juli under det andra året efter det år då råvaran skördats.

b) Skyldigheten att produkten skall åtföljas av ett kontrollexemplar T5 i enlighet med artiklarna 47 och 48.

2. Följande skyldigheter som åligger den förste förädlaren skall utgöra underordnade krav enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85:

a) Skyldigheten att ta emot hela den skörd av råvaror som har levererats av den sökande enligt artikel 33.3.

b) Skyldigheten att lämna in en kopia av avtalet enligt artikel 44.1.

c) Skyldigheten att skicka in meddelanden enligt artikel 44.3 första och andra styckena.

d) Skyldigheten att ställa en säkerhet enligt artikel 45.1.

AVSNITT 8

Dokument för försäljning, överlåtelse eller leverans en annan medlemsstat eller export

Artikel 47

Kontrollexemplar T5

Om den förste förädlaren säljer eller överläter mellanprodukter som omfattas av ett avtal enligt artikel 35 till en förädlare i en annan medlemsstat, skall produkten åtföljas av ett kontrollexemplar T5, utfärdat i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93.

Fält 104 i kontrollexemplar T5 skall fyllas i med en av följande uppgifter under rubriken "Övrigt":

— Productos destinado a su transformación o entrega de acuerdo con lo establecido en el artículo 34 del Reglamento (CE) nº 2237/2003 de la Comisión

— Skal anvendes til forarbejdning eller levering i overensstemmelse med artikel 34 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2237/2003

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

- Zur Verarbeitung oder Lieferung gemäß Artikel 34 der Verordnung (EG) Nr. 2237/2003 der Kommission zu verwenden
- Προς χρήση για μεταποίηση ή παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2237/2003 της Επιτροπής
- To be used for processing or delivery in accordance with Article 34 of Commission Regulation (EC) No 2237/2003
- À utiliser pour transformation ou livraison conformément aux dispositions de l'article 34 du règlement (CE) n° 2237/2003 de la Commission
- Da consegnare o trasformare conformemente all'articolo 34 del regolamento (CE) n. 2237/2003 della Commissione
- Te gebruiken voor verwerking of aflevering overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EG) nr. 2237/2003 van de Commissie
- A utilizar para transformação ou entrega em conformidade com o artigo 34.º do Regulamento (CE) n.º 2237/2003 da Comissão
- Käytetään jalostamiseen tai toimittamiseen komission asetuksen (EY) N:o 2237/2003 mukaisesti
- Används till bearbetning eller leverans i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2237/2003.

Artikel 48

Andra bevis än kontroll exemplar T5

Om kontroll exemplar T5, av orsaker som inte kan tillskrivas den första förädlaren, inte returneras till avgångskontoret för det organ som ansvarar för kontroll i den medlemsstat där den första förädlaren har sitt säte senast tre månader innan den tidsfrist som fastställs i artikel 46.1 a löper ut, får följande dokument, genom undantag från artikel 46.1 b, godkännas som alternativ till kontroll exemplar T5:

- a) inköpsfakturor på mellanprodukter,
- b) intyg från den andra förädlaren om den slutliga bearbetningen till energiprodukter som avses i artikel 88 i förordning (EG) nr 1782/2003, och
- c) fotokopior, certifierade av den andra förädlaren, av de bokföringshandlingar som bevisar att bearbetningen utförts.

AVSNITT 9

Kontroller

Artikel 49

Register

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall fastställa vilka register som förädlaren skall föra samt deras periodicitet som minst skall vara månatlig. Registren skall minst innehålla följande uppgifter:

- a) De kvantiteter olika råvaror som köpts för förädling.

- b) De kvantiteter råvaror som bearbetats, samt kvantiteter och typer av slutprodukter, delprodukter och biprodukter som framställts av dem.
- c) Svinn vid förädlingen.
- d) De kvantiteter som förstörts och anledningen till det.
- e) De kvantiteter och typer av produkter som sålts eller överlåtits av förädlaren samt de priser som har erhållits.
- f) I förekommande fall, den senaste förädlarens namn och adress.

2. Den först förädlarens behöriga myndighet skall kontrollera att de inlämnade avtalen uppfyller de villkor som avses i artikel 33.1. Om villkoren inte är uppfyllda skall den första förädlarens behöriga myndighet underrättas.

3. I syfte att beräkna det ekonomiska värdet på de produkter som avses i artikel 33.1 skall den behöriga myndigheten i fråga, på grundval av de uppgifter som avses i artikel 44.2, jämföra det sammanlagda värdet av alla energiprodukter med det sammanlagda värdet av alla produkter som är avsedda för andra ändamål och som erhålls från samma förädlingssteg. Varje värde skall vara resultatet av respektive kvantitet multiplicerad med genomsnittet av de priser fritt fabrik som konstaterats för föregående regleringsår. Om dessa priser inte är tillgängliga skall den behöriga myndigheten fastställa tillämpliga priser, främst på grundval av de uppgifter som avses i artikel 44.2.

Artikel 50

Kontroller hos förädlarna

1. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater där förädling har skett skall hos minst 25 % av de förädlare som är verksamma på deras område, och som har valts ut genom en riskanalys kontrollera att bestämmelserna i artikel 33.1 följs. Dessa kontroller skall minst avse följande:

- a) En jämförelse av summan av alla energiprodukternas värde med summan av värdet av alla andra produkter avsedda för andra användningar och som erhålls från samma förädlingssteg.
- b) En analys av förädlarens produktionssystem som omfattar fysiska kontroller och undersökning av kommersiella dokument för att säkerställa att det råder överensstämmelse mellan leverans av råvaror, slutprodukter, delprodukter och biprodukter.

För den kontroll som avses i första stycket led b skall den behöriga myndigheten genomföra dessa kontroller särskilt med hänsyn till de tekniska förädlingskoefficienterna för råvarorna i fråga. Om sådana koefficienter finns i gemenskapslagstiftningen beträffande export skall de tillämpas. Om de inte finns skall andra koefficienter tillämpas om sådana finns i gemenskapslagstiftningen. I alla andra fall skall kontrollen huvudsakligen baseras på koefficienter som är allmänt accepterade av förädlingsindustrin i fråga.

2. Genom undantag av punkt 1 skall för de förädlingar som avses i artikel 34 kontrollerna genomföras hos 10 % av de sökande som valts ut på grundval av en riskanalys som omfattar

- a) stödbeloppens storlek,
- b) antalet jordbruksskiften och den areal som är föremål för en stödansökan,
- c) förändringar jämfört med det föregående året,
- d) resultaten av tidigare års kontroller,
- e) andra parametrar som medlemsstaterna skall fastställa på grundval av representativa uppgifter från de inlämnade avtalen.

3. Om det vid de kontroller som avses i punkt 2 upptäcks oegentligheter i minst 3 % av fallen skall den behöriga myndigheten genomföra ytterligare kontroller under det aktuella året och detta ökar följaktligen procentsatsen företag som skall vara föremål för en kontroll på plats följande år.

4. Om det är fastställt att vissa delar av de kontroller som avses i punkterna 1 och 2 kan genomföras på grundval av ett stickprov skall detta säkerställa att nivån på kontrollerna är trovärdiga och representativa.

5. För varje kontroll skall en kontrollrapport undertecknad av kontrollanten upprättas som gör det möjligt att närmare granska kontrollbesökets detaljer. Rapporten skall särskilt innehålla följande:

- a) Datum för kontrollen.
- b) Närvarande personer.
- c) Kontrollperioden.
- d) De kontrollmetoder som används och i förekommande fall en hänvisning till stickprovsmetoderna.
- e) Resultaten av dessa kontroller.

Artikel 51

Produktion av hampa

De bestämmelser om hampa som avses i artikel 3.1 a, i artikel 5 tredje stycket och i artikel 21a i förordning (EG) nr 2461/1999 skall tillämpas.

Artikel 52

Tilläggsåtgärder och ömsesidigt bistånd

1. Medlemsstaterna skall vidta alla tilläggsåtgärder som krävs för en korrekt tillämpning av detta kapitel och skall ge det ömsesidiga bistånd som är nödvändigt för de kontroller som krävs enligt detta kapitel. Om tillämpliga avdrag och uteslutningar inte föreskrivs i denna förordning får medlemsstaterna i

detta sammanhang också tillämpa nationella påföljder mot producenter eller andra marknadsaktörer som är delaktiga i beviljandet av stöd.

2. Medlemsstaterna skall, så långt det är nödvändigt eller föreskrivet enligt bestämmelserna i detta kapitel, ge varandra ömsesidigt bistånd för att få garantier för att kontrollerna är effektiva och att de dokument och uppgifter som lämnats in är äkta och korrekta.

AVSNITT 10

Uteslutning från stödsystemet och utvärdering

Artikel 53

Uteslutning av råvaror från systemet

Medlemsstaterna får utesluta råvaror från det stödsystem som upprättas genom detta kapitel, om råvarorna medför problem som rör kontroll, folkhälsa, miljö, straffrätt eller en lägre procentsats i fråga om slutliga energiprodukter.

Artikel 54

Utvärdering

Medlemsstaterna skall före den 15 oktober efter utgången av det aktuella året till kommissionen lämna in alla uppgifter som behövs för en utvärdering av det stödsystem som upprättas genom detta kapitel.

Av meddelandena skall särskilt följande framgå:

- a) Arealerna för varje råvaruslag.
- b) Kvantiteterna av varje typ av råvara, framställd slutprodukt, delprodukt och biprodukt, med avgivande av den använda råvarutypen.
- c) De åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 34.
- d) De råvaror som undantas från systemet i enlighet med artikel 53.

KAPITEL 9

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 55

Upphävanden

Förordning (EG) nr 613/97 skall upphöra att gälla.

Artikel 56

Denna förordningen träder i kraft den sjunde dagen efter det att den offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Beräkning av den minskningskoefficient som avses i artikel 17

1. För att kunna konstatera ett eventuellt överskridande av den basareal som avses i artikel 82 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall den berörda myndigheten i medlemsstaten ta hänsyn till å ena sidan de basarealer eller delbasarealer som fastställs i artikel 81 i den förordningen och å andra sidan den sammanlagda arealen för vilka stödansökningar har lämnats in för dessa basarealer och delbasarealer.
2. Vid fastställande av den totala areal för vilken stödansökningar har lämnats in skall det inte tas hänsyn till ansökningar eller delar av ansökningar som vid en kontroll har visat sig vara klart oberättigade.
3. Om det konstateras ett överskridande för vissa basarealer eller delbasarealer skall medlemsstaterna för dessa fastställa överskridandets procentsats, beräknat med två decimalers noggrannhet i enlighet med den tidsgräns som fastställs i artikel 18.2 i denna förordning. När ett överskridande kan förutses skall medlemsstaten snarast informera producenterna.
4. Minskningkoefficienten för det grödspecifika stödet för ris skall i enlighet med artikel 82 i förordning (EG) nr 1782/2003 beräknas i enlighet med följande formel:

Minskningkoefficienten = referensarealen av delbasarealen dividerat med den totala areal för vilken stödansökningar har lämnats in för denna delbasareal

Det minskade grödspecifika stödet för ris skall beräknas i enlighet med följande formel:

Det minskade grödspecifika stödet för ris = det grödspecifika stödet för ris multiplicerat med minskningkoefficienten

Denna minskningkoefficient och detta minskade grödspecifika stöd för ris skall beräknas för varje delbasareal, efter tillämpning av den omfördelning som fastställs i artikel 82.2 i ovannämnda förordning. Omfördelningen skall göras till förmån för de delbasarealer vars gränser har överskridits. Den skall göras proportionellt mot de överskridanden som har konstaterats för de delbasarealer vars gränser har överskridits.

BILAGA II

Grödspecifikt stöd för ris

A. Besädd areal för vilken en ansökan om stöd har lämnats in (preliminära uppgifter).

Uppgifter som avses i artikel 18.2 a.

Medlemsstaterna skall skicka dessa uppgifter till följande e-postadress: AGRI-C2-RICE@CEC.EU.INT

Regleringsår

2.../2...

Medlemsstat:

(endast för Frankrike) basareal:

Delareal	Referensareal (i hektar) (*)	Sort	Besädd areal för vilken stöd har ansökts (i hektar) (**)	Procentsats för överskridande
Namn på delareal 1		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
Namn på delareal 2		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
Namn på delareal 3		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
.....		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
Summa				

(¹) Artikel 81 i förordning (EG) nr 1782/2003.

(²) Artikel 80.1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

- B. Besädd areal för vilken en ansökan om stöd har lämnats in (slutliga uppgifter).
Uppgifter som avses i artikel 18.2 b.
Medlemsstaterna skall skicka dessa uppgifter till följande e-postadress: AGRI-C2-RICE@CEC.EU.INT

Regleringsår 2.../2... Medlemsstat:

(endast för Frankrike) basareal:

Delareal	Referensareal (i hektar) (*)	Sort	Besädd areal för vilken stöd har ansökts (i hektar) (**)	Procentsats för överskridande
Namn på delareal 1		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
Namn på delareal 2		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
Namn på delareal 3		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
.....		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		Summa		
Summa				

(1) Artikel 81 i förordning (EG) nr 1782/2003.

(2) Artikel 80.1 i förordning (EG) nr 1782/2003.

C. Besädd areal för vilken stöd har betalats ut.

Uppgifter som avses i artikel 18.2 c.

Medlemsstaterna skall skicka dessa uppgifter till följande e-postadress: AGRI-C2-RICE@CEC.EU.INT

Regleringsår

2.../2...

Medlemsstat:

(endast för Frankrike) basareal:

Delareal	Referensareal (i hektar) (*)	Sort	Besädd areal för vilken stöd har ansökts (i hektar) (**)	Specifikt utbetalat stöd (euro/ha) (**)
Namn på delareal 1		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
	 Summa		
Namn på delareal 2		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
	 Summa		
Namn på delareal 3		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
	 Summa		
.....		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
	 Summa		
Summa				

(1) Artikel 81 i förordning (EG) nr 1782/2003.

(2) Artikel 82 i förordning (EG) nr 1782/2003 och bilaga I till denna förordning.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/124/EG

av den 22 december 2003

om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽¹⁾ och särskilt artikel 1 andra stycket och artikel 6.10 första, andra och tredje strecksatserna i detta,

efter att ha inhämtat tekniska råd från Europeiska värdepapperstillsynskommittén ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förnuftiga investerare grundar sina investeringsbeslut på information som finns tillgänglig för dem vid beslutet. Därför måste frågan om huruvida en förnuftig investerare kan förväntas beakta en viss informationsuppgift vid sitt investeringsbeslut bedömas på grundval av den information som var tillgänglig för denne vid beslutet. En sådan bedömning måste beakta informationens förväntade effekter mot bakgrund av den berörda emittentens totala verksamhet, informationskällans tillförlitlighet och alla andra marknadsvariabler som kan förväntas påverka de finansiella instrumenten eller de relaterade derivatinstrumenten under de givna omständigheterna.
- (2) Information som blivit tillgänglig först efter beslutet kan utnyttjas för att kontrollera antagandet om att den information som var tillgänglig vid beslutet var priskänslig, men bör inte utnyttjas för att vidta åtgärder gentemot någon som har dragit rimliga slutsatser av den information som var tillgänglig för personen i fråga vid beslutet.
- (3) Ökad visshet om rättsläget för marknadsaktörerna bör säkerställas genom en närmare definition av två av de grundläggande elementen i definitionen av insiderinformation, nämligen informationens specifika natur och betydelsen av dess potentiella inverkan på priset på finansiella instrument eller relaterade derivatinstrument.
- (4) Skyddet av investerarna kräver att emittenternas offentliggörande av insiderinformation inte bara bör ske i rätt tid, utan också vara så snabbt och synkroniserat som

möjligt mellan alla slags investerare i alla medlemsstater där emittenten har begärt eller godkänt att hans finansiella instrument tas upp till handel på en reglerad marknad för att på gemenskapsnivå säkerställa likvärdig tillgång till sådan information för investerarna och förhindra insiderhandel. I detta syfte kan medlemsstaterna ange sätt för offentliggörande.

- (5) För att skydda emittenternas legitima intresse bör det vara tillåtet att under klart angivna särskilda omständigheter skjuta upp offentliggörande av insiderinformation. I sådana fall kräver dock skyddet av investerarna att sådan information förblir konfidentiell för att förhindra insiderhandel.
- (6) För att vägleda både marknadsaktörer och de behöriga myndigheterna måste vissa signaler beaktas när fall av eventuell otillbörlig marknadspåverkan granskas.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med Europeiska värdepapperskommitténs ståndpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Insiderinformation

1. Vid tillämpningen av artikel 1.1 i direktiv 2003/6/EG skall information anses vara av specifik natur om den anger omständigheter som föreligger eller rimligtvis kan komma att föreligga eller en händelse som har inträffat eller rimligtvis kan förväntas inträffa och om denna information är tillräckligt specifik för att göra det möjligt att dra slutsatser om omständigheternas eller händelsens potentiella effekt på priserna på finansiella instrument eller relaterade derivatinstrument.

2. Vid tillämpning av artikel 1.1 i direktiv 2003/6/EG skall "information som, om den offentliggjordes, skulle kunna förväntas ha en väsentlig inverkan på priset på dessa finansiella instrument eller på priset på relaterade derivatinstrument" innebära information som en förnuftig investerare skulle kunna förväntas utnyttja som en del av grunden för sitt investeringsbeslut.

⁽¹⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ Europeiska värdepapperstillsynskommittén inrättades genom kommissionens beslut 2001/527/EG (EGT L 191, 13.7.2001, s. 43).

Artikel 2

Metoder och tidsgränser för offentliggörande av insiderinformation

1. Vid tillämpning av artikel 6.1 i direktiv 2003/6/EG skall artikel 102.1 och artikel 103 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG⁽¹⁾ gälla.

Vidare skall medlemsstaterna se till att emittenten offentliggör insiderinformationen på ett sådant sätt att allmänheten får snabb tillgång och kan göra en fullständig och korrekt bedömning i rätt tid.

Dessutom skall medlemsstaterna se till att emittenten inte kombinerar tillhandahållande av insiderinformation till allmänheten med marknadsföring av verksamheten så att det lätt kan uppfattas som vilseledande.

2. Medlemsstaterna skall se till att emittenterna skall anses ha uppfyllt artikel 6.1 första stycket i direktiv 2003/6/EG om emittenten, när det har uppstått omständigheter eller en händelse, utan dröjsmål har informerat allmänheten om detta, oberoende av om dessa ännu inte har formaliserats.

3. Alla betydande förändringar av redan offentliggjord insiderinformation skall offentliggöras utan dröjsmål efter det att förändringarna uppstått genom samma informationskanal som den som användes för offentliggörande av den ursprungliga informationen.

4. Medlemsstaterna skall kräva att emittenterna vidtar rimliga försiktighetsåtgärder för att se till att offentliggörandet av insiderinformation är så synkroniserat som möjligt mellan alla slags investerare i alla medlemsstater där dessa emittenter har begärt eller godkänt att deras finansiella instrument tas upp till handel på en reglerad marknad.

Artikel 3

Legitima intressen för att uppskjuta offentliggörande av information och att behandla information konfidentiellt

1. Vid tillämpning av artikel 6.2 i direktiv 2003/6/EG kan legitimt intresse särskilt avse följande omständigheter (redovisningen är inte uttömmande):

- Pågående förhandlingar eller tillhörande faktorer där resultatet eller det normala förhandlingsmönstret kan förväntas påverkas av ett offentliggörande. Särskilt om emittentens ekonomiska bärkraft är allvarligt och omedelbart hotad, även om det inte ligger inom ramen för den tillämpliga konkurslagstiftningen, får offentliggörande av information senareläggas under en begränsad period om ett offentliggörande skulle utgöra en allvarlig risk för de befintliga och potentiella aktieägarnas intressen genom att underminera utgången av särskilda förhandlingar i syfte att säkerställa emittentens långsiktiga ekonomiska återhämtning.

⁽¹⁾ EGT L 184, 6.7.2001, s. 1.

- Beslut som fattats eller avtal som slutits av emittentens ledningsorgan som kräver godkännande av ett annat av emittentens organ för att träda i kraft, om emittentens organisation kräver att dessa organ hålls åtskilda, förutsatt att ett offentliggörande av informationen före godkännandet tillsammans med ett meddelande om att godkännandet fortfarande avvaktas skulle medföra risker för att allmänheten inte kan bedöma informationen korrekt.

2. Vid tillämpning av artikel 6.2 i direktiv 2003/6/EG skall medlemsstaterna, för att kunna se till att insiderinformationen förblir konfidentiell, kräva att emittenten kontrollerar tillgången till sådan information, och särskilt följande:

- Emittenten skall ha upprättat effektiva förfaranden för att neka personer tillgång till sådan information, om det inte rör sig om personer som måste ha tillgång till den för att kunna utöva sina uppgifter inom emittenten.
- Emittenten skall ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att se till att alla personer som har tillgång till sådan information förstår de rättsliga skyldigheterna i samband med detta och är medvetna om de sanktioner som hänger samman med missbruk eller otillbörlig spridning av sådan information.
- Emittenten skall ha infört åtgärder som gör det möjligt att omedelbart offentliggöra sådan information i de fall då emittenten inte har kunnat säkerställa att den berörda insiderinformationen hålls konfidentiell, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.3 andra stycket i direktiv 2003/6/EG.

Artikel 4

Otillbörlig påverkan i samband med falska eller vilseledande signaler och prissäkring

Vid tillämpning av punkt 2 a i artikel 1 i direktiv 2003/6/EG, och utan att det påverkar de exempel som anges i punkt 2 andra stycket i artikeln, skall medlemsstaterna se till att följande signaler (som inte är uttömmande), som i sig själva inte nödvändigtvis skall anses utgöra otillbörlig marknadspåverkan, beaktas när transaktioner eller handelsorder granskas av marknadsaktörer och behöriga myndigheter:

- Givna handelsorder eller utförda transaktioner utgör en betydande andel av den dagliga omsättningen i det relevanta finansiella instrumentet på den berörda reglerade marknaden, särskilt när dessa aktiviteter leder till en väsentlig förändring av priset på det finansiella instrumentet.
- De handelsorder eller de transaktioner som utförts av personer med en betydande köp- eller säljposition i ett finansiellt instrument leder till väsentliga förändringar av priset på det finansiella instrumentet eller relaterade derivatinstrument eller underliggande tillgångar som tagits upp till handel på en reglerad marknad.
- Utförda transaktioner leder inte till någon förändring av det verkliga ägandet av ett finansiellt instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad.

- d) Givna handelsorder eller utförda transaktioner inbegriper omkastningar av positioner under en kort period och utgör en betydande andel av den dagliga omsättningen av det relevanta finansiella instrumentet på den berörda reglerade marknaden och skulle kunna sättas i samband med väsentliga förändringar av priset på ett finansiellt instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad.
- e) Givna handelsorder eller utförda transaktioner är koncentrerade till ett kort tidsintervall under handelsdagen och leder till en prisförändring som därefter vänder.
- f) Givna handelsorder förändrar uppgifterna om bästa köp- eller säljkurs för ett finansiellt instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad, eller mer allmänt uppgifterna om den orderbok som är tillgänglig för marknadsaktörerna, och tas tillbaka innan avslut sker.
- g) Handelsorder som ges och transaktioner som utförs vid eller i närheten av en särskild tidpunkt när referenspriser, avräkningspriser och värderingar beräknas och som leder till prisförändringar som har inverkan på dessa priser och värderingar.

Artikel 5

Otillbörlig påverkan där falska förespeglningar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas

Vid tillämpning av punkt 2 b i artikel 1 i direktiv 2003/6/EG, och utan att det påverkar de exempel som anges i punkt 2 andra stycket i artikeln, skall medlemsstaterna se till att följande signaler (som inte är uttömmande), som i sig själva inte nödvändigtvis skall anses utgöra otillbörlig marknadspåverkan, beaktas när transaktioner eller handelsorder granskas av marknadsaktörer och behöriga myndigheter:

- a) Handelsorder som ges eller transaktioner som utförs av personer och som föregås eller följs av spridning av falsk eller vilseledande information av samma personer eller av personer som står i nära förbindelse till dem.
- b) Handelsorder som ges eller transaktioner som utförs av personer före eller efter det att samma personer eller personer som står i nära förbindelse till dem tar fram eller

sprider analyser eller investeringsrekommendationer som är felaktiga eller partiska eller bevisligen påverkade av väsentliga intressen.

Artikel 6

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 12 oktober 2004. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell mellan dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/125/EG

av den 22 december 2003

om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller skyldigheten att presentera investeringsrekommendationer sakligt och att uppgge intressekonflikter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)⁽¹⁾, särskilt artikel 6.10 sjätte strecksatsen i detta,

efter att ha inhämtat tekniska råd från Europeiska värdepapperstillsynskommittén⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Harmoniserade standarder är nödvändiga för saklig, tydlig och korrekt presentation av information och uppgivande av intressen och intressekonflikter för personer som tar fram eller sprider information med rekommendationer eller förslag om investeringsstrategier avsedda för distributionskanaler eller allmänheten. Framförallt kräver marknadsintegriteten hög standard vad gäller saklighet, redlighet, öppenhet och insyn när information med rekommendationer eller förslag om investeringsstrategier presenteras.
- (2) Rekommendationer eller förslag om investeringsstrategier görs antingen uttryckligen (såsom "köp", "behåll" eller "sälj") eller implicit (med hänvisning till en riktkurs eller på annat sätt).
- (3) Investeringsrådgivning genom personliga rekommendationer till en kund som avser en eller flera transaktioner med finansiella instrument (särskilt informella kortsiktiga investeringsrekommendationer från ett värdepappersföretags eller ett kreditinstituts mäklaravdelning eller avdelning för egenhandel till deras kunder) som sannolikt inte kommer att bli allmänt tillgängliga bör i sig själv inte betraktas som rekommendationer enligt vad som avses i detta direktiv.
- (4) Investeringsrekommendationer som kan ligga till grund för investeringsbeslut bör tas fram och spridas med stor omsorg för att undvika att marknadsaktörerna vilseleds.
- (5) Identiteten på den person som tar fram investeringsrekommendationerna, hans uppföranderegler och uppgift om den behöriga myndigheten bör anges eftersom de kan utgöra värdefull information för investerarna i samband med investeringsbeslut.

- (6) Rekommendationer bör vara klart och korrekt presenterade.
- (7) Personer som rekommenderar eller föreslår investeringsstrategier kan i sina investeringsrekommendationer vara påverkade av egenintresse eller intressekonflikter. För att säkerställa att informationens objektivitet och tillförlitlighet kan bedömas bör väsentliga ekonomiska intressen i finansiella instrument som är föremål för investeringsrekommendationerna uppges på lämpligt sätt, liksom intressekonflikter eller kontrollförhållanden för den emitent som informationen direkt eller indirekt avser. Detta direktiv kräver dock inte att de relevanta personer, som tar fram investeringsrekommendationerna, skall bryta faktiska informationshinder som inrättats för att förebygga och undvika intressekonflikter.
- (8) Investeringsrekommendationer kan spridas i oförändrad, förändrad eller sammanfattad form av andra personer än de som tagit fram dem. Det sätt på vilket de som sprider informationen hanterar dessa rekommendationer kan ha en betydelsefull roll vid investerarnas bedömning av rekommendationerna. I synnerhet kan kännedom om identiteten på den person som sprider investeringsrekommendationerna, hans uppföranderegler samt i vilken utsträckning de ursprungliga rekommendationerna har ändrats vara betydelsefull information för investerare när de överväger sina investeringsbeslut.
- (9) Offentliggörande av investeringsrekommendationer på webbplatser på Internet bör ske i enlighet med de föreskrifter om överföring av personuppgifter till tredje land som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽³⁾.
- (10) Kreditvärderingsinstitut yttrar sig om kreditvärdigheten hos en särskild emittent eller ett särskilt finansiellt instrument vid en bestämd tidpunkt. Dessa yttranden utgör dock inga rekommendationer i den mening som avses i detta direktiv. Kreditvärderingsinstituten bör dock överväga att anta interna program och förfaranden som utformats för att säkerställa att deras kreditvärderingar presenteras sakligt och att de på lämpligt sätt upplyser om väsentliga intressen eller intressekonflikter när det gäller de finansiella instrument eller emittenter som deras kreditvärderingar avser.

⁽¹⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ Europeiska värdepapperstillsynskommittén inrättades genom kommissionens beslut 2001/527/EG (EGT L 191, 13.7.2001, s. 43).

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (11) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som bland annat erkänns i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt artikel 11 i densamma, och artikel 10 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Detta direktiv hindrar alltså inte på något sätt medlemsstaterna från att tillämpa sina konstitutionella bestämmelser om pressfrihet och yttrandefrihet i medierna.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med Europeiska värdepapperskommitténs ståndpunkt.

5. *relevant person*: en fysisk eller juridisk person som tar fram eller sprider rekommendationer som ett led i sin yrkesutövning eller affärsverksamhet.
6. *emittent*: emittenten av det finansiella instrument som rekommendationen direkt eller indirekt avser.
7. *distributionskanaler*: en kanal genom vilken informationen har blivit eller sannolikt kommer att bli tillgänglig för allmänheten. *Information som sannolikt kommer att bli tillgänglig för allmänheten*: information som ett stort antal personer har tillgång till.
8. *lämplig reglering*: all reglering, däribland självreglering, som finns i medlemsstaterna enligt vad som anges i direktiv 2003/6/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL II

UTARBETANDE AV REKOMMENDATIONER

KAPITEL I

Artikel 2

DEFINITIONER

Identiteten på de personer som utarbetar rekommendationer

Artikel 1

Definitioner

Vid tillämpningen av detta direktiv skall följande definitioner gälla utöver de definitioner som fastställs i direktiv 2003/6/EG:

- värdepappersföretag*: varje person som motsvarar definitionen i artikel 1.2 i rådets direktiv 93/22/EEG⁽¹⁾.
- kreditinstitut*: varje person som motsvarar definitionen i artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG⁽²⁾.
- rekommendation*: analyser eller annan information med uttryckliga eller implicita rekommendationer eller förslag om investeringsstrategier som avser ett eller flera finansiella instrument eller emittenter av finansiella instrument, däribland synpunkter på nuvarande eller framtida värde eller pris på dessa instrument, och som är avsedda för distributionskanaler eller allmänheten.
- analyser eller annan information med rekommendationer eller förslag om investeringsstrategier*:
 - information som tagits fram av en oberoende analytiker, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller någon annan vars huvudsakliga verksamhet är att ta fram rekommendationer eller av en fysisk person som arbetar för dem enligt anställningsavtal eller på annat sätt och som direkt eller indirekt ger en viss investeringsrekommendation för ett finansiellt instrument eller en emittent av finansiella instrument.
 - information som tagits fram av andra än de personer som nämns under punkt a som innehåller direkta rekommendationer om ett särskilt investeringsbeslut om ett finansiellt instrument.

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att alla rekommendationer klart och tydligt uppger identiteten på den person som har varit ansvarig för att utarbeta rekommendationen, särskilt namn och yrkesbefattning på den enskilde person som har tagit fram den och namnet på den juridiska person som är ansvarig för dess utarbetande.

2. Om den relevanta personen är ett värdepappersföretag eller en kreditinstitut skall medlemsstaterna kräva att identiteten på den behöriga myndigheten uppges.

Om den relevanta personen inte är ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut, men omfattas av självregleringsstandarder eller uppföranderegler skall medlemsstaterna se till att det görs en hänvisning till dessa självregleringsstandarder eller uppförandekoder.

3. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att kraven i punkterna 1 och 2 anpassas så att de inte blir oproportionerliga om rekommendationerna inte är skriftliga. Denna anpassning kan inbegripa en hänvisning till det ställe där allmänheten lätt och direkt kan få tillgång till sådana uppgifter, till exempel en lämplig webbplats för den relevanta personen.

4. Punkterna 1 och 2 skall inte gälla för journalister som omfattas av likvärdig lämplig reglering, såsom likvärdig självreglering, med liknande effekter som bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

Artikel 3

Allmän standard för saklig presentation av rekommendationer

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att alla relevanta personer vidtar rimliga försiktighetsåtgärder för att säkerställa följande:

- Att fakta tydligt skiljs från tolkningar, uppskattningar, omdömen och annan information som inte utgör fakta.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1.

- b) Att alla källor är tillförlitliga eller att det anges klart om en källa inte anses vara tillförlitlig.
- c) Att alla prognoser på kort eller lång sikt och riktkurser klart betecknas som sådana och att det anges vilka väsentliga antaganden som gjorts när dessa tagits fram eller använts.

2. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att kraven i punkt 1 anpassas så att de inte blir oproportionerliga om rekommendationerna inte är skriftliga.

3. Medlemsstaterna skall kräva att alla relevanta personer vidtar rimliga försiktighetsåtgärder för att säkerställa att alla rekommendationer kan bestyrkas som rimliga, om de behöriga myndigheterna skulle begära det.

4. Punkterna 1 och 3 skall inte gälla för journalister som omfattas av likvärdig lämplig reglering i medlemsstaterna, däribland likvärdig lämplig självreglering, förutsatt att denna reglering uppnår liknande effekter som bestämmelserna i punkterna 1 och 3.

Artikel 4

Ytterligare förpliktelser för saklig presentation av rekommendationer

1. Utöver förpliktelserna i artikel 3 skall medlemsstaterna om den relevanta personen är en oberoende analytiker, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut, en närstående juridisk person eller en annan relevant person vars huvudsakliga verksamhet består i att ta fram rekommendationer eller en fysisk person som arbetar för dem enligt anställningsavtal eller på annat sätt, säkerställa att det finns lämplig reglering för att säkerställa att denna person vidtar rimliga försiktighetsåtgärder för att åtminstone säkerställa följande:

- a) Att alla väsentliga materiella källor anges på lämpligt sätt, däribland den berörde emittenten, tillsammans med uppgift om huruvida rekommendationen har röjts för emittenten och ändrats till följd av detta före spridningen.
- b) Att alla värderingsgrunder och metoder som använts för att värdera ett finansiellt instrument eller en emittent av ett finansiellt instrument eller för att bestämma en rikt Kurs för ett finansiellt instrument sammanfattas på lämpligt sätt.
- c) Att innebörden av alla rekommendationer som lämnas, såsom "köp", "sälj" eller "behåll", vilket kan innefatta tidshorisonten för den investering som rekommendationen avser, förklaras på lämpligt sätt och att alla lämpliga varningar för risker, däribland en känslighetsanalys av antagandena i fråga, anges.
- d) Att det hänvisas till den planerade förekomsten av eventuella uppdateringar av rekommendationen och till betydande förändringar av den täckningspolitik som tidigare meddelats.
- e) Att det klart och tydligt anges vilket datum rekommendationen först släpptes för spridning samt det relevanta datumet och tiden för angivna priser på de finansiella instrumenten.

- f) Att om en rekommendation avviker från en tidigare rekommendation för samma finansiella instrument eller emittent som avgivits under de senaste tolv månaderna innan den nya rekommendationen släpps, skall avvikelserna och datumet för den tidigare rekommendationen anges klart och tydligt.

2. Om kraven i punkt 1 a, b och c inte skulle stå i proportion till rekommendationens längd skall medlemsstaterna se till att det skall räcka att i själva rekommendationen klart och tydligt hänvisa till det ställe där informationen finns direkt och lätt tillgänglig för allmänheten, till exempel genom en direktlänk till denna information på webbplatsen för den relevanta personen, förutsatt att den metod och värderingsgrund som används inte har ändrats.

3. Om rekommendationerna inte är skriftliga skall medlemsstaterna se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att kraven i punkt 1 anpassas så att de inte blir oproportionerliga.

Artikel 5

Allmän standard för offentliggörande av intressen och intressekonflikter

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att relevanta personer uppger alla förhållanden och omständigheter som rimligtvis kan förväntas påverka rekommendationens objektivitet, särskilt när de relevanta personerna har ett väsentligt ekonomiskt intresse i ett eller flera av de finansiella instrument som är föremål för rekommendationen eller när det föreligger en väsentlig intressekonflikt i förhållande till den emittent som rekommendationen avser.

Om den relevanta personen är en juridisk person skall detta krav även gälla för fysiska eller juridiska personer som arbetar för denne enligt anställningsavtal eller på annat sätt och som varit delaktiga i utarbetandet av rekommendationen.

2. Om den relevanta personen är en juridisk person skall den information som skall uppges enligt punkt 1 minst innehålla följande:

- a) Den relevanta personens eller närstående juridiska personers intressen eller intressekonflikter som är tillgängliga eller rimligtvis kan förväntas vara tillgängliga för de personer som arbetar med att ta fram rekommendationen.
- b) Den relevanta personens eller närstående juridiska personers intressen eller intressekonflikter som är kända för de personer som, även om de inte arbetade med att ta fram rekommendationen, hade eller rimligtvis skulle kunna förväntas ha haft tillgång till rekommendationen innan den spreds till kunder eller allmänheten.

3. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att själva rekommendationen innefattar angivande av de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2. Om angivande av dessa uppgifter inte skulle stå i proportion till rekommendationens längd skall det räcka med att klart och tydligt i själva rekommendationen hänvisa till det ställe där allmänheten lätt och direkt kan få tillgång till uppgifterna, till exempel en länk till uppgifterna på den relevanta personens webbplats.

4. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att kraven i punkt 1 anpassas så att de inte blir oproportionerliga om rekommendationerna inte är skriftliga.

5. Punkterna 1 till 3 skall inte gälla för journalister som omfattas av likvärdig lämplig reglering, däribland likvärdig lämplig självreglering, i medlemsstaterna, förutsatt att denna reglering uppnår liknande effekter som bestämmelserna i punkterna 1 till 3.

Artikel 6

Ytterligare förpliktelser när det gäller uppgifter om intressen och intressekonflikter

1. Utöver förpliktelserna i artikel 5 skall medlemsstaterna kräva att följande information om intressen och intressekonflikter anges klart och tydligt i rekommendationer som utarbetats av en oberoende analytiker, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller av närstående juridiska personer eller av andra relevanta personer vilkas huvudsakliga verksamhet är att ta fram rekommendationer:

- a) Större aktieinnehav mellan å ena sidan den relevanta personen eller en närstående juridisk person och å andra sidan emittenten. Dessa större aktieinnehav omfattar minst följande fall:
- Om den relevanta personen eller någon närstående juridisk person innehar mer än 5 procent av det totala aktiekapitalet i emittenten, eller
 - om emittenten innehar mer än 5 procent av det totala aktiekapitalet i den relevanta personen eller i en närstående juridisk person.

Medlemsstaterna får införa lägre tröskelvärden än de 5 procent som föreskrivs för dessa båda fall.

- b) Andra betydande ekonomiska intressen som den relevanta personen eller en närstående juridisk person har i förhållande till emittenten.
- c) I tillämpliga fall en uppgift om att den relevanta personen eller en närstående juridisk person är marknadsgarant eller tillhandahåller likviditet vad gäller emittentens finansiella instrument.
- d) I tillämpliga fall en uppgift om att den relevanta personen eller en närstående juridisk person under de senaste tolv månaderna har förvaltat eller deltagit i förvaltningen av ett offentligt erbjudande beträffande emittentens finansiella instrument.

e) I tillämpliga fall en uppgift om att den relevanta personen eller en närstående juridisk person är part i ett annat avtal med emittenten som avser tillhandahållande av investmentbanktjänster, dock under förutsättning att detta inte medför avslöjande av konfidentiell affärsinformation och att avtalet gällt under de senaste tolv månaderna eller under samma period gett upphov till betalning eller löfte om betalning av ersättning.

f) I tillämpliga fall en uppgift om att den relevanta personen eller en närstående juridisk person har ingått ett avtal med emittenten om utarbetande av rekommendationen.

2. Medlemsstaterna skall kräva att allmänna uppgifter anges om de organisatoriska och administrativa förfaranden som inrättats inom värdepappersföretaget eller kreditinstitutet, däribland informationshinder, för att förebygga och undvika intressekonflikter om rekommendationen.

3. Med avseende på fysiska eller juridiska personer som arbetar för ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut enligt anställningsavtal eller på annat sätt och som har arbetat med att ta fram rekommendationen skall medlemsstaterna kräva att bestämmelserna i andra stycket i artikel 5.1 särskilt skall omfatta uppgift om huruvida ersättningen till dessa personer är knuten till transaktioner som är att betrakta som investmentbanktjänster som utförts av värdepappersföretaget, kreditinstitutet eller av en närstående juridisk person.

Om sådana fysiska personer tar emot eller köper aktier i emittenten före ett offentligt erbjudande på dessa aktier skall dessutom priset till vilket aktierna förvärvades och datum för köpet uppges.

4. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag och kreditinstitut varje kvartal uppger hur stor andel av alla rekommendationer som tillhör kategorierna "köp", "behåll", "sälj" eller motsvarande, samt hur stor andel emittenter som svarar mot var och en av dessa kategorier till vilka värdepappersföretaget eller kreditinstitutet har tillhandahållit väsentliga investmentbanktjänster under de senaste tolv månaderna.

5. Medlemsstaterna skall se till att själva rekommendationen innehåller de uppgifter som krävs i punkterna 1–4. Om kraven i punkterna 1–4 inte skulle stå i proportion till rekommendationens längd skall det räcka med att klart och tydligt i själva rekommendationen hänvisa till det ställe där allmänheten lätt och direkt kan få tillgång till dessa uppgifter, till exempel en länk till uppgifterna på värdepappersföretagets eller kreditinstitutets webbplats.

6. Om rekommendationerna inte är skriftliga skall medlemsstaterna se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att kraven i punkt 1 anpassas så att de inte blir oproportionerliga.

KAPITEL III

SPRIDNING AV REKOMMENDATIONER SOM UTARBETATS AV TREDJE MAN

Artikel 7

Identiteten på de personer som utarbetar rekommendationer

Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att identiteten på den relevanta person som på eget ansvar sprider rekommendationer som utarbetats av tredje man anges klart och tydligt i rekommendationen.

Artikel 8

Allmän standard för spridning av rekommendationer

Medlemsstaterna skall se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att när en rekommendation som tagits fram av tredje man ändras väsentligt genom den information som sprids skall informationen klart ange den väsentliga ändringen i detalj. När den väsentliga ändringen består i en förändring av rekommendationens inriktning (till exempel en förändring från "köp" till "behåll" eller "sälj", eller vice versa) skall medlemsstaterna se till att kraven i artiklarna 2–5 om de personer som utarbetar rekommendationen uppfylls av den person som sprider rekommendationen vad gäller den väsentliga ändringen.

Dessutom skall medlemsstaterna se till att det finns lämplig reglering för att säkerställa att de relevanta juridiska personer som själva eller genom fysiska personer sprider en väsentligt ändrad rekommendation har en uttrycklig skriftlig policy så att de personer som tar emot informationen kan hänvisas till ett ställe där de kan få tillgång till identiteten på den som tagit fram rekommendationen, själva rekommendationen och uppgifter om intressen eller intressekonflikter hos den person som utarbetat rekommendationen, förutsatt att dessa delar är offentliga.

Det första och andra stycket gäller inte för nyhetsrapportering om rekommendationer som tagits fram av tredje man och huvudinnehållet inte ändras.

När en sammanfattning av en rekommendation som tagits fram av tredje man sprids skall de relevanta personer som sprider sammanfattningen säkerställa att denna är klar och inte vilseledande, att källdokument nämns och att det anges var allmänheten lätt och direkt kan få tillgång till uppgifter i samband med källdokumentet, förutsatt att de är offentligt tillgängliga.

Artikel 9

Ytterligare förpliktelser för värdepappersföretag och kreditinstitut

Utöver förpliktelserna i artiklarna 7 och 8 skall medlemsstaterna kräva följande om den relevanta personen är ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller en fysisk person som

arbetar för en sådan person enligt anställningsavtal eller på annat sätt och sprider rekommendationer som utarbetats av tredje man:

- Namnet på värdepappersföretagets eller kreditinstitutets behöriga myndighet skall anges klart och tydligt.
- Om den person som utarbetat rekommendationen inte redan har spridit informationen genom en distributionskanal skall de krav som anges i artikel 6 som avser de personer som utarbetar rekommendationer gälla för den person som sprider rekommendationen.
- Om värdepappersföretaget eller kreditinstitutet har ändrat rekommendationen väsentligt skall kraven i artiklarna 2–6 om personer som tar fram rekommendationer gälla.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 12 oktober 2004. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell mellan dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/126/EG

av den 23 december 2003

om analysmetoder för identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/373/EEG av den 20 juli 1970 om införande av gemenskapsmetoder för provtagning och analys vid den officiella foderkontrollen (⁽¹⁾), särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 70/373/EEG skall den officiella foderkontroll som syftar till att pröva överensstämelsen med de krav som fastlagts i lagar och andra författningar om kvalitet och sammansättning av foder utföras enligt gemenskapens metoder för provtagning och analys.
- (2) Bestämmelserna om märkning av foder och kraven på att vissa typer av animaliskt protein inte får användas i foder för vissa kategorier av djur medför krav på att föreskriva om tillförlitliga analysmetoder för att påvisa närvaron av dessa och, i förekommande fall, den procentuella andelen.
- (3) Den metod som beskrivs i kommissionens direktiv 98/88/EG av den 13 november 1998 om riktlinjer för identifiering och bedömning i mikroskop av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen (⁽²⁾) är för närvarande den enda validerade metoden för kontroll av om det förekommer animaliskt protein i foder, inklusive sådant protein som hettas upp till 133 °C under 3 bars tryck i 20 minuter.
- (4) Enligt en jämförande studie som nyligen utfördes för att identifiera beståndsdelar av bearbetat animaliskt protein i foder för den officiella foderkontrollen resulterade variationen i tillämpningen av de tester i mikroskop som föreskrivs i direktiv 98/88/EG i betydande skillnader när det gäller känslighet, specificitet och noggrannhet. För att identifieringen av bearbetat animaliskt protein skall kunna harmoniseras och förbättras bör bestämmelserna rörande mikroskopmetoden närmare specificeras och göras obligatoriska. Det är nödvändigt att säkerställa att den kemist som tillämpar metoden har lämplig utbildning, eftersom resultatet är avhängigt av kemistens kompetens.
- (5) Direktiv 98/88/EG bör därför ersättas.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall föreskriva att om en officiell analys av foder görs i syfte att utföra en officiell kontroll av förekomsten av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder, identifiering av dessa och/eller uppskattning av deras mängd, inom ramen för ett samordnat kontrollprogram enligt rådets direktiv 95/53/EG (⁽³⁾), skall denna analys utföras i överensstämmelse med bestämmelserna i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall säkerställa att de laboratorier som utför officiella kontroller av förekomsten av animaliska beståndsdelar i foder regelbundet deltar i kompetenstestning av analysmetoderna och att den laboratoriepersonal som utför analyserna erhåller lämplig utbildning.

Artikel 3

Direktiv 98/88/EG upphävs.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 2004. De skall genast till kommissionen överlämna texterna till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

(⁽¹⁾) EGT L 170, 3.8.1970, s. 2. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

(⁽²⁾) EGT L 318, 27.11.1998, s. 45.

(⁽³⁾) EGT L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/46/EG (EGT L 234, 1.9.2001, s. 55).

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 december 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Villkor för påvisande, identifiering eller uppskattning i mikroskop av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder**1. Syfte och tillämpningsområde**

Dessa villkor skall uppfyllas när beståndsdelar av animaliskt ursprung (definierade som beredning av kroppar och kroppsdelar av däggdjur, fjäderfä och fisk) i foder påvisas genom undersökning med mikroskop inom ramen för ett samordnat kontrollprogram enligt rådets direktiv 95/53/EG. Förutsatt att metoderna i denna bilaga används i alla officiella tester, får även ett andra test utföras med användande av avvikande eller alternativa metoder i syfte att med större tillförlitlighet kunna påvisa vissa typer av animaliska beståndsdelar eller ytterligare specificera de animaliska beståndsdelarnas ursprung. Ett avvikande protokoll får dessutom användas då särskilda animaliska beståndsdelar undersöks, såsom plasma eller ben i talg (se även punkt 9), under förutsättning att dessa analyser utgör ett komplement till de analyser som föreskrivs i det samordnade kontrollprogrammet.

2. Känslighet

Beroende på beskaffenheten hos de animaliska beståndsdelarna, kan mycket små mängder (< 0,1 %) i foder påvisas.

3. Princip

Ett representativt prov, som tagits i enlighet med bestämmelserna i kommissionens direktiv 76/371/EEG av den 1 mars 1976 om gemenskapsmetoder för provtagning vid den officiella foderkontrollen⁽¹⁾ och som genomgått lämplig beredning, skall användas vid identifieringen. Följande protokoll lämpar sig för hantering av foder med låg fukthalt. Foder med en fukthalt som överstiger 14 % skall torkas (kondenseras) före hantering. Specialfoder eller -foderråvaror (till exempel fetter och oljor) kräver särskild behandling (se punkt 9). Beståndsdelarna av animaliskt ursprung identifieras på grundval av typiska kännetecken som kan identifieras i mikroskop (det vill säga muskelfibrer och andra köttpartiklar, brosk, ben, horn, hår, borst, blod, fjädrar, äggskal, fiskben och fjäll). Identifieringen måste göras både på siktfraktionen (6.1) och på det koncentrerade sedimentet (6.2) av provet.

4. Reagenser**4.1 Inbäddningsmedel**

4.1.1 Kloralhydrat (60-procentig vattenlösning)

4.1.2 Lut (NaOH 2,5-procentig vattenlösning eller KOH 2,5-procentig vattenlösning) för siktfraktioner.

4.1.3 Paraffinolja eller glycerol (viskositet: 68–81) för observation i mikroskop av sedimentet.

4.2 Sköljmedel

4.2.1 Alkohol, 96 %

4.2.2 Aceton

4.3 Koncenteringsmedel

4.3.1 Perklöretylen (densitet 1,62)

4.4 Färgreagenser

4.4.1 Jod/kaliumjodidlösning (lös upp 2 g kaliumjodid i 100 ml vatten och tillsätt 1 g jod under regelbunden omskakning)

4.4.2 Alizarin (späd ut 2,5 ml 1M saltsyra i 100 ml vatten och tillsätt 200 mg alizarin till denna lösning)

4.4.3 Cystin-reagenser (2 g blyacetat, 10 g NaOH/100 ml H₂O)

4.4.4 Jod/kaliumjodidlösning (löst i 70 % etanol)

⁽¹⁾ EGT L 102, 15.4.1976, s. 1.

4.5 Blekmedel

4.5.1 Kommersiell natriumhypokloritlösning (9,6 % aktiv klorit)

5. Utrustning och tillbehör

5.1 Analysvåg (noggrannhet 0,01 g utom för koncentrerat sediment 0,001 g)

5.2 Utrustning för malning (kvarn eller mortel, särskilt för foder innehållande > 15 % ingående fett vid analystillfället)

5.3 Sikt med kvadratiska maskor som är maximalt 0,5 mm stora

5.4 Separertratt eller sedimentbägare med konisk botten

5.5 Stereomikroskop (minst 40 ggr förstoring)

5.6 Sammansatt mikroskop (minst 400 ggr förstoring), genomgående ljus eller polariserat ljus

5.7 Vanligt laboratorieglas

All utrustning skall noggrant rengöras. Separertrattar och glas skall rengöras i maskin. Siktar skall rengöras med borste med styva hår.

6. Metod

Foderpellets får siktas före analys om båda fraktionerna analyseras som separata prover.

Minst 50 g av provet skall behandlas (vid behov genomgå noggrann malning med lämplig malningsutrustning (5.2) för att lämplig struktur skall erhållas). Två representativa delar skall tas från det malda materialet, en från siktfraktionen (minst 5 g) (6.1) och en från det koncentrerade sedimentet (minst 5 g) (6.2). Som komplement kan färgning med färgreagenser (6.3) utföras för identifieringen.

För att ange de animaliska proteinernas egenskaper och partiklarnas ursprung kan ett beslutstödssystem, såsom ARIES, användas och referensprover dokumenteras.

6.1 Identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i siktfraktionerna

Minst 5 g av provet delas genom siktning (5.3) i två fraktioner.

Siktfraktion(erna) (eller en representativ del av fraktionen) med de stora partiklarna appliceras i ett tunt lager på lämpligt underlag och undersöks systematiskt i stereomikroskop (5.5) i olika förstöringsgrader efter beståndsdelar av animaliskt ursprung.

Objektglas med siktfraktionen(erna) innehållande de små partiklarna undersöks systematiskt i det sammansatta mikroskopet (5.6) i olika förstöringsgrader efter beståndsdelar av animaliskt ursprung.

6.2 Identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i koncentrerat sediment

Minst 5 g (med en noggrannhet av 0,01 g) av provet skall föras över i en separertratt eller en sedimentbägare med konisk botten och behandlas med minst 15 ml tetrakloretylen (4.3.1). Blandingen skall röras om eller skakas flera gånger.

— Om en separertratt med lock används skall sedimentet få stå tillräckligt länge (minst tre minuter) innan det separeras. Sedan skall det skakas igen och få stå under ytterligare minst tre minuter. Därefter skall sedimentet separeras igen.

— Om en öppen bägare används skall sedimentet få stå under minst 5 minuter innan det separeras.

Den totala mängden sediment skall torkas och därefter vägas (med en noggrannhet på 0,001 g). Vägning är endast nödvändig om en uppskattning krävs. Om sedimentet består av många stora partiklar, får det siktas (5.3) i två fraktioner. Det torkade sedimentet skall undersökas efter benbeståndsdelar i stereomikroskop (5.5) och i sammansatt mikroskop (5.6).

6.3 Användning av inbäddningsmedel och färgreagenser

Genom användning av särskilda inbäddningsmedel och färgreagenser kan identifieringen med mikroskop av beståndsdelar av animaliskt ursprung underlättas.

- Kloralhydrat (4.1.1): Vid försiktig uppvärmning kan cellstrukturerna synas tydligare, eftersom stärkelsekornen gelatiniseras och oönskat cellinnehåll avlägsnas.
- Lut (4.1.2): Natriumhydroxid eller kaliumhydroxid renar foderråvaran och bidrar till att påvisa muskelfibrer, hår och andra keratiner.
- Paraffinolja och glycerol (4.1.3): Benbeståndsdelar kan tydligt identifieras i detta inbäddningsmedel eftersom de flesta håligheter förblir luftfyllda och syns som svarta hål på 5–15 µm.
- Jod/kaliumjodidlösning (4.4.1): Används för att påvisa stärkelse (blå-lila färg) och protein (gul-orange färg). Lösningarna kan spädas vid behov.
- Alizarinlösning (4.4.2): Röd-rosa färgning av ben, fiskben och fjäll. Innan sedimentet torkas (se avsnitt 6.2) skall den totala mängden sediment överföras i ett provrör och sköljas två gånger med cirka 5 ml alkohol (4.2.1) (varje gång skall en vortexblandare användas, och lösningsmedlet skall få avsätta sig under ungefär en minut och därefter hällas av). Innan färgreagenser används skall sedimentet blekas genom tillsats av minst 1 ml natriumhypokloritlösning (4.5.1). Reaktionen skall tillåtas pågå under 10 minuter. Provröret skall fyllas med vatten, och sedimentet skall få avsätta sig under 2–3 minuter. Därefter skall vattnet och de ej sedimenterade partiklarna hällas av. Sedimentet skall sköljas ytterligare två gånger med ungefär 10 ml vatten (använd vortexblandare, låt sedimentet avsätta sig och håll av vattnet varje gång). Två till tio droppar (beroende på mängden rester) alizarinlösning skall tillsättas. Blandningen skall skakas, och reaktionen skall få pågå några sekunder. Det infärgade sedimentet skall sköljas två gånger med cirka 5 ml alkohol (4.2.1) och sedan en gång med aceton (4.2.2) (använd en vortexblandare varje gång, låt lösningsmedlet avsätta sig och håll därefter av det). Därefter är sedimentet klart för torkning.
- Cystin-reagenser (4.4.3): Vid försiktig uppvärmning blir beståndsdelar som innehåller cystin (hår, fjädrar m.m.) brun-svarta.

6.4 Undersökning av foder möjligen innehållande fiskmjöl

Minst ett objektglas från den fina siktfraktionen och ett från den fina fraktionen av sedimentet skall undersökas med sammansatt mikroskop (se avsnitten 6.1 och 6.2).

Om etiketten anger att fiskmjöl ingår, eller om förekomst av fiskmjöl misstänks eller påvisas vid den inledande undersökningen, skall minst ytterligare två objektglas från den fina siktfraktionen tillhörande det ursprungliga provet samt den totala mängden sediment undersökas.

7. Beräkning och bedömning

Medlemsstaterna skall säkerställa att de procedurer som beskrivits i denna punkt tillämpas då officiella analyser i syfte att uppskatta mängd (inte endast förekomst) av animaliska beståndsdelar.

Beräkningen kan endast utföras om beståndsdelarna av animaliskt ursprung innehåller benfragment.

Benfragment av varmblodiga landdjur (t.ex. däggdjur och fåglar) kan i objektglaset särskiljas från olika typer av fiskben genom typiska håligheter. Andelen beståndsdelar av animaliskt ursprung i de olika proven bedöms på grundval av

- den uppskattade andelen (viktprocent) benfragment i det koncentrerade sedimentet, och
- andelen (viktprocent) ben i beståndsdelarna av animaliskt ursprung.

Bedömningen måste vara grundad på minst tre (om möjligt) objektglas och minst fem fält per objektglas. I foderblandningar innehåller det koncentrerade sedimentet i regel inte bara ben från landdjur och fiskbenfragment utan också andra partiklar med hög specifik vikt, t.ex. mineraler, sand, förvedade växtfragment och liknande.

7.1 Uppskattad procentandel benfragment

$$\% \text{ benfragment från landdjur} = (S \times c)/W$$

$$\% \text{ fiskben- och fjällfragment} = (S \times c)/W$$

(S = sedimentvikt (mg), c = korrektionsfaktor (%) för den uppskattade andelen ben från landdjur i sedimentet, d = korrektionsfaktor (%) för den uppskattade andelen fiskben- och fjällfragment i sedimentet, W = vikten hos proverna till sedimenteringen (mg)).

7.2 Uppskattad mängd beståndsdelar av animaliskt ursprung

Andelen ben i animaliska produkter kan variera kraftigt. (Andelen ben i benmjöl är cirka 50–60 % och i köttmjöl cirka 20–30 %. I fiskmjöl varierar andelen ben och fjäll beroende på fiskmjölets klass och ursprung, vanligtvis ligger den på cirka 10–20 %).

Om typen av djurmjöl i provet är känd kan innehållet uppskattas på följande sätt:

$$\text{Uppskattat innehåll av beståndsdelar av landdjursprodukter (\%)} = (S \times c)/(W \times f) \times 100$$

$$\text{Uppskattat innehåll av beståndsdelar av fiskprodukter (\%)} = (S \times d)/(W \times f) \times 100$$

(S = sedimentvikt (mg), c = korrektionsfaktor (%) för den uppskattade andelen benbeståndsdelar från landdjur i sedimentet, d = korrektionsfaktor (%) för den uppskattade andelen fiskben- och fjällfragment i sedimentet, f = korrektionsfaktor för andelen ben i beståndsdelarna av animaliskt ursprung i det undersökta provet, W = vikten hos proverna till sedimenteringen (mg)).

8. Beskrivning av undersökningsresultatet

Rapporten skall åtminstone innehålla information om huruvida beståndsdelar av landdjur och fiskmjöl förekommer. De olika fallen kan rapporteras på följande sätt:

8.1 När det gäller förekomst av beståndsdelar av landdjur:

— Det har i mikroskop inte kunnat urskiljas några beståndsdelar av landdjur i det inlämnade provet.

Eller:

— Det har i mikroskop kunnat urskiljas beståndsdelar av landdjur i det inlämnade provet.

8.2 När det gäller förekomsten av fiskmjöl:

— Det har i mikroskop inte kunnat urskiljas några beståndsdelar av fisk i det inlämnade provet.

Eller:

— Det har i mikroskop kunnat urskiljas beståndsdelar av fisk i det inlämnade provet.

Om beståndsdelar av fisk eller landdjur påvisas, kan rapporten vid behov även innehålla en uppskattning av de påvisade beståndsdelarna (x %, < 0,1 %, 0,1–0,5 %, 0,5–5 % eller > 5), ytterligare specifikation av typen av landdjur om möjligt och av de identifierade beståndsdelarna (muskelfibrer, brosk, ben, horn, hår, borst, blod, fjädrar, blod, äggskal, fiskben och fjäll).

Om mängden animaliska beståndsdelar uppskattas, skall den korrektionsfaktor f som används anges.

Om benbeståndsdelar från landdjur identifieras, skall även följande anges i rapporten:

”Det kan inte uteslutas att ovannämnda beståndsdelar härstammar från däggdjur.”

Denna kompletterande angivelse är inte nödvändig om det för benfragment från landdjur görs åtskillnad mellan benfragment från fjäderfå och benfragment från däggdjur.

9. **Fakultativt protokoll för analys av fett eller olja**

Följande protokoll får användas för analys av fett eller olja:

- Om fettet är fast, värms det tills det blir flytande i till exempel en mikrovågsugn.
 - Med en pipett överförs 40 ml av fettet från botten av provet till ett centrifugrör.
 - Centrifugera under 10 minuter med 4 000 varv per minut.
 - Om fettet är fast efter centrifugeringen, värms det på nytt i ugn tills det blir flytande. Upprepa centrifugeringen under 5 minuter med 4 000 varv per minut.
 - Med en liten sked eller spatel överförs hälften av de dekanterade föroreningarna till en liten petriskål eller ett objektglas för mikroskopisk identifiering av förekomst av animaliska beståndsdelar (köttfibrer, fjädrar, benfragment m.m.). Som inbäddningsmedel för undersökningen med mikroskop rekommenderas paraffinolja eller glycerol.
 - De återstående föroreningarna används för sedimentering enligt beskrivning i punkt 6.2.
-